

CĂLĂUZĂ ORTODOXĂ

PERIODIC EDITAT DE ARHIEPISCOPIA DUNĂRII DE JOS - anul XX - noiembrie - decembrie 2009 - nr. 252 - 253

**Anul Sfântului Vasile cel Mare
și al Sfinților Capadocieni**

p. 7 - 15

**Activitatea filantropică
în Arhiepiscopia Dunării de Jos**

p. 18 - 20

**Sărbătorile
Sfântului Apostol Andrei
și ale Sfântului Ierarh Nicolae**

p. 25 - 37

**Redacția revistei noastre
urează tuturor cititorilor săi
sănătate, împliniri, bun spor
și ajutor mântuitor de la Domnul!
LA MULȚI ANI!**

COMITETUL DE REDACȚIE:

Președinte:
ÎPS Arhiepiscop
dr. Casian Crăciun

Vicepreședinte:
Grigore Lazarovici

Redactor:
Adrian Portase

Secretari de redacție:
Violeta Ionescu;
Lidia Popița-Stoicescu

Membri:
pr. prof. dr. Nicolae Necula;
arhim. Daniil Oltean;
pr. Eugen Drăgoi;
pr. Gelu Aron;
pr. Lucian Petroaia;
prof. dr. Ionel Căndea

Foto: Eugen Stamate;
Petru Costiuc;
Claudiu Bălan;
Marcel Neculai

Culegere: Ludmila Plugaru
Corectură: Mihaela Maravela
Tehnoredactare: Adrian Portase

Colaborator:
S.C. ALMA S.A. Galați

Tiparul executat la
S.C. EVRIKA EURODIPS
Galați
ISSN 1222 - 1767

Adresa redacției:
Episcopia Dunării de Jos,
str. Domnească nr. 104,
Galați, cod 800215
e-mail: calauza@edj.ro
<http://www.edj.ro>

COPERTELE

**I - IV - Icoana
Nașterii Domnului**

Tradiționala întâlnire a colindătorilor de Crăciun la Catedrala Arhiepiscopală din Galați

Copiii - Apostolii Nașterii Domnului

† CASIAN,
din darul lui Dumnezeu,
Arhiepiscop al Dunării de Jos,

*Preacuvioșilor și preacucernicilor slujitori ai sfintelor altare,
cinului monahal și tuturor drept-măritorilor creștini din eparhia noastră,
har, pace, sănătate și bucurie deplină,
cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Nașterii Domnului, Bobotezei și Anului Nou,
iar de la smerenia noastră, arhierească binecuvântare.*

Iubiți frați și surori în Domnul,

Sărbătoarea la care participăm astăzi este o revărsare de har și o întâlnire cu Dumnezeu în forma cea mai accesibilă nouă, oamenilor, sub chipul copilului, al Pruncului dumnezeiesc; este sărbătoarea Nașterii Domnului, iar în limbajul bisericesc și românesc, sărbătoarea Crăciunului.

Spre deosebire de alte sărbători ale Mântuitorului Hristos, aceasta este mult mai apropiată chiar de sensibilitățile noastre umane, până la percepția unei întâlniri de familie împreună cu Dumnezeu. Sfântul Grigorie Teologul afirmă cu tărie posibilitatea acestei întâlniri prin puterea harului lui Dumnezeu, Care aduce cu Sine în noi curăția minții

noastre, căreia îi dă chip dumnezeiesc, ca astfel să ni Se adreseze El, precum unor casnici, prieteni, ca unor înrudiți cu El. În acest sens, Sfântul Grigorie ne învață: „Cuvântul (Logosul) lui Dumnezeu vine și Se cuprinde de însuși chipul Său, și pentru trup, cu trupul meu Se îmbracă, și ia suflet înțelegător pentru sufletul meu, curățind astfel pe cel asemenea, prin cele asemenea nouă. Și în toate Se face om asemenea nouă, afară de păcat; zămislit și purtat în pântecul Fecioarei Preacurate, cea curățită mai dinainte în Duhul la suflet și la trup (căci se cuvenea să fie cinstite și fecioria și nașterea), rămânând Dumnezeu și după ce Și-a asumat sau Și-a unit Sieși firea omenească”¹. Este de nepătruns cu mintea noastră această mare taină a Întrupării Fiului lui Dumnezeu, dar prin dumnezeiasca

Sa iconomie și prin dragostea cea fără de margini a Părintelui ceresc față de neamul omenesc, toate sunt cu putință, „căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său cel Unul-Născut L-a dat, ca și oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16).

Și mai minunată este însă calea prin care Domnul alege să vină la noi: smerenia. El Se micșorează pentru a ne ridica la măreția dumnezeiască a fiilor adunați în dragostea Sa, Părintele iubitor, jertfelnic și mângâietor.

Această mare și negrăită taină o pregustăm la praznicul Întrării Maicii Domnului în Biserică, la 21 noiembrie, la sfârșitul primei săptămâni a Postului Crăciunului, atunci când întâia oară cântăm, la catavasi, cu bucurie, venirea Domnului la noi și în noi:

„Hristos Se naște, măriți-L!
Hristos din ceruri, întâmpinați-L!
Hristos pe pământ, înălțați-vă!”².

Acest înălțător imn aparține tot Sfântului Grigorie Teologul, prin care ni se arată apropierea cea de negrăit a Domnului față de fiecare dintre noi, pământenii, care suntem chemați să urcăm la înțelesurile duhovnicești ale chemării noastre, la demnitatea cerească de care El ne împărtășește, îmbogățindu-ne cu dumnezeirea Lui.

Drept-măritori creștini,

„Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută”³ ni se descoperă nouă cu scopul ridicării noastre de la sensul prea omenesc al existenței la cel spiritual, căci adesea interpretăm prezența Fiului lui Dumnezeu în lume mai mult omenește, limitându-ne la mulțimea grijilor pentru o sărbătoare îmbelșugată în cele materiale sau în cele tradiționale omenești, moștenite de la înaintași, *fără nicio legătură cu bogăția cea nesfârșită a darurilor cerești, îndumnezeitoare și mai presus de lume.*

De aceea, să cutezăm împreună la acest mare praznic a ne îndrepta îndeosebi spre darurile bogate ale Mântuitorului, Care S-a intrupat spre a ne împărtăși din lumina învățaturii Sale sfinte, pentru a dobândi viața de veci, dar și din plinătatea Sfințelor Sale Taine, „*spre iertarea păcatelor și spre viața de veci*”⁴.

În acest sens, cea mai mare binecuvântare pe care ne-o oferă Hristos Domnul în lume este darul de prunci, în familie. El Însuși devine, în timp, pentru noi, Prunc dumnezeiesc și Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, în același timp. Prunc și Dumnezeu, Dumnezeu atât de aproape, precum apropiat este de oricare dintre noi pruncu! Sensul acestei binecuvântări este ridicarea noastră, ca oameni greșelnici, la demnitatea dumnezeiască a purității copilului, în care se văd mai bine bunătatea, frumusețea și sfințenia.

În Sfânta Sa Evanghelie, Mântuitorul confirmă aceasta arătându-Se solidar cu pruncii. Ne arată cum Se regăsește El Însuși în viața lor curată și nevinovată:

Tineri colindători la Catedrală

„De nu vă veți întoarce și nu veți fi ca pruncii, nu veți intra în Împărăția lui Dumnezeu” (Matei 18, 3). Chemarea pe care El ne-o adresează este o mărturie a puterii exemplului curat și sincer al copilului, ca mărturie a bunătății care se revarsă din bunătatea nesfârșită a Tatălui ceresc asupra Fiului și de la El, la toți cei ce-L urmează și-L ascultă. De aceea, El ne cheamă să-L primim, iar această poftire nu este doar pentru aici, ci mai ales pentru Împărăția cerurilor: „Cine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil nu va putea intra în ea” (Marcu 10, 15).

Din această perspectivă, a Împărăției lui Dumnezeu, intrăm în duhul sărbătorii Nașterii Mântuitorului și gustăm duhovnicește din bogăția de daruri spirituale, începând cu manifestările copiilor, primii și cei mai așteptați vestitori ai măreței bucurii a Nașterii Domnului.

Preaiubiți părinți, buni, dascăli și duhovnici ai copiilor,

Cine ne-ar oferi melodioasă glăsuire cerească a îngerilor vestitori de la Betleem ai veștii celei minunate, în afară de cetele de colindători de pe ulițele sateilor, de la ferestrele caselor și chiar de pe scările blocurilor de la orașe? Ce sens am da acestui unic și sfânt moment ceresc, inexplicabil pentru rațiunea noastră, dar perceptibil pentru inimile noastre? Cine

ar avea mai multă forță convingătoare, mărturisitoare și mângâietoare pentru deschiderea „ușilor” sufletelor noastre și a „ferestrelor” inimilor noastre, ca să intre: „Dumnezeu cel mititel,/ În scutec de bumbăcel”?

Am putea fi urmașii reali, spirituali și nu doar biologici ai strămoșilor noștri, fără a simți vibrația miraculosului imn dumnezeiesc din conținutul colindelor noastre, atunci când auzim această mărturie: „Tot moș era și în vremea lor/ Bătrânul Moș Crăciun”?

Așa răsuna și în inimi mesajul sfânt din colindul „sfânt și bun”:

„Iată, vin colindători,
florile dalbe,
Noaptea pe la cântători,
florile dalbe.
Și ei vin mereu, mereu
florile dalbe,
Și-L aduc pe Dumnezeu,
florile dalbe,
Să vă mântuie de rău,
florile dalbe,
Inima să întărească,
florile dalbe,
Oamenii să înfrățească,
florile dalbe”.

Mesajul duhovnicesc al Nașterii Domnului, concretizat prin rostirea doxologică a copiilor, arată cât de apropiată este Evanghelia de viața noastră creștinească și cât de puternică este mărturia apropierei dumnezeiescului Prunc de copii. Rolul copiilor în

LA NAȘTEREA DOMNULUI

viața noastră spirituală, a tuturor, este copleșitor și confirmă astfel toate aspectele pregătirii noastre prin rugăciune, post, participare la sfintele slujbe și la lucrarea filantropică, cu scopul apropierii celor maturi de sensibilitatea aparte și nevinovată a celor mici.

Acest demers misionar al copiilor este un fapt apostolesc de netăgăduit. *Copiii sunt „apostolii” cu chip de înger ai Nașterii Domnului* și, cu aceasta, ai nașterii unei noi atitudini în viața familiei și a societății. Cum vom reuși și noi să păstrăm aceste mărturii și cum vom contribui la aducerea unor noi mărturii despre o lume plină de bunătate și de candoare spirituală, în fața atâtor schimbări și atâtor provocări ale lumii noastre tot mai înstrăinate de astfel de preocupări? Cum să cultivăm și acolo unde încă nu este bunătatea prin *copiii crescuți creștinește, în iubire*, în siguranță, în evlavie și în curăție, atâta timp cât ne aflăm într-o permanentă invitație la nonconformism, la autonomia copiilor față de părinți, de școală, de tradiție, de cultura și de frumusețea angelică a colindătorilor? La aceste întrebări și, mai ales, la priveliștea tristă a suferinței, a sărăciei și a abandonului copilului nu se răspunde cu resemnare sau cu acuzarea altora, ci mai cu seamă prin responsabilizarea tuturor celor ce doresc, pot, știu și se luptă să fie părinți, trupești și spirituali, ai copiilor.

Școala copilăriei începe, de fapt, în mod firesc, în spațiul sacru, în credința moștenită de la Betleem, Casa copilăriei binecuvântate, apoi se continuă cu leagănul cald și cu brațele sfinte ale mamei, în familia creștină, unde zâmbetul ceresc al bunicilor și binecuvântările binefăcătoare și înălțătoare ale slujitorilor sfintelor altare devin centre ale educației adevărate și eficiente.

Mai nou, Dumnezeu ne oferă o nouă poartă deschisă prin educația creștină a copiilor în școală. Scopul este creșterea sănătoasă, în duhul tradiției, a copilului integrat de mic în marea familie a Bisericii și a neamului. La școala din familie și la școala dascălilor se adaugă acum o altă șansă a copilăriei fericite, atât spiritual-educațională, cât și sociale, ușă a comuniunii și a apropierii sfinte a tuturor celor mici în familia parohială. Această școală, cu programul ei duhovnicesc, liturgic și pastoral-părintesc, se numește „*Hristos împărtășit copiilor*”. Sfânta noastră Biserică, prin hotărârea Sfântului Sinod, și-a asumat, întocmai mamei bune și iubitoare, răspunderea ce a primit-o de la Capul ei, Hristos Domnul, creșterea mlădițelor ei tinere, copiii, în lumina și în frumusețea morală și educațională a Evangheliei. Această lucrare sfântă și atât de utilă are scopul aprofundării lecțiilor de la ora de religie din școală, pentru copii. Însotți

de părinți, de bunici, de profesorii de religie, ei participă săptămânal, la orașe și sate, la întâlnirea din „Casa lui Hristos” cu slujitorul Domnului, preotul, în postura sa de părinte spiritual, care l-a primit prunc pe copil în apele Botezului și acum îl inițiază, îl întărește și-l bucură de tainele iubirii de oameni a Învățătorului lumii și Mântuitorului nostru, „*Lumina lumii și sarea pământului*” (Matei 5, 13-14).

Cât de mult se apropie această priveliște duhovnicească, lecția de împărtășire a copiilor din bogăția darurilor lui Hristos, din programul nostru, „*Hristos împărtășit copiilor*” – de fapt, o nesfârșită sărbătoare a Nașterii Domnului în sufletele copiilor și ale noastre! – cât de mult se aseamănă, așadar, cu mărturiile bisericești din timpul Sfântului Ioan Gură de Aur, marele prieten, ca toți sfinții, al celor mici, în care se regăsește marele dar al purității și care ne învață cât de mult se cuvine să participăm la această lecție sfântă de viață creștină, de la copii până la vârstnici. Iată o relatare a Sfântului Ioan Gură de Aur: „*Ne străduim să învețe (copiii noștri) toată știința profană, să slujească în armată; și pentru aceasta cheltuim bani, ne rugăm de prieteni, umblăm la unul și la altul; dar ca să ajungă slăvit în fața Împăratului îngerilor, nu spunem un cuvânt! Îl lăsăm să se ducă des la teatru, dar nu-l silim niciodată să vină la biserică. De vine o dată sau de două ori copilul la biserică, apoi vine aici de mântuială, la întâmplare și în zadar, ca să se distreze. N-ar trebui să fie așa! Ci, după cum le cerem socoteală de lecții când îi trimitem la școală, tot așa și când îi trimitem la biserică, dar, mai bine zis, când îi ducem la biserică. N-ar trebui să-i punem pe alții să-i ducă la biserică, ci noi înșine să-i luăm de mână și să-i aducem aici și să le cerem să țină minte predica și învățătura ce o aud. Așa, da, așa ne va fi mai ușoară îndreptarea copiilor noștri. Ci dacă ar auzi în casă vorbindu-li-se mereu de credință, dacă i-am sfătui ce trebuie să facă, iar la acestea ar fi adăugate și învățăturile de aici, ar da repede roadă frumoasă aceste semințe bune. Dar nimic din toate acestea nu facem! Socotim*

Copiii - vestitori ai Nașterii Domnului

de mică însemnătate cele de neapărată trebuință⁵.

Iată și o mărturie a unui astfel de participant la lecția înțelepciunii și a bunătății, de la una dintre școlile din parohiile noastre: „Sărbătoarea de Crăciun este o zi importantă în viața fiecărui om, fie adult, fie copil. Deși majoritatea nu o privește din punct de vedere creștin, eu cred că ceea ce ne unește în ziua de Crăciun este Însuși Domnul nostru Iisus Hristos. Pentru mine este cea mai importantă zi a anului, nu numai pentru că am daruri, ci pentru că pot petrece Nașterea Mântuitorului alături de cei dragi. În această zi, pur și simplu, nu ai voie să te cerți! Îmi place foarte mult să mă duc la biserică în dimineața de Crăciun și îmi pare rău că nu sunt înconjurat de mulți copii. În orice direcție mă îndrept, întâlnesc numai bătrâni. Copiii sunt prea fericiți, datorită cadourilor pe care le găsesc sub brad, pentru a înțelege adevărata semnificație a Crăciunului. Dar poate că și eu am fost așa! Dar cel mai semnificativ lucru este acela că toți avem o față veselă. Simțim cu toții acea căldură din suflet de nedescris. Chiar și acum, când înșir aceste cuvinte pe hârtie, mă apucă un dor de acea zi specială. Mi-e dor să mă trezesc în dimineața de Crăciun cu sufletul și cu trupul odihnit și să îmi sărut mama, urându-i «Crăciun fericit, mamă!». Mi-e dor să plec grăbit dimineața la biserică și să devin una cu aceasta și cu toate sufletele creștinilor care cântă și vestesc Nașterea Domnului. În ziua de Crăciun, cu toții primim un dar: darul familiei. De aceea trebuie să-l prețuim mult!»⁶.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Ce poate fi mai adevărat pentru noi toți, decât înmulțirea acestor exemple, cu adevărat dumnezeiești, din viața și din experiența celor mici în Biserică?

În multe comunități parohiale, în multe școli, în multe familii există astfel de mărturii și tocmai ele ne ajută să depășim greutățile și dificultățile prin

care trecem atunci când ignorăm lucrarea lui Dumnezeu pentru noi.

Fără educația prin exemple sfinte și sfințitoare, nu putem crește nici duhovnicește, dar nici uman și social. Nu în zadar, Domnul ne cheamă să-i urmăm creștinește pe copii în bunătate și în generozitate. Acest îndemn este fapt real în multe cazuri. Le vedem! Le apreciem și încercăm să le înmulțim!

Tocmai când sunt multe cazuri, ca și cele relatate de Sfântul Ioan Gură de Aur, și în familiile, și în parohiile, și în societatea noastră, Domnul ne arată o cale, o ușă deschisă și inimi deschise celor neprimiți, neiubiți și needucați creștinește. Acesta este și sensul adânc al Nașterii Sale! Să-i caute, să-i arate și să-i adune cu noi, prin noi și prin cei generoși, milostivi și darnici, pe toți cei încă îndepărtați de la brațele iubirii și de la masa căldurii sufletești și a bogăției credinței pline de Duhul Sfânt.

Așa ne îndeamnă și Sfântul Vasile cel Mare, dascăl al familiei creștine, al tinerilor și al filantropiei, la care am reflectat anul acesta și de la care am încercat să aflăm astfel de îndemnuri sfinte și poate am și împlinit ceva din ceea ce el ne arată! Copiii și tinerii, spune Sfântul Vasile cel Mare, sunt „albinele” care ar trebui să viziteze doar florile din care să adune cele spre folosul lor. Așa zice și colindul, să culegem „florile dalbe, flori de măr!”.

Împreună cu părinții copiilor, cu slujitorii sfințiți, cu dascălii de religie, să participăm și noi, cu toții, mai des la lecția iubirii, atât prin programul „Hristos împărtășit copiilor”, cât și prin toate celelalte fapte bune ale educației și ale vieții creștine. Așa ne vom împărtăși și noi din „Sfintele, preacuratele și de viață făcătoarele lui Hristos Taine”, de la tinerețe până la bătrânețe!

Pentru toate semnele dragostei față de copii, mulțumim preacucernicilor părinți, dar și profesorilor de religie, precum și părinților și bunicilor copiilor. Mulțumim aceluia care îi ajută pe copii și îi aduc la Hristos, spre a intra cu ei Dumnezeu în viața și în casele noastre!

Iar acum, după datina străbună, dorindu-vă tuturor pace sfântă în inimi și în viață bucurie din bucuria Domnului și ajutor din milostivirea Părintelui ceresc, vă transmitem urarea strămoșească la toți slujitorii sfințiți, cinului monahal, în mijlocul bunilor noștri creștini din Sfânta Arhiepiscopie, pe acordurile line și binecuvântate ale colindului „sfânt și bun”:

*„Și ne lasă gazdă-n casă,
Că umblăm și colindăm
Și pe Domnul laudăm,
Pe Domnul cel Preabunul,
Că ne-o dat iarăși Crăciunul”.*

Să rămână Domnul în noi și în casele noastre, cu pacea Lui sfântă și cu iubirea Lui, din care să ne împărtășim! De Sfintele Sărbători ale Crăciunului, Bobotezei și Anului Nou, să aveți parte de pace, de sănătate și de Hristos, neîncetat, în viață.

La mulți ani!

***Cu părintească prețuire,
al vostru de tot binele voitor
și către Domnul rugător,***

**† Casian,
Arhiepiscopul Dunării de Jos**

1. Sfântul Grigorie Teologul, *Cuvânt la Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos*, în „Cuvânt la Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos. Cuvânt la Sfintele Paști. Panegiric (cuvânt de laudă) la Sfântul Vasile cel Mare”, Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2009, p. 20-21.

2. Cântarea 1, irmos, Catavasia la Nașterea Domnului.

3. Troparul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al IV-lea.

4. Rugăciunea a douăsprezecea din Rânduiala Sfintei Împărtășanii, *Ceaslov*, E.I.B.M.B.O.R., București, 2001, p. 315.

5. Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilie la cuvintele: «Văduva să nu fie înscrisă dacă are mai puțin de șizeci de ani»; și despre creșterea copiilor; și despre milostenie*, în „Despre schimbarea numelor. Despre răbdare. Despre milostenie. Despre tăria credinței. Despre propovăduirea Evangheliei”, E.I.B.M.B.O.R., București, 2006, p. 361-362.

6. Elevul Cristian-Adelin Blănaru, clasa a VIII-a B, Liceul de Artă „Dimitrie Cuclău”, Galați.

Conferința pastoral-misionară semestrială de toamnă

Familia preotului și rolul ei în educarea tinerilor din parohie

In conformitate cu hotărârile sinodale și eparhiale în domeniu, preoții din cuprinsul celor opt protoierii ale Arhiepiscopiei Dunării de Jos s-au întrunit cu prilejul conferințelor pastoral-misionare semestriale de toamnă, desfășurate cu tema „Familia preotului și rolul ei în educarea tinerilor din parohie”.

Programul întrunirilor a fost următorul: marți, 3 noiembrie, protoieria Galați; joi, 5 noiembrie, protoieriile Brăila, Făurei, Însurăței; marți, 10 noiembrie, protoieriile Tecuci, Nicorești, Covurlui; joi, 12 noiembrie, protoieria

Târgu Bujor. Conferințele au avut loc sub patronajul spiritual al Sfinților Capadocieni, al căror an comemorativ-omagial e marcat în 2009, pe tot cuprinsul Patriarhiei Române. Cei 400 de preoți ai Eparhiei s-au rugat, au liturghisit, au meditat împreună asupra principalelor probleme legate de familia preotului, precum și de rolul pe care aceasta îl are în parohie în general, dar mai ales în educarea tinerilor. Întrunirile s-au dorit a fi un semn văzut al unității Trupului lui Hristos, dar și un prilej de analiză a responsabilității familiei preotului în lumea de astăzi.

Conferințele preoțești au debutat prin împreună-slujirea a preoților din fiecare protoierie la Utrenie și la Sfânta Liturghie, urmată de împărtășirea lor din același Sfânt Potir. Lucrările propriu-zise ale conferințelor s-au desfășurat la sediile protoieriilor. Din cele circa 50 de lucrări elaborate, comisiile de lectură din cadrul fiecărui protopopiat au desemnat a se prezenta în plen lucrările următorilor pc preoți: pr. Ionel Ostache, parohia „Nașterea Sf. Ioan Botezătorul”, protoieria Galați; pr. Ariton Ion, parohia Corod IV, protoieria Tecuci; pr. Daniel Căpriță, parohia Bălășești, protoieria Tg. Bujor; pr. Ionuț Mihai, parohia Costache Negri, protoieria Covurlui; pr. Ștefan Rogojină, parohia Ciorăști, protoieria Nicorești; pr. Mircea Băncilă, parohia „Sf. Spiridon”- Nou, protoieria Brăila; pr. Ciprian Gache, parohia Dedulești, protoieria Făurei; pr. Cătălin Moruzanu, parohia Viziru de Sus, protoieria Însurăței.

Pc. preoți din Eparhie au avut bucuria de a-l avea în mijlocul lor, fie la Sfânta Liturghie, fie la conferința propriu-zisă, pe Înaltpreasfințitul Arhiepiscop dr. Casian Crăciun, care le-a transmis îndemnul de a-și împlini cu râvnă și credincioșie misiunea preoțească și de a întări poporul dreptmăritor în credință și viață creștină. La Protoieria Tg. Bujor, preoții și credincioșii prezenți au avut fericitul prilej de a primi binecuvânta-

Chiriarhul Dunării de Jos în mijlocul preoșimii din Protoieria Covurlui

rea Sfântului Ioan cel Milostiv, prăznuit în acea zi, prin aducerea moaștelor sale. Protoieriile din județul Brăila au beneficiat de prezența și cuvântul dlui profesor Stelian Papadopoulos, unul dintre cei mai mari patrologi ortodocși în viață. Profesor la Facultatea de Teologie a Universității din Atena, acum pensionar, oaspetele conferinței este autorul unui număr impresionant de lucrări teologice închinat unor mari Părinți ai Bisericii, între care amintim „Viața Sf. Vasile cel Mare” și „Vulturul rănit – Viața Sf. Grigorie Teologul”. Reputatul profesor le-a vorbit preoților despre viața de familie a preotului în general, pornind de la exemplul familiei Sfântului Vasile cel Mare, care a dăruit Bisericii

șase sfinți: Sfânta Macrina cea Bătrână, Sfânta Emilia, Sfântul Vasile tatăl, Sfântul Grigorie al Nyssei, Sfântul Petru al Sevastiei și Sfânta Macrina cea Tânără.

Pe parcursul desfășurării conferințelor preoțești, s-a constatat o bună organizare a acestora, remarcându-se cu precădere cadrul bisericesc și ținuta liturgică deosebite ale sfintelor slujbe, desfășurate în sobor, prin participarea tuturor preoților din Eparhie. Referatele prezentate au dovedit, în mare măsură, responsabilitate preoțească și interes pentru întocmirea lor. A surprins în mod plăcut realismul multor luări de cuvânt care au subliniat, cum se și dorea de altfel, aspectele practice ale slujirii preoțești din Eparhia Dunării de Jos.

Conferința pastorală semestrială la Protopopiatul Brăila

Familia creștină în opera și lucrarea Sfântului Vasile cel Mare și ale celorlalți Sfinți capadocieni

Deși a fost monah și o bună parte a operelor sale este dedicată monahismului, Sfântul Vasile cel Mare a fost preocupat în permanență și de starea familiei creștine, pe care a prețuit-o, a binecuvântat-o, propria sa familie fiind un exemplu de viață duhovnicească în credința întru Hristos Domnul. Prin referirile sale la căsătorie și viața de familie, Sfântul Vasile se dovedește un mare îndrumător și dascăl al vieții de familie.

Așa cum observa pc. pr. Mircea Băncilă, „Sfântul Vasile cel Mare accentuează pentru viața de familie, mai presus de toate, necesitatea creării condițiilor pentru dobândirea mântuirii, lăsând pe planul secundar toate celelalte preocupări și îndeletniciri”. Această idee este argumentată de pc. sa cu un citat din Sfântul Vasile cel Mare: „*Tuturor celor care discută problema căsătoriei eu le aduc aminte că chipul acestei lumi trece și vremea s-a scurtat, de aceea și cei care au femei să fie ca și cum nu ar avea.*” Marele capadocian vorbește în termeni plini de admirație despre cei care au o căsătorie binecuvântată de Dumnezeu și despre cei care se arată

recunoscători Domnului pentru darul unei soții evlavioase sau al unui soț credincios. Pe lângă dragostea reciprocă a soților, familia creștină e binecuvântată de Dumnezeu și cu darul copiilor, dar și cu alte bucurii ce se revarsă din belșug, ca binecuvântare din partea Domnului. Sfântul Vasile cel Mare recomandă trăirea cu intensitate a bucuriilor creștine ziditoare de suflet, atrăgând însă atenția și asupra încercărilor și isptelor cărora soții trebuie să le facă față.

Sfântul Vasile nu a fost singurul dintre Părinții capadocieni care au avut preocupări referitoare la familia creștină. Pc. pr. Ionel Ostache a adus ca exemplu pe Sfântul Grigorie de Nyssa, care în lucrarea „Despre facerea omului” spune că familia este „*imaginea Sfintei Treimi, a Bisericii și tip al relației lui Hristos cu Biserica Sa. Familia devine instrument al sfințirii și vehicul al mântuirii. Familia este creată de Dumnezeu, binecuvântată de El și sfințită prin Hristos în Duhul Sfânt, spre dăinuirea și mântuirea omului, cea mai înaltă creatură văzută*”. Așa cum observă pc. sa, Sfinții Părinți capadocieni, deși majoritatea dintre ei au optat pentru o viață petrecută în feciorie, după modelul Mântuitorului Hristos, elogiază și viața de familie, vorbind despre căsătorie cu mare autoritate și competență, atât datorită faptului că slujirea multora dintre ei s-a desfășurat în mijlocul societății, cât și pentru faptul că erau

oameni sfinți, călăuziți în misiunea lor de Duhul Sfânt. Toți Sfinții capadocieni recunosc că familia este cale spre mântuire. Membrii familiei se sfințesc în comuniune, când respectă și păzesc poruncile Bisericii, neabătându-se de la calea lui Dumnezeu.

Familia preotului, astăzi

Măreția și responsabilitatea slujirii preoțești se răsfrâng și asupra familiei sale. Cât de importantă este familia preotului se poate deduce din declarația citită de către candidații la preoție. Textul, preluat din Epistola I către Timotei a Sfântului Apostol Pavel, arată strânsa legătură dintre viața familiei preoțești și cea a comunității parohiale. Printre datoriile preotului se află și aceea de a-și chivernisi bine casa, având copii ascultători, cu toată bună-cuviință, căci dacă cineva nu știe să-și rânduiască propria casă, cum va purta grijă de Biserica lui Dumnezeu?

Slujirea preoțească începe în propria familie și se răsfrânge în cea pe care preotul o desfășoară în parohie. Atenția pe care preotul trebuie să o dea vieții duhovnicești trebuie să fie sporită, căci ambii soți se obligă a fi exemple de viață morală, de viață conformă cu poruncile lui Dumnezeu și ale Bisericii. De intensitatea și efervescența trăirii duhovnicești din cadrul familiei depinde succesul misiunii preotului în activitatea sa sfințitoare, învățătoarească și conducătoare.

Referindu-se la atmosfera care trebuie să existe într-o familie de preot, pc. pr. Cătălin Moruzanu face referire la părintele Constantin Galeriu, care considera că familia este „*o imagine miniaturală a Bisericii*”. Pentru preot, familia lui este Biserica într-o comuniune sfântă cu familia mai largă, eclezială, a parohiei. Astfel preotul trebuie să îi vadă pe cei pe care îi păstorește ca fii ai săi duhovnicești, spiritualizând și transfigurând legătura dintre preot și enoriașii săi. În dragoste sfântă și frică de Dumnezeu, preotul și preoteasa se fac apostoli ai provovăduirii Evangheliei lui Hristos în primul rând prin exemplul

lor personal. Nu doar preotul singur are datoria de a face misiune într-o parohie, ci ajutat și împreună cu familia sa, soția sa constituind „jumătatea misionară a preotului în parohie”. Pe sa atrage atenția și asupra pericolelor și ispitelor la care sunt supuși membrii familiei preotului, care sunt generate fie de situația socio-economică, fie de duhul secularizării și al lumii în care trăim. Pentru a evita neajunsurile de tot felul care se pot ivi în cadrul familiei, pc. pr. Ion Ariton dă următorul sfat, valabil nu numai pentru familia de preot, ci și pentru toate familiile creștine: „*Trebuie să se aibă în vedere, în primul rând, imprimarea unei note creștine în atmosfera, în modul de a fi al familiei, prin care aceasta să se deosebească și să se remarce în toate manifestările ei*”. Aceasta se face prin aplicarea regulilor de bună-cuviință și de cumințenie, de care depinde buna reputație a căminului și a familiei.

Creșterea și educarea copiilor reprezintă o latură deosebit de importantă în viața de familie, în general, și a preotului, în special. Doar copiii crescuți în frica de Dumnezeu și de semeni vor ajunge buni creștini, ei înșiși propovăduitori și exemple de viață bineplăcută Mântuitorului Hristos.

Familia preotului-model pentru tinerii parohiei

Atmosfera de pace, înțelegere și dragoste care trebuie să existe în familia preotului și pe care toți slujitorii Sfântului Altar au datoria de a o realiza nu trebuie să rămână doar la nivel personal, ci trebuie să se răsfrângă și asupra credincioșilor parohiei. Familia preotului are această datorie sfântă de a fi model pentru toți, tineri și bătrâni. Există o strânsă legătură între preot, familia sa și membrii parohiei. „*Preotul și credincioșii, observă pc. pr. Mihai Ionuț, alcătuiesc o familie duhovnicească, în care distincția nu se face ca între conducători și conduși, ci ca între părinți și fii, care sunt toți laolaltă frați, ca fii ai Aceluiași Dumnezeu. Preotul se leagă de parohia sa mai ales prin casa și familia*

sa, el este un părinte de familie. Prin familie preotul se integrează în viața socială a parohiei, el nefiind deasupra Bisericii sau a credincioșilor, ci în Biserică, alături de credincioși”.

Pentru progresul duhovnicesc și lucrarea virtuților, nevoie de călăuzire au toți credincioșii, însă în mod special tinerii. Într-o societate bulversată de probleme în care responsabilitatea din cadrul familiei este minimalizată și chiar desconsiderată, justificarea acestei stări de lucruri fiind făcută prin folosirea unor pretexte ce țin de drepturile și libertățile persoanei sau de situația economică, preotul și familia sa reprezintă un factor de stabilitate, un exemplu la care trebuie să râvnească toți tinerii. O familie bine încheagată, în care dragostea și înțelegerea sunt mai presus de orgoliile și nevoile personale, este fără îndoială un ideal la care râvnesc toți tinerii.

Participarea copiilor preotului la programul catehetic *Hristos împărtășit copiilor* alături de ceilalți copii din parohie, implicarea lor în programe și activități cu tinerii, prezența soției preotului în comitetul parohial, în spitale, aziluri și alte așezăminte de întraajutorare, alături de celelalte credincioase ale parohiei, sunt exemple vii ale faptului că lucrarea preotului face roade mai întâi în familia sa. Proverbul latin *Verba docent, exempla trahunt* (Cuvintele învață, exemplele conving) exprimă cel mai bine puterea

exemplului pe care preotul și familia sa trebuie să-l reprezinte în parohie. Relațiile de apropiere și de prietenie pe care preotul și familia sa trebuie să le cultive în parohie își găsesc rostul și împlinirea în receptarea și dezvoltarea lor în sufletele credincioșilor de toate vârstele.

În cadrul conferințelor preoțești s-a arătat, de asemenea, că se impune acordarea unei atenții sporite lecturii și studiului operelor Sfinților Părinți, cu precădere ale Sfinților capadocieni, ei înșiși exemple de viață creștină desăvârșită. Trebuie avută în vedere sporirea grijii și îndrumării spirituale pentru viața duhovnicească a familiilor din parohii. În acest scop este binevenit îndemnul de a invita tinerii spre a participa la Sfânta Liturghie și spre a-și împărtăși pruncii cu Trupul și Sângele Domnului. Este meritorie și inițiativa organizării în parohii de grupuri folclorice pentru copii și tineri. La aceasta se adaugă generalizarea aplicării programului național *Hristos împărtășit copiilor*, cu scop catehetic și misionar. Alături de acestea, informarea și catehizarea tinerilor prin oferta mediatică a Trustului de Presă patriarhal Bazilica reprezintă mijloace concrete de lucrare și prezență binecuvântătoare a Mântuitorului Hristos în mijlocul poporului creștin dreptmăritor.

Pr. drd. Adrian Ioniță

Aspect din timpul lucrărilor conferinței preoțești la protoierile Tecuci și Nicorești

Sinaxa conducerilor mănăstirești din Eparhia Dunării de Jos

„O singură inimă cu fratele tău...”

In cadrul manifestărilor Anului comemorativ-omagial al Sfântului Vasile cel Mare și celorlalți sfinți capadocieni, Eparhia Dunării de Jos a organizat în ziua de 21 octombrie a.c., la Centrul arhiepiscopal din Galați, întrunirea conducerilor mănăstirești din Eparhie, la care au participat stareții,

starețele, duhovnicii și personalul administrativ din obștile monahale. Întrunirea s-a constituit într-un prilej de meditație asupra moștenirii spirituale a Sfântului Vasile cel Mare în viața monahală, precum și într-o analiză realistă asupra aspectelor specifice viețuirii călugărești de astăzi.

Sinaxa conducerilor mănăstirești a debutat cu slujirea Sfintei Liturghii la Catedrala arhiepiscopală, sub protia Înaltpreasfințitului Arhiepiscop dr. Casian Crăciun, cu participarea ieromonahilor din mănăstiri. Răspunsurile la strană au fost date de monahii prezente. La sfârșitul slujbei, Chiriarhul Dunării de Jos le-a adresat monahilor și monahiilor un cuvânt de învățătură, în cadrul căruia au fost subliniate semnificațiile duhovnicești ale zilei, dar și câteva dintre reperele vieții călugărești în obștile monahale.

În continuare, la sala „Episcop Melchisedec Ștefănescu” din incinta Centrului eparhial, după o prezentare introductivă a subsemnatului, au fost prezentate scurte referate grupate sub tema „Sfântul Vasile cel Mare – dascăl al vieții monahale”. Au luat cuvântul, în ordine: monahia Nazaria

Slabu, Mănăstirea Adormirea Maicii Domnului, Vladimirești; monahia Macrina Huștiu, Mănăstirea Sf. Vasile cel Mare, Galați; protos. Antonie Ispas, Catedrala arhiepiscopală Sf. Andrei și Sf. Nicolae; monahia stavroforă Pantelimonă Corjos, stareța Mănăstirii Sf. Pantelimon, Lacu Sărat; singhel Melchisedec Barbu, Mănăstirea Nașterea Sf. Ioan Botezătorul, Măxineni. Materialele prezentate au subliniat câteva dintre îndrumările duhovnicești ale Sfântului Vasile cel Mare și modul de receptare a acestora astăzi din partea monahilor și monahiilor din mănăstiri.

S-au accentuat, de asemenea, proiectele specifice anului omagial închinat Sfântului Vasile cel Mare privitoare la consolidarea vieții duhovnicești: ilustrarea predicilor și catehezelor cu fragmente de text din opera Sfinților capadocieni și cu

exemple din viața acestora; citirea la trapeză a scrierilor ascetice ale Sfântului Vasile cel Mare; elaborarea de către viețuitorii din mănăstiri a unui volum de studii privitoare la spiritualitatea monastică ș.a.

Ierarhul Dunării de Jos a analizat, apoi, cele mai importante repere ale vieții, opere și lucrări ale Sfântului Vasile cel Mare, precum și diferite aspecte practice din viața mănăstirească, subliniind necesitatea redescoperirii duhului smerit, rugător și misionar al monahismului vasilian în concretul viețuirii călugărești de astăzi. Au fost stabilite și câteva măsuri imediate, privitoare la: achiziționarea pentru fiecare monah din mănăstire a câte unui volum din opera ascetică a Sfântului Vasile cel Mare, în vederea unei mai bune cunoașteri a învățăturilor sale; sporirea și concretizarea întraajutorării și cooperării între mănăstirile Eparhiei; sporirea calității cântării bizantine la strană în toate mănăstirile; pregătirea unui grup psaltic care să imprime slujba Sfintei Liturghii, cântări bizantine, colinde ș.a.; dezvoltarea activităților specifice din atelierele mănăstirești ș.a.

Întrunirea a reliefat, încă o dată, utilitatea misionară a sinaxelor periodice ale conducerilor obștilor călugărești, aducând și un plus de responsabilitate și entuziasm în lucrarea specifică a mănăstirilor Eparhiei Dunării de Jos.

Sinaxa conducerilor mănăstirești din Arhiepiscopia Dunării de Jos

Arhim. Daniil Oltean,
vicar administrativ

Conferința prof. univ. dr.
Stylianos Papadopoulos

Cinstire Sfântului Vasile cel Mare

Urmare a hotărârii Sfântului Sinod, cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, anul comemorativ-omagial al Sfântului Vasile cel Mare și al celorlalți Sfinți capadocieni a fost marcat în Biserica Ortodoxă Română prin programe complexe de cinstire a acestor luceferi ai Bisericii lui Hristos. Unul dintre aceste programe a fost și Congresul Internațional de Teologie organizat de Patriarhia Română, în parteneriat cu Academia Română, Secretariatul de Stat pentru Culte și Facultatea de Teologie „Patriarhul Justinian” din București. Între invitații de peste hotare prezenți la congres, s-a numărat și domnul profesor universitar dr. Stylianos Papadopoulos de la Universitatea din Atena, cunoscut în România, mai ales, prin două lucrări de referință: „Viața Sfântului Vasile cel Mare” și „Vulturul rănit. Viața Sfântului Grigorie de Nazianz”.

În baza unei vechi prietenii duhovnicești cu Înaltpreasfințitul Arhiepiscop dr. Casian al Dunării de Jos, la invitația Înaltpreasfinției Sale, domnul profesor Stylianos Papadopoulos a fost oaspetele Arhiepiscopiei Dunării de Jos, în ziua de 5 noiembrie 2009. Prezența sa în Arhiepiscopia Dunării de Jos a fost dorită și pentru a întări mesajul creștin, teologic și practic, cu prilejul conferințelor preoțești semestriale, desfășurate pe tema „Familia preotului și rolul ei în educarea tinerilor din parohie”, cu aplicații din viața Sfinților capadocieni. Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Casian, domnul profesor Papadopoulos a susținut o disertație pe această temă la Teatrul

Conferința dlui prof. univ. dr. Stylianos Papadopoulos la Brăila

„Maria Filotti” din Brăila, în fața preoților din protopopiatele Brăila, Făurei și Însurăței. În aceeași seară, la Teatrul Muzical „Nae Leonard” din Galați, domnul profesor a vorbit despre viața și opera Sfinților Vasile cel Mare și Grigorie de Nazianz, în fața studenților teologi, a elevilor seminariști, a profesorilor de religie și a elevilor din mai multe licee. Redăm aici o parte din textul primei conferințe, în traducerea pr. prof. dr. Constantin Coman, de la Facultatea de Teologie din București.

Astăzi, într-o zi mare a Bisericii noastre, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului dr. Casian al Dunării de Jos, eu și soția mea vizităm Brăila. Vreau să mărturisesc faptul că mă simt foarte bine aici, în locul acesta, pentru că noi suntem greci ortodocși și, așa cum știți, locul acesta a fost un spațiu de întâlnire între greci și români. Iar eu mă rog acum lui Dumnezeu să rămân în ortodoxie, după cum și înaintașii noștri au rămas drept-credincioși, în vremuri mult mai grele. De dumneavoastră ne leagă, așadar, nu numai credința, ci și sângele strămoșilor noștri, vărsat pentru mărturisirea credinței, în perioada stăpânirii turcești. Rămân două lucruri pe care nimeni, niciodată, nu le poate uita: credința și martiriul strămoșilor.

Înaltpreasfințitul Arhiepiscop s-a referit, cu durere, la problemele pe care le întâmpinăm în lumea noastră, ca simpli creștini ai Bisericii noastre, dar mai ales ca preoți și ca ierarhi – ca păstori ai Bisericii. M-a impresionat modul în care Înaltpreasfințitul vorbește despre problemele familiei creștine de astăzi, felul în care ne cere să ne referim la familia Sfântului Vasile cel Mare. Motivul pentru care pornim tema de la Sfântul Vasile cel Mare este faptul că, oricât ni s-ar părea de ciudat, problemele familiei de astăzi sunt aceleași cu încercările familiei creștine din secolul al IV-lea, cu foarte mici diferențe. O să încep spunând că bunicul și bunica Sfântului Vasile cel Mare au suferit în timpul persecuțiilor împotriva creștinilor. Bunicul său s-a

jertfit martiric în timpul persecuțiilor împotriva creștinilor. Bunica lui, Marcrina, cu foarte multe greutateți a reușit, în cele din urmă, să susțină familia sa cu mulți copii și nepoți, care se hrăneau duhovnicește din Tainele lui Hristos.

Ca un exemplu pentru problemele pe care le întâmpina o familie creștină în acea epocă, mă voi referi la familia Sfântului Grigorie Teologul. Tatăl Sfântului Grigorie Teologul era adeptul unei erezii idolatre. Trebuie remarcat faptul că soția lui s-a căsătorit cu el, dar noaptea se ruga mult pentru soțul ei. Rezultatul acestor rugăciuni îndelungi a fost că, în anul 355, soțul ei s-a botezat. Sfântul Grigorie a devenit mai apoi și episcop în Nazianz. Iată cum familia cunoștea uneori, atunci, dezbinare prin credințele

diferite ale membrilor ei și cum, în chip minunat, soția credincioasă aducea și pe soț la dreapta-credință.

Familia Sfântului Vasile cel Mare însă era, așa cum spune și Înaltpreasfințitul Casian, un „laborator de sfinți”. Toți nepoții erau îndrumați de bunica Macrina. Lavremea aceea, în Neocezarea, în Nyssa sau în Nazianz nu existau școli teologice. Dar, pentru a vedea ce rol important joacă tradiția sănătoasă în familie, arăt că bunica Sfântului Vasile cel Mare, Sfânta Macrina, transmitea în casă la ea, copiilor și nepoților ei, învățăturile sfinte pe care le primise ea însăși, încă din secolul al treilea, de la Grigorie al Neocezareii. În tinerețile ei, în această cetate din Pont, Neocezarea, erau foarte puțini creștini. Acolo a învățat credința cea bună bunica Sfântului Vasile cel Mare. Sfânta Macrina a transmis toată această tradiție și fervoare în familia sa. Aceasta înseamnă că, dacă în familie există un gol foarte mare de cunoaștere, de conservare și de transmitere a tradiției, nu se pot aștepta rezultate foarte bune. Acest gol al conservării, cunoașterii și transmiterii tradiției îl umplu buncii, părinții, preoții, episcopii și învățătorii creștini.

În jurul anilor 361-362, așadar, bărbatul inspirat de Dumnezeu, Vasile, înțelegea cum trebuie însământată credința și cum trebuie plantate sfintele învățăminte în sufletele tinerilor. El le cerea tuturor tinerilor să nu se îndepărteze de mediul Bisericii spre cel „din afară” sau să nu-i citească, nepregătiți, pe filosofii greci și pe poeții greci antici. Ceea ce încerca sfântul, cu toată silința, era să le creeze tinerilor sentimentul de responsabilitate, așa încât să își asume răspunderea de credincioși ai Bisericii. Atât timp cât tinerii au conștiință ortodoxă, numai atunci sunt în măsură să trăiască în orice fel de mediu, să studieze și să cerceteze orice, să cunoască tot ce se poate cunoaște; abia atunci vor fi capabili să discearnă ce este greșit și ce este folositor duhovnicește, de ce este rău, otrăvitor.

Ca teologi, cunoașteți foarte bine că sunt creștini care vorbesc despre Sfânta Euharistie de o manieră foarte diferită de noi. Dacă Dumnezeuasca Euharistie nu

ar însemna că noi participăm la Hristos. Însuși, că ne împărtășim cu Trupul și Sângele Mântuitorului, atunci nu ar fi fost nicio rațiune ca Fiul lui Dumnezeu să devină Om. Dacă ar fi fost vorba numai despre o învățătură anume, chiar despre o teologie foarte adâncă, nu ar fi fost necesar ca Dumnezeu să trimită pe Fiul și Cuvântul Său. Ce ar fi făcut? Ce ar putea face într-o astfel de situație? În anii Vechiului Testament trimisese deja și profeți mari și mici. Ar fi putut în continuare, să trimită 20, 50 de profeți. Dar prin învățătura profeților nu avem legătură deplină cu Hristos. Prin urmare, Întruparea lui Hristos s-a făcut ca să fie posibilă împărtășirea noastră euharistică. Cum s-a întâmplat? Și de ce? Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Își asumă firea omenească. Cele două firi ale lui Hristos se unesc. În felul în care se unesc cele două firi, firea omenească nu numai că este influențată de cea dumnezeiască, ci este hrănită de cea dumnezeiască, este potențată de ea. Când spunem că s-a îndumnezeit, ce înțelegem de fapt? Că firea omenească a ajuns la acea stare în care era când ne-a creat Dumnezeu. Când Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu S-a întrupat, ce fire omenească a luat? Este firea omenească pe care a creat-o, inițial, Dumnezeu, dar firea omenească alterată de păcat. Firea omenească pe care a luat-o Mântuitorul Hristos și care este sfințită și îndumnezeită, această fire omenească îndumnezeită o avem în Sfânta Euharistie.

Toată lucrarea și iconomia dumnezeiască aveau tocmai acest scop final, ca să ajungem la Euharistie, la împărtășirea cu Hristos euharistic. Numai dacă avem această împărtășire, dacă avem înăuntrul nostru firea îndumnezeită a lui Hristos, atunci avem și relație desăvârșită cu Dumnezeu și participăm la viața Lui, în și prin Hristos.

Înaltpreasfinția Voastră, preacucernici părinți, aici este măreția Ortodoxiei, marea ei luptă pentru adevăr! Pentru Euharistie s-a luptat, se luptă și se va lupta Ortodoxia! Și spunem acest lucru, pentru că știm foarte bine că atâtea milioane de creștini nu trăiesc Euharistia așa cum a lăsat-o Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu S-a întrupat, a fost batjocorit, a fost pedepsit, a suportat și crucea și a înviat pentru a ni Se oferi prin Sfânta Împărtășanie.

Să dăm slavă Domnului nostru Iisus Hristos, Care la Cincizecime a trimis în Biserică de la Tatăl, pe Duhul, ca noi să avem bucuria prezenței Lui reale în Euharistie! Iar noi ne vom hrăni duhovnicește cu Euharistia, pentru ca să trăim în Hristos.

Sfântul Vasile cel Mare provine dintr-o familie de martiri și mărturisitori ai credinței. Ce importanță are acest lucru? Înțelegem aceasta atunci când vom remarca faptul că pretutindeni în lumea creștină există numeroși martiri. Acolo unde astăzi noi, creștinii, trăim în libertate, acolo s-a vărsat sânge pentru

credință. De aceea în Sfânta Masă, când se sfințește biserica, arhiereul așază moaște ale Sfinților Martiri!

După ce a făcut cele mai bune studii din perioada aceea, după ce a studiat în Cezareea Capadociei, mare centru educațional, spiritual, după ce a studiat în Constantinopol, Sfântul Vasile cel Mare a hotărât să meargă și la cel mai renumit centru universitar al timpului, Atena. Când a absolvit studiile acolo, i-au cerut să rămână profesor de filosofie în Atena. Însă, acest bărbat sfânt al Bisericii noastre avea mintea și sufletul la țara lui. Se înțelesese cu prietenul lui de inimă, Sfântul Grigorie Teologul, să se nevoiască sihăstrește împreună. Nu au reușit, în prima etapă, să meargă împreună și Sfântul Vasile s-a nevoit singur. A mers să studieze monahismul în Egipt. Când s-a întors, s-a retras lângă râul Iris și acolo a dus viață ascetică. Primele lucrări ale Sfântului Vasile cel Mare sunt adresate monahilor, iar apoi tinerilor. Pentru monahi a pus bazele pe care trebuie să se sprijine viața monahală.

Apoi s-a adresat tinerilor, prin lucrări anume destinate lor. În această lucrare avea de întâmpinat următoarea provocare: tinerii nu aveau o viață normală, numai în familie și acasă, ci și prin diferite legături cu ceilalți tineri, petreceau în cetate, în locuri de pierzare. Și era o problemă aceea cum se raportau acești tineri la lumea păgână. Ei erau creștini, dar modul lor de gândire era

încă păgânesc. Cunoșteau elemente din diferite religii, citeau literatura vremii, citeau filosofie, vorbeau limba pe care o foloseau toți, și creștini, și necreștini; era limba pe care o vorbea și Sfântul Vasile cel Mare. Era o provocare cum să folosească limba păgânilor pentru creștini, ca nu cumva și aceștia să devină idolatri. Ce a făcut Sfântul Vasile cel Mare? Și în vremea aceea erau citați poeții. Aceștia împrumutau oamenilor modul lor de gândire. Sfântul Vasile cel Mare ne-a învățat că putem folosi limba, cu toate proprietățile ei, fără ideile păgânilor. La un moment dat, Sofocle a spus: „M-am născut nu ca să urăsc, ci să iubesc!”. Acest lucru îl aprecia Sfântul Vasile cel Mare. Sofocle era păgân și credea în zei. Lucrurile acestea trebuiau respinse. Dar Sfântul Vasile cel Mare arată tinerilor și creștinilor cum pot trăi, cu o gândire corectă din punct de vedere moral, într-o lume necreștină.

Sfântul Vasile a avut de înfăptuit și o operă mult mai dificilă. E vorba de confruntarea cu creștinii eretici. Ați auzit de erezia lui Arie; când au fost demontate argumentele lui Arie, ca urmare a Sinodului I Ecumenic, rezultatul a fost că arianismul a cedat, iar creștinii au acceptat teologia Sfântului Atanasie cel Mare. Nu după mult timp, a apărut însă un alt mare eretic, Eunomie, care era și episcop. Trebuie subliniat că toate ereziile erau în interiorul Bisericii; creștinii trăiau în Biserică, dar aveau întrebări, ca și astăzi.

Iar într-o epocă în care teologia nu era atât de dezvoltată, în mod cert creștinii adresau mult mai multe întrebări ca acum. Așa cum am spus, fără seminare, fără facultăți de teologie, confuzia era foarte ușor de făcut. În felul acesta, Eunomie spunea că Iisus Hristos nu este deoiființă cu Tatăl, așa cum hotărâse Biserica la Primul Sinod Ecumenic. Sfântul Vasile cel Mare avea să răspundă acestui eretic, care era și un foarte bun predicator. Astfel, în anul 364, când avea doar 34 de ani, Sfântul Vasile își asuma responsabilitatea de a-i răspunde lui Eunomie. A prezentat învățătura creștină ortodoxă atât de bine și de coerent, încât argumentele ereticului au fost respinse, iar creștinii care mai aveau unele îndoieli sau erau cuprinși de confuzii, au început să se îndepărteze de eretic. Zece ani mai târziu, Sfântul Vasile este motivat de grija sa pentru mântuirea sufletelor credincioșilor pe care îi păstorea, să teologhisească despre Sfântul Duh. A fost nevoie, deoarece erau eretici care capacitaseră o mare parte din credincioși și învățau greșit că Duhul Sfânt nu ar fi Dumnezeu; negau faptul că Duhul Sfânt este deoiființă cu Dumnezeu-Tatăl și cu Dumnezeu-Fiul. Dacă Sfântul Duh nu ar fi fost Dumnezeu, ci o lucrare simplă a lui Dumnezeu, nu ar fi putut să contribuie la mântuirea omului, să edifice continuu Biserica, să lucreze continuu în Tainele Bisericii, până la sfârșitul veacurilor. Sfântul Vasile cel Mare scrie o lucrare foarte importantă, care a răsturnat argumentele ereticilor. Despre aceeași temă a scris și Sfântul Grigorie Teologul. Despre partea filantropică nu este nevoie să vă spun, pentru că datele referitoare la această slujire a sfântului sunt foarte răspândite. În afara orașului Cezareea, Sfântul Vasile a construit Vasiliada, în care, pe lângă instituțiile sociale și medicale cunoscute, erau și școli în care studiau asistenții medicali.

Sfântul Vasile cel Mare a murit în ultimele zile ale anului 378 și în ziua de 1 ianuarie 379 a fost înmormântat printr-o impresionantă procesiune. Rămâne pentru totdeauna în conștiința Bisericii.

DI prof. Stylianos Papadopoulos - invitat la Conferința clerului brăilean

Simpozion

Un sfânt promotor al medicinei: Sfântul Vasile cel Mare

Simpozion la Așezământul „Sf. Vasile cel Mare” din Galați

La uni, 9 noiembrie 2009, în ziua prăznuirii Sfântului Nectarie Taumaturgul, la Centrul de asistență medicală „Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian” din cadrul Așezământului social-filantropic „Sf. Vasile cel Mare” - Galați, la inițiativa și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, și în prezența cadrelor medicale, a maicilor de la mănăstirea așezământului, a tinerilor studenți, a cadrelor didactice, a părinților și, cu deosebire, a Înaltpreasfinției Sale, s-a desfășurat simpozionul științific: „Sfântul Vasile cel Mare, un sfânt promotor al medicinei”.

Evenimentul a debutat cu un moment deosebit, în capela Așezământului social-filantropic „Sf. Vasile cel Mare”, în prezența duhovnicească a Sfântului Nectarie Taumaturgul, a fost venerată sfânta sa icoană și păticia din cinstitele sale moaște, rostindu-se, în același timp,

cu evlavie, în sobor, Acatistul sfântului părinte, spre bucuria comuniunii și mângâierii celor prezenți.

S-au susținut apoi, bogate aprofundări de ordin teologic și

medical, prin frumoase referate, dintre care remarcăm: „Repere duhovnicești din viața și opera Sfântului Vasile cel Mare” - Ramona Necel, elevă la Liceul „Emil Racoviță” - Galați; „Medicul și preotul – împreună lucrători pentru sănătatea omului” - pr. Ionuț Manolescu, capelan la Spitalul de Urgență „Sf. Nicolae” - Brăila; „Model de credință prin activitatea medicală” - dr. Costinela Georgescu, director al Direcției de Sănătate Publică - Galați și președinte executiv al Asociației Medicilor Creștini Ortodocși „Sf. Chir și Ioan” - Galați; „Pledoaria Sfântului Vasile cel Mare pentru medicină” - monahia Nectarie Murariu.

Menite să întrețină o prezență vie, concretă, în viața semenului suferind de lângă noi, în noi înșine, cuvântările, asemenea unor doctori însuflețiți, privind omul în totalitatea sa, trup și suflet, ne-au arătat *calea spre înălțime*, prin abordarea, în amănunt, a *slujirilor folositoare*, spre păstrarea unui echilibru comunitar al energiilor

Auditoriul simpozionului

naturale, sănătatea sufletească - izvor de apă vie, spre sănătate trupească.

S-a accentuat, în spiritul teologiei Sfântului Vasile cel Mare, cu sensibilitate, calitatea de *dar*, a vieții, a sănătății trupesti și sufletești, asemenea unei lumini, în noi, cu care venim în această lume și necesitatea unei relații minimale, firești, armonioase și responsabile, între pacient și medicul său.

În orice etapă, în taina bolii, omul rămâne persoană, împreună-suferindă, vulnerabilă, având nevoie de înțelegere, de pace și speranță.

El trebuie să înțeleagă, în credința restauratoare, asumată în chip ortodox, cum apare suferința, boala, rolul și rostul lor ontologic, cu implicațiile lor purificatoare, profunde, chiar cu (în) paradoxul acutizării.

Dumnezeu a făcut trupul, nu boala, sufletul, nu păcatul, iar singurul lucru de care trebuie să ne temem, în viața de aici, este păcatul.

Această lipsă a binelui – păcatul – ne desparte nu doar de Dumnezeu, dar și slăbește puterea sufletului și izgonește harul lui Hristos din noi.

Om al durerilor și Cunoscător al suferinței (Is. 53, 3), Hristos-Domnul, împreună-pătimitor în noi, împreună-luptător, mângâie suferințele trupesti și sufletești dând o șansă îngăduită de Dumnezeu, spre eliberarea din păcat și boală, spre viață nouă.

Purtând război bolii, iar nu bolnavului, având în mâini miroso de bunămireasmă, medicul este un iubitor al omului, un filantrop. Grija față de om, afirmarea demnității sale personale, în orice circumstanță, sunt crezul său suprem.

Studiind medicina, la fel de atent pe cât teologia, Dumnezeu a dat în persoana Marelui Vasile un trup foarte bolnav. Opera Sfântului Părinte face dovada unor profunde cunoștințe de anatomie.

Vede în prezența multor plante, cu profunde calități curative, magistral, o lucrare a Creatorului Însuși, nicidecum rodul întâmplării oarbe, ci purtarea Sa

de grijă, cu deosebire.

Frumoasă inițiativă a Așezământului „Sf. Vasile cel Mare”, manifestarea a căpătat, treptat, o semnificație importantă, arătând dimensiunile profunde ale stării de sănătate și de boală, niciodată deplină, dacă e doar sufletească sau trupească: *„...tratăm grava și complicata stare a sănătății sau după simptomele trupesti, sau sufletești, fiecare nedesăvârșite. Când apelăm la medici doar pentru a calma, stopa, ameliora durerile trupului parcurgem jumătate din drum; când ne aflăm în izolare de ispitele lumii și ignorăm durerile trupului. Tratând*

implicare practică, concretă, unitară și integrativă. Să arătăm micile modele, izbânzi, lupte și experiențe, o lumină în întuneric, o împărtășire în comunitate, spre comuniune și comunicare. Persoane care cresc în forța binelui, persoane lângă noi în boală, persoane-medicament, smulse din forța indifferenței, ancorate, prin trăire, într-o capacitate de prezență, completă și concretă.

Parte activă în lucrarea vindecării, prin credința sa, bolnavul devine o jumătate de medic. Boala sa, cu efortul medicului și ajutorul lui Dumnezeu, devine o șansă de a deveni sănătos, iar

Centrul de servicii multifuncționale pentru copii „Speranța” din incinta Așezământului „Sf. Vasile cel Mare” din Galați

doar leziunile sufletului, facem doar jumătate de drum ...deci trebuie să ne rănduim a lupta potrivit unor exemple care trebuie reperate din istoria vieții și Bisericii, din experiențele unor persoane lovite de boli, care au luptat împotriva bolii, au biruit și au creat un spirit de slujire a sănătății omului în integralitatea sa”, sublinia Înaltpreasfinția Sa.

Se impune, așadar, să receptăm aspectele pozitive din viața comunității, din care avem de învățat. Un cuvânt viu, lucrător, o chemare necontractuală, liberă și responsabilă; o teologie a asistenței sociale cu

nu pedeapsă, spre înțelegerea bunătății lui Dumnezeu.

Prilej de pelerinaj în spitalele din municipiul Galați, la patul bolnavilor, ziua Sfântului Nectarie Taumaturgul a culminat printr-o mărturie extraordinară de solidaritate în suferință, totodată devenind o analiză profundă, de încurajare și entuziasm, spre lucrarea faptelor bune, garanția sănătății trupesti și sufletești, spre slujire curată lui Dumnezeu și a semenilor noștri.

A consemnat
prof. Ciprian Nazare

Cercurile pedagogice și programul catehetic „Hristos împărtășit copiilor”

In semestrul I al anului școlar 2009/2010 s-au desfășurat cercurile pedagogice la disciplina Religie. Pentru a racorda și profesorii de religie la preocupările majore ale Bisericii, tema aleasă pentru aceste manifestări a fost *„650 de ani de la întemeierea Mitropoliei Țării Românești - moment de referință în istoria Bisericii Ortodoxe Române. Semnificațiile teologice, misionare și pastorale ale evenimentului ridicării în rang de Arhiepiscopie a Eparhiei Dunării de Jos”*.

Desfășurarea cercurilor pedagogice a debutat cu săvârșirea Sfintei Liturghii sau a unui Te-Deum la care au participat preoții și profesorii de religie aparținători respectivului cerc, alături de cadre didactice și elevi din școala gazdă, precum și credincioși din parohie. Susținerea cercurilor pedagogice de pe cuprinsul județului Galați a debutat în ziua de 12 noiembrie a.c. la Școala Gimnazială Nr. 2, Tecuci, unde s-au reunit cadrele didactice, preoți și mireni ce predau religia la școlile și liceele din protoierile Tecuci și Nicorești. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica parohiei Barcea Nouă. Ora demonstrativă a fost susținută de prof. Gabără Costel, iar referatul prezentat de prof. Alexe Ionel.

Următorul cerc pedagogic a fost organizat în data de 19 octombrie 2009, la Școala Gimnazială Nr. 1 Cavadinești, jud. Galați, care a supus dezbaterilor activitatea metodică a cadrelor didactice, preoți și mireni ce predau religia în liceele și școlile generale din zona Protoieriei Tg. Bujor. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica parohiei Cavadinești. Ora demonstrativă a fost condusă de pr. Pleșcan Neculai, referatul fiind întocmit de pr. Alin Tuluș.

Joi, 26 noiembrie 2009, Școala

Gimnazială Nr. 2 Cudalbi, jud. Galați, a fost gazda cercului pedagogic care a analizat activitatea metodică a cadrelor didactice, preoți și mireni ce predau religia în liceele și școlile generale din zona Protoieriei Covurlui. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica parohiei Cudalbi II. Ora demonstrativă a fost condusă de pr.

municipiul Galați și la școlile rurale din Protoieria Galați. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica „Sf. Ana” din Galați. Ora demonstrativă a fost condusă de prof. Boldea Maricica, referatul întocmit și prezentat de prof. Angheluță Corina.

În județul Brăila, cercurile pedagogice au debutat în ziua de

Programul „Hristos împărtășit copiilor” la Parohia Perișoru, Protoieria Făurei

Cașu George, referatul fiind prezentat de prof. Năstase Mirela.

Sâmbătă, 5 decembrie, Cercul pedagogic al cadrelor didactice, preoți și mireni ce predau religia în liceele din municipiul Galați a fost găzduit de Liceul de Marină. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica parohiei „Sf. Apostoli” din Galați. Ora demonstrativă a fost condusă de prof. Ilie Adriana, iar referatul întocmit și prezentat de prof. Gafton Ovidiu.

Și Școala Nr. 17, Galați, a fost, în ziua de sâmbătă, 12 decembrie a.c., gazda Cercului pedagogic al cadrelor didactice, preoți și mireni ce predau religia la școlile generale din

sâmbătă, 15 noiembrie, ora 8⁰⁰, la Școala cu clasele I-VIII, Nr. 11 „I.L.Caragiale”. Cercul pedagogic a fost organizat pentru cadrele didactice, preoți și mireni ce predau religia în școlile cu clasele I-VIII și la școlile speciale din municipiul Brăila. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica „Sf. Ilie” din Brăila. Ora demonstrativă a fost susținută de prof. Iacob Cornelia, iar referatul a fost propus de prof. Dorobanțu Petruș.

Mărti, 17 noiembrie, ora 8⁰⁰, Școala cu clasele I-VIII Perișoru, jud. Brăila a fost gazda Cercului pedagogic al cadrelor didactice, preoți și mireni ce predau religia în școlile

cu clasele I-VIII și liceele din zona Protoieriei Făurei. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica din Perișoru. Ora demonstrativă a fost condusă de pr. Constandache Ștefan, referatul fiind prezentat de pr. Neculai Robert.

La Școala cu clasele I-VIII din comuna Unirea, jud. Brăila, s-a desfășurat, joi, 19 noiembrie, ora 8⁰⁰, Cercul pedagogic al cadrelor didactice, preoți și mireni ce predau religia în școlile cu clasele I-VIII și liceele din Protoieria Însurăței. Sfânta Liturghie s-a săvârșit la biserica parohiei Unirea. (Ora demonstrativă - pr. Vasile Ștefan, referat - pr. Dragoș Negoită)

Pentru profesorii din municipiul Brăila, sâmbătă, 5 decembrie, ora 8⁰⁰, la Liceul de Artă „Hariclea Darclee”, s-a desfășurat Cercul pedagogic al cadrelor didactice, preoți și mireni

ce predau religia la liceele și școlile profesionale din municipiul Brăila. Programul liturgic s-a desfășurat la biserica „Sf. Apostoli” din Brăila. Ora demonstrativă a fost condusă de prof. Căluian Corina, iar referatul prezentat de prof. Lăzărescu Doina.

În zonele preponderent rurale, în locul lecției demonstrative, preoții desemnați au susținut o cateheză în biserică, având ca grupă de lucru pe copiii cuprinși în programul „Hristos împărtășit copiilor”.

Acest lucru s-a dorit a fi o încurajare pentru preoți de a construi programul catehetic național și ca un moment de împărtășire a experienței și a metodelor de lucru la acest proiect. Cateheza demonstrativă vine în continuarea sesiunii de verificare și control a programului catehetic

desfășurat în luna noiembrie în județele Galați și Brăila. Concluziile acestor inspecții, peste 40 la număr, au relevat multe aspecte pozitive, dar și existența unor situații perfectibile. Parohiile evidențiate pentru programul bine realizat au fost „Sf. Dumitru”, „Buna Vestire”, „Sf. Ana”, „Sf. Apostoli” din protoieria Galați și, respectiv, „Sf. Ioan”, Chiscani I, Chiscani II, Oancea din protoieria Brăila.

Programul de verificare va continua și în perioada următoare în scopul evidențierii parohiilor fruntașe și, totodată, pentru a se remedia deficiențele, acolo unde au fost constatate.

Pr. Daniel Zlate,
inspector eparhial pentru cateheză

Hramul bisericii „Vovidenia” din Galați

„Bucură-te, ajutătoarea săracilor!”

Maica Domnului, ocrotitoarea parohiei „Vovidenia”, nu i-a ocolit nici anul acesta, cu minunile sale, pe bunii creștini din orașul nostru, care au luat parte la sărbătoarea hramului din anul mântuirii 2009.

La ceas de seară, s-a săvârșit slujba Vecerniei cu Litia, precum și Acatistul Bunevestiri, la care a luat parte un sobor de preoți, în frunte cu p.c. pr. protoiereu Eugen Ionel Buruiană. Cuvântul de învățătură a fost rostit de către p.c. preot Cătălin Buia, slujitor la Parohia „Sfânta Filofteia” din Galați. Preacucernicia sa a vorbit despre înțelesul troparului Intrării în Biserică a Maicii Domnului.

A doua zi, cu multă bucurie am întâmpinat pe Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Casian Crăciun, Arhiepiscopul Dunării de Jos, care a săvârșit Sfânta Liturghie, în cadrul căreia au fost hirotoniți un diacon și un preot.

Odată cu „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului” au intrat în biserica noastră mulți credincioși cu copii în brațe, care au primit Sfânta Împărtășanie, în timp ce elevii Liceului de Artă „Dimitrie Cuclin” - școala arondată parohiei - ne-au încântat cu acordurile line ale cântărilor bisericești „Tatăl Nostru”, „Psalmul 50”, precum și „Pe Tine Te laudăm”, conduși de prof. Tudor Buciuman și prof. Mircea Holiartoc. La final, Î.P.S. Casian a ținut un cuvânt de învățătură, explicând troparul și axionul Praznicului

„Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”, amintind totodată importanța intrării zilnice a preotului în biserică.

La acest praznic, credincioșii parohiei noastre au avut bucuria de a intra încă o dată sub ocrotirea Maicii Domnului, prin sfințirea Așezământului filantropic cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului”, cantina parohială având la temelie jertfa adusă de către ing. Vasile Manea. La această cantină vor lua masa, pentru început, săptămânal, 30 de persoane nevoiașe.

Pentru ca bucuria să fie deplină, toți participanții la Sfânta Liturghie, în număr de aproximativ 500 credincioși, au primit pachete cu hrană.

Alături de Consiliul și Comitetul Parohial, care s-au îngrijit din timp ca totul să decurgă în mod firesc, și toată lumea să simtă binecuvântarea Maicii Domnului, la acest ceas de sărbătoare, s-au mai adăugat și milostenia făcută de ing. Petre Grigore, ing. Vasile Dobrilă, Petrică Savin, Vasile Giuglea, dna Nina Blănar, dna Stratulat (Pechea) și cei pe care îi știe Dumnezeu, pe fiecare după numele său.

Slujitorii Sfântului Altar al Parohiei „Vovidenia” roagă pe Maica Domnului să-i țină sub Sfântul său Acoperământ pe toți cei care s-au bucurat și împărtășit din bucuriile sale!

Pr. Gabriel Ioan Pelin

Inaugurarea Centrului Multifuncțional de Servicii Sociale

„Speranțe pentru vârsta a treia”

Pe 26 noiembrie, parohia „Pogorârea Sfântului Duh” din municipiul Galați și-a serbat al doilea ocrotitor, pe Sfântul Cuvios Stelian Paflagonul, hram ce a coincis anul acesta cu inaugurarea cantinei sociale a Centrului Multifuncțional de Servicii Sociale „Speranțe pentru vârsta a III-a”. Înaltpreasfințitul Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, a fost întâmpinat cu bucurie de preoții slujitori și de credincioșii parohiei, precum și de cele 50 de persoane vârstnice asistate în cadrul centrului. După ce cu o zi înainte au fost spovediți de preoții parohiilor de care aparțin, bătrânii asistați au fost împărtășiți la Sfânta Liturghie.

După slujba Sfintei Liturghii a avut loc sfințirea cu agheasmă și inaugurarea cantinei centrului și au fost oferite pachete cu alimente credincioșilor veniți la hram. Persoanele asistate au primit hrană caldă și au fost binecuvântate de Arhiepiscopul Dunării de Jos.

Centrul Social „Speranțe pentru vârsta a treia” este realizat și amenajat din fonduri PHARE, accesate de Arhiepiscopia Dunării de Jos, ca beneficiar, și Consiliul Local Galați, ca partener, scopul acestui așezământ fiind acordarea de asistență psihologică, medicală și socială, hrană caldă, pachete cu alimente de primă necesitate, îngrijire la domiciliu și servicii de spălătorie și

călcătorie unui număr de 50 de bătrâni, care au venituri sub salariul minim pe economie sau suferă de boli cronice. Toate serviciile oferite de acest centru social-filantropic au fost derulate cu implicarea celor zece salariați care au făcut ca valoarea investițiilor și ajutoarelor sociale în sumă de 220.000 de euro, din care 22.000 de euro reprezentând contribuția beneficiarului, să se constituie într-o „speranță pentru cei de vârsta a treia”.

„Citim pe chipurile bătrâneilor noștri blândețea bunicilor care ne-au crescut”

Doamna Ana Rață, una dintre persoanele asistate în cadrul centrului social, a mărturisit bucuria pe care o simte fiecare dintre cei neputincioși atunci când li se deschide ușa: „Când au venit domnișoarele asistente la mine în casă, a fost cea mai mare lumină!”.

Asistenta medicală Anca Dragomir a arătat în ce constă activitatea acestui proiect: „Începând cu luna mai, oferim servicii la 50 de beneficiari, avem 20 de nedeplasabili și mergem la domiciliul lor, le oferim pachete cu alimente și alte servicii casnice și ne bucurăm, de bunătatea și de credința lor, de faptul că ne primesc foarte

bine de fiecare dată și sperăm să putem să-i ajutăm și de acum încolo.”

Studentii Departamentului Teologic din cadrul Facultății de Istorie, Filosofie și Teologie din Universitatea „Dunărea de Jos”, specializarea Teologie Asistență Socială, au descris acest centru drept un „laborator” de practică socială: „Am avut atât de multe de învățat într-un timp foarte scurt! Am întâlnit oameni cu care poți discuta și de la care avem foarte multe de învățat. Citim pe chipurile bătrâneilor noștri lumină, căldură și blândețea bunicilor care ne-au crescut. Vrem să învățăm să întindem o mână de ajutor celui care are nevoie. Vrem să fim lumini pentru cei care nu mai au bucuria speranței de altădată.”

Doamna Tudorița Anton, supraveghetora acestui proiect din partea PHARE, s-a declarat mulțumită de felul cum se desfășoară: „Am mers la o parte din bătrâni și, din discuțiile pe care le-am purtat, am înțeles că sunt foarte mulțumiți de serviciile de îngrijire primite.”

În încheiere, Arhiepiscopul Casian a arătat care este sensul adevăratei slujiri sociale: „În centrul acesta, în cadrul sărbătorilor Sfântului Apostol Andrei, care ni-l arată pe Hristos, cu puțin timp înainte de Sărbătoarea Nașterii Sale, persoanele de aici ne-au arătat care este sensul slujirii sociale: nu e un moft, nu e o activitate între alte activități, ci este lumina faptei din lumina lui Hristos. Cel mai bine a interpretat rolul centrelor sociale parohiale, cum este și acesta, o bunicuță care a spus că atunci când intră asistentul social în casă, intră lumina, intră Hristos, intră Dumnezeu. Mântuitorul Se regăsește cel mai bine în faptele celor ce aud Evanghelia: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl nostru Cel din ceruri».

Să dea Dumnezeu ca această lumină din casa persoanelor vârstnice să fie lumină în sufletele noastre și, de la dânsii, să luăm și noi lumină!”.

Alexandru Briciu,
student teolog

Centrul Social „Speranțe pentru vârsta a treia” - Galați

Inaugurarea Centrului Multifuncțional de Servicii Sociale pentru copii

„Speranța”

In cadrul manifestărilor religioase închinare Sfântului Apostol Andrei, la Așezământul filantropic „Sfântul Vasile cel Mare” din Galați a avut loc vineri, 27 noiembrie a.c., sfințirea și inaugurarea Centrului Multifuncțional de Servicii Sociale „Speranța” pentru copiii ai căror părinți sunt plecați în străinătate sau a căror situație familială prezintă un risc social deosebit.

Evenimentul s-a bucurat de prezența Înaltpreasfințitului Părinte Casian Crăciun, Arhiepiscopul Dunării de Jos, care a adresat un cuvânt de apreciere pentru toți cei implicați în acest proiect, arătând, totodată, că *„Biserica, prin slujitorii ei, este liantul care leagă oamenii de Dumnezeu și întreolaltă, dar leagă toate compartimentele existenței umane dintr-o comunitate. Pentru aceasta însă este nevoie de bunăvoință, credință și de știința lucrului cu oamenii!”*.

De asemenea, la slujba de sfințire au participat reprezentanți ai instituțiilor partenere, ai Consiliului Județean și ai Primăriei Galați, ai Direcției Generale pentru Asistență Socială și Protecția Copilului, ai Direcției Muncii și Protecției Sociale, studenți de la Facultatea de Istorie, Filosofie și Teologie, specializarea Asistență Socială, constructorul centrului, angajați și donatori. Cu toții au mărturisit că era nevoie de înființarea unui asemenea centru în orașul Galați, iar locul cel mai potrivit era „Vasiliada gălățeană” - incinta așezământului filantropic „Sf. Vasile”, unde sunt îngrijite 20 de fete provenite din familii cu condiții materiale modeste.

Pentru toți cei care au „investit” măcar și un strop de speranță în acest centru, părintele director al așezământului, pc. pr. Cristian Podașcă, a mulțumit și a invitat la trăirea bucuriei laolaltă cu acești copii. Înainte de începerea ceremoniei, în fața

Centrul Social pentru copii „Speranța” - Galați

noii clădiri, chiriarhul Dunării de Jos a purtat un dialog cu cei 60 de copii beneficiari ai proiectului „Speranța”. Cu multă emoție și bucurie în glas, aceștia au mărturisit, la unison, că *„aici este casa noastră!”*, arătându-i și pe „părinții” lor - asistenții sociali, părinții slujitori împreună cu maicile, dar și tinerele asistate, care *„au devenit ele însele asistente pentru acești copii!”*, după cum spunea ÎPS Casian.

Inaugurarea noului centru a fost făcută prin tăierea simbolică a unei panglici tricolore, iar toți copiii prezenți au primit câte o bucată din acest tricolor, pentru a nu uita acest moment și pentru a-l purta permanent în suflet.

Așa cum era firesc, noul așezământ social a primit ca ocrotitori cerești pe Sfântul Ierarh Vasile cel Mare, patronul spiritual al orfelinatului și mănăstirii, în al cărui an omagial-comemorativ ne aflăm încă, dar și pe Sfântul Ierarh Nicolae, făcătorul de minuni și aducătorul de daruri pentru cei mici, ale cărui sfinte moaște au fost oferite, în aceste zile, Eparhiei Dunării de Jos, de către parohia „Sfântul Gheorghe” - Nou din București.

După ceremonie, împreună cu ierarhul lor, copiii au cântat câteva colinde, dar și noul imn al centrului: *„Noi suntem copii, flori ale speranței!”*

Casa „Speranța”

Proiectul „Speranța” a fost derulat de către Arhiepiscopia Dunării de Jos, cu finanțare nerambursabilă prin programul PHARE 2006, în parteneriat cu Consiliul Local Galați.

Construcția clădirii a fost realizată în timp record (6 luni) cu fonduri din partea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse prin Fondul Național de Solidaritate (500.000 lei), iar dotarea centrului a fost posibilă prin absorbția unor fonduri europene, în sumă de 220.000 euro.

În cadrul acestui proiect sunt oferite servicii sociale, de consiliere psihologică, instructiv-educative, medicale și de hrană pentru 60 de copii ai căror părinți sunt plecați în străinătate sau a căror situație familială prezintă risc social.

Adrian Portase

„Ajutorul sfinților pentru vindecarea bolnavilor”

Miercuri, 25 noiembrie 2009, la inițiativa și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, personalul medical și pacienții suferinzi ai Spitalului de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” și studenții ai Facultății de Medicină din Galați s-au bucurat de vizita și binecuvântarea moaștelor Sfântului Apostol Andrei și ale Sfântului Ierarh Nectarie Taumaturgul. Acțiunea ce poartă numele „Ajutorul sfinților pentru vindecarea bolnavilor” face parte din cadrul programului social-misionar și filantropic ce se desfășoară în perioada Sărbătorilor Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul orașului Galați.

Astfel, dimineață, în incinta spitalului s-a oficiat Taina Sfântului Maslu de către preoții capelani de la așezămintele sociale din oraș, în frunte cu pc pr. Ionel - Eugen Buruiană, protopop de Galați, în prezența a numeroși pacienți,

asistenți medicali și medici care s-au rugat pentru sănătate și ajutor duhovnicesc.

Apoi au fost întâmpinate sfintele moaște de la Catedrala Arhiepiscopală, aduse de către pc pr. Ionel Rotaru, consilier eparhial la Sectorul social.

Preoții capelani au purtat sfintele moaște în saloanele spitalului, unde au fost primite cu multă credință și nădejde de tămăduire de către bolnavii aflați în suferință, dar și de cadrele medicale, care s-au închinat și au mulțumit pentru grija și binecuvântarea lui Dumnezeu, prin Sfântul Apostol Andrei și Sfântul Ierarh Nectarie.

Acest program liturgic și catehetic are loc în fiecare an, în luna noiembrie, închinată Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul orașului Galați, dar și al capelei și Spitalului de Urgență din Galați.

Pr. Cristian Ion

Spectacol mimico-gestual

„Și ei sunt asemenea nouă!”

Joi, 26 noiembrie a.c., cu binecuvântarea ÎPS Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos, a avut loc un spectacol religios-artistic ai cărui protagoniști principali au fost persoanele cu dizabilități, elevi ai Școlii Speciale pentru Surzi „P.P. Neveanu”- Galați și membri ai Asociațiilor Surzilor și Nevăzătorilor din Galați și Brăila.

Acest spectacol face parte din șirul acțiunilor dedicate sărbătoririi Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul spiritual al municipiului Galați, și este la cea de a IV-a ediție.

Începutul a fost marcat printr-un mic repertoriu coral de cântări bisericești, interpretat de elevii Seminarului Teologic „Sf. Ap. Andrei” din

Galați. A urmat apoi o replică inedită din partea unui grup de nevăzători și surzi care, sub bagheta pc pr. Adrian Vanghele, de la Capela destinată persoanelor cu dizabilități „Sf. 40 de Mucenici” din Brăila, au susținut un grupaj de cântări bisericești – nevăzătorii au interpretat vocal, iar surzii au interpretat prin limbajul semnelor. Au mai fost prezentate trei piese de pantomimă și cântări interpretate în limbajul semnelor de către surzii din Galați, după care elevele ale Așezământului Social-Filantropic „Sf. Vasile cel Mare” din Galați au recitat câteva poezii.

Toate aceste manifestări religioase și artistice au alcătuit împreună o „icoană” a darurilor revărsate de Dumnezeu în Biserica Sa atât în oamenii normali, cât și în cei cu diferite deficiențe, dovadă că nimic nu ne împiedică să aducem slavă lui Dumnezeu în felul cel mai frumos și, mai ales, nimic nu ne face să încetăm a fi oameni integri din punct de vedere spiritual.

Constantin Căuș

Spectacol pentru persoanele cu dizabilități

Eveniment misionar intereparhial

Pelerinajul cu moaștele Sfântului Andrei în Episcopia Sloboziei și Călărașilor

Sărbătorile dedicate Sfântului Apostol Andrei, Ocrotitorul municipiului Galați, al Arhiepiscopiei Dunării de Jos și al întregului neam românesc, au debutat, la începutul lunii noiembrie din acest an, cu un eveniment încărcat de semnificații spirituale și misionare: pelerinajul în Episcopia Sloboziei și Călărașilor al sfințelor moaște ale Apostolului cel întâi chemat.

La solicitarea Preasfințitului Episcop Vincențiu al Sloboziei și Călărașilor și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop dr. Casian al Dunării de Jos, sfințele moaște ale Sfântului Andrei s-au aflat, în perioada 6-9 noiembrie a.c., în orașul Slobozia. În conformitate cu programul stabilit de comun acord, delegația care a adus de la Galați sfințele moaște, condusă de Chiriarhul Dunării de Jos, a fost întâmpinată de Ierarhul Sloboziei și Călărașilor vineri, 6 noiembrie a.c., la orele prânzului, în localitatea Iazu, la granița dintre județele Brăila și Ialomița. După rostirea unor scurte mesaje de către cei doi ierarhi, credincioșii, prezenți în număr mare, s-au putut bucura de atingerea și venerarea sfințelor moaște, ca primi beneficiari ai prezenței sfântului în zona aceasta.

Primirea festivă a moaștelor Sfântului Andrei a avut loc la Catedrala episcopală din Slobozia, în prezența a peste 100 de preoți din întreaga Eparhie, a cinului monahal, a elevilor seminariști și a numeroși credincioși. Au fost de față și reprezentanți ai administrației publice locale. Săvârșirea Te Deum-ului, cuvântările rostite, participarea entuziastă și emoția sfântă provocată de prezența, pentru întâia dată, a Sfântului Andrei în acest oraș au adus momente de evlavie și reculegere profundă în sufletele binecredincioșilor creștini.

De la Catedrala episcopală, toți cei prezenți s-au deplasat spre

Întâmpinate cu evlavie, purtate în procesiune pe străzile municipiului Slobozia, privegheate cu slujbe și cântări timp de trei zile la Mănăstirea „Sf. Voievozi” din localitate, sfințele moaște au propovăduit, din nou, peste ani, asemenea Sfântului Apostol acum două milenii.

Aceasta este o întruchipare a faptului că lucrarea misionară în rândul credincioșilor nu se sfârșește niciodată.

Întâmpinarea moaștelor Sfântului Apostol Andrei

Mănăstirea „Sf. Voievozi”, important centru spiritual al zonei și cel mai vechi monument de artă religioasă din Eparhia Sloboziei și Călărașilor. Procesiunea s-a desfășurat pe străzile centrale ale municipiului, fiind receptată pozitiv de numeroși locuitori ai urbei, mulți dintre ei veniți special pentru a fi părtași sufletește unui moment religios deosebit. Sfințele moaște au fost așezate, apoi, pe un baldachin special amenajat în incinta mănăstirii, alături de alte sfinte moaște păstrate în acest sfânt locaș.

Timp de trei zile, fără de încetare, credincioșii au putut să se închine sfințelor relicve, în atmosfera duhovnicească deosebită creată de sărbătorirea patronilor spirituali ai mănăstirii, de prezența, în ziua de hram, a Chiriarhului locului și

de momentul solemn al instalării noului stareț al obștii, protos. Rafail Miț, care ocupă și funcția de exarh al mănăstirilor din cuprinsul Episcopiei Sloboziei și Călărașilor.

Sfințele moaște au revenit la Galați luni, 9 noiembrie a.c. În semn de mulțumire pentru darul spiritual oferit credincioșilor ialomițeni, Preasfințitul Episcop Vincențiu a transmis Înaltpreasfințitului Casian următorul mesaj:

„Înaltpreasfinția Voastră,

Vă mulțumim pentru darul duhovnicesc pe care l-ați făcut preoților și credincioșilor din Episcopia Sloboziei și Călărașilor cu ocazia hramului Mănăstirii Slobozia, oferind spre închinare moaștele Sfântului Apostol Andrei de la Catedrala Arhiepiscopală din Galați, precum și pentru

Credincioși veniți la procesiune

participarea Înaltpreasfinției Voastre la procesiunea ce a avut loc în municipiul Slobozia.

Simbol al credinței și tăriei duhovnicești ale credincioșilor din Câmpia Bărăganului, Mănăstirea cu hramul „Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil” din Slobozia a primit între zidurile sale seculare, prin bunăvoința Înaltpreasfinției Voastre, binecuvântarea celui întâi apostol al Mântuitorului Hristos, bucurând sufletește numeroșii credincioși din întreaga Eparhie, care au trecut zilele acestea să se închine cu evlavie și să ia binecuvântarea de la sfințele sale moaște.

Apreciem în mod deosebit dragostea arătată de Înaltpreasfinția Voastră și faptul că sunteți sufletește mereu, fără să pregețați, alături de Eparhia noastră, atât în momentele de împliniri sau de încercare, cât și în cele duhovnicești și rugăm pe Bunul Dumnezeu să Vă dăruiască sănătate, realizări frumoase în ogorul Sfintei noastre Biserici și mulți ani de arhipăstorie a binecuvântatei Arhiepiscopii a Dunării de Jos.

Cu frățească dragoste întru Hristos Domnul,

† Vincențiu

Episcopul Sloboziei și Călărașilor”.

De asemenea, din partea obștii creștine a municipiului Slobozia, dl

primar Gabi Ionașcu i-a transmis Ierarhului Dunării de Jos următorul cuvânt de mulțumire:

„Înaltpreasfințite Părinte,

Vă mulțumesc pentru onoarea pe care ați făcut-o concetățenilor mei de a fi alături de noi la cea mai importantă sărbătoare a comunității noastre, Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil.

De asemenea, împreună cu concetățenii mei, vă mulțumim pentru darul pe care ni l-ați făcut, de a ne închina la racla cu moaștele celui care a încreștinat România – Sfântul Apostol Andrei. Sărbătoarea a fost

și mai emoționantă pentru noi toți, întrucât locul sărbătorii – Mănăstirea „Sfinții Voievozi”, este un loc lăsat de Dumnezeu pentru întemeierea comunității noastre - Slobozia.

Îmi exprim pe această cale, Înaltpreasfințite Părinte Casian, prețuirea mea și a concetățenilor mei și vă încredințăm că împreună ne vom ruga la Bunul Dumnezeu pentru Dumneavoastră și comunitatea de credincioși pe care o reprezentați.

În numele meu și al credincioșilor din municipiul Slobozia, Vă rugăm să primiți urările de sănătate și de ajutor sfânt de la Dumnezeu, în slujirea Bisericii și a poporului binecredincios.

Cu plecăciune,

Ing. Gabi Ionașcu,

Primarul municipiului Slobozia”.

Semn al lucrării continue a Sfântului Apostol Andrei de așezare statornică a credinței creștine în sufletele credincioșilor din această parte de țară, pelerinajul cinstitelor sale moaște în Eparhia Dunării de Jos se înscrie ca o nouă pagină de misiune creștină și viață duhovnicească autentică, în marea carte a evlaviei și credinței poporului român binecredincios.

Arhim. Daniil Oltean,
vicar administrativ

Pelerinaj cu moaștele Sfântului Andrei în Episcopia Sloboziei și Călărașilor

Moaștele Sfântului Ierarh Nicolae la Dunărea de Jos

Octombrie 27, anul Domnului 2009. Praznicul Sfântului Dimitrie cel Nou, ocrotitorul Bucureștilor. După săvârșirea Sfintei Liturghii în sobor arhieresc, împreună cu Înaltpreasfințitul Casian am pornit din Dealul Mitropoliei, conduși de părintele Emilian Cărmizaru, parohul Bisericii „Sfântul Gheorghe”-Nou, locaș brâncovenesc. Coborând de la Patriarhie, am fost impresionați de mulțimea oamenilor așezați la rând, în pelerinajul pe „calea sfinților” spre „colina bucuriei”. Înaltpreasfinția sa trăia o mare bucurie: Preafericitul Părinte Patriarh Daniel binecuvântase ca un fragment din moaștele Sfântului Ierarh Nicolae, aflate la Biserica „Sfântul Gheorghe”-Nou din București, să se adauge sfinților de la Dunărea de Jos. Am găsit locașul brâncovenesc într-un amplu proces de restaurare. În curând, icoana și racla cu sfintele moaște vor reveni la locul lor din naos, de unde veghează, din partea dreaptă, la capul Sfântului Voievod Constantin Brâncoveanu. ÎPS Arhiepiscop Casian a fost întâmpinat, cu sfânta cruce și Sfânta Evanghelie de părintele

Aducerea moaștele Sfântului Ierarh Nicolae la Galați

Vladimir. Ne-am închinat, cu toții, la sfintele moaște. Înaltpreasfințitul Casian a citit cu voce tare plăcuța care istorisea cum domnitorul Mihai Viteazul, pe la 1599, a primit, prin mâna unui pelerin român bogat, din partea cardinalului de Bari, mâna cea dreaptă a Sfântului Ierarh Nicolae, drept recunoștință pentru rezistența creștină în fața păgânilor. Măria sa Mihai-Vodă avea, la câțiva kilometri distanță, o mănăstire ctitorită. Nu

a ales-o drept chivot al tezaurului abia primit. A socotit că biserica Sfântului Gheorghe, purtătorul de biruință, se cuvine a fi casă a Sfântului Nicolae. Și așa a rămas, pentru vecie. Sub acoperămintele patriarhiceștii binecuvântări, Sfântul Nicolae se lasă purtat din pronaos și intră în sfântul altar, prin ușile împărătești, ca un ierarh ce este. Lumini de lumânări, cântări de acatist și tropar, metanii și rugăciuni. Zugrăvit pe peretele altarului, Sfântul Nicolae privește către Sfânta Masă. Privește și primește. Privește cum se împarte, dar nu se desparte. Primește să meargă către eparhia ce-l cinstește drept ocrotitor al catedralei din Galați, de mai bine de un secol, pe de-o parte, și al orașului Brăila, de cealaltă.

Cu acest tezaur, am plecat înapoi către Palatul Patriarhal, împreună cu Înaltpreasfințitul Casian și cu părintele Emilian. Pe baldachinul din Dealul Mitropoliei, Sfântul Cuvios Dimitrie era privegheat alături de Sfinții Împărați Constantin cel Mare și mama sa, Elena. În timpul vieții, bazileul bizantin fusese prieten și binefăcător al Sfântului Nicolae, acum împreună-petrecând în cetele sfinților.

Procesiune cu moaștele Sfântului Ierarh Nicolae pe „Calea sfinților” - Galați

Moaștele Sf. Andrei, ale Sf. Nicolae, ale Sf. Vasile cel Mare și ale Sf. Atanasie Patelarie depuse spre închinare

Alături de Sfântul Dimitrie și Sfinții Împărați, erau venerați trei ierarhi care îl vor fi avut, cu siguranță, model de arhieru și rugător neîncetat: Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie Teologul și Sfântul Grigorie de Nyssa. „Privegherea” Sfântului Nicolae a continuat în Aula Magna a Palatului Patriarhal, în cântări de muzică religioasă bizantină. Între ierarhii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române sălășluia, blând, un ierarh al Primului Sinod Ecumenic. Nu ocupa o lojă, ci umplea o inimă de căldură și bucurie - cea a ierarhului nostru.

Înaltpreasfințitul Casian a contactat meșterii de la Monetăria Statului, pentru a confecționa o raclă potrivită.

Miercuri, 28 octombrie, orele prânzului. După ședința solemnă a Sfântului Sinod, împreună cu Înaltpreasfinția Sa am mers către sediul Monetăriei, unde era așteptat. A fost ales un model de raclă pentru moaștele Sfântului Ierarh Nicolae, care, la Dunărea de Jos, se cuvine a fi reprezentat drept ocrotitor al corăbierilor, așa cum îl prezintă acatistul.

Vineri, 27 noiembrie. La o lună după sărbătoarea ocrotitorului Bucureștilor, încep manifestările dedicate ocrotitorului României, la Dunărea de Jos. Racla confecționată la Monetăria Statului a fost adusă la Brăila, pentru ca binecredincioșii

creștini să veneraze moaștele Sfântului Ierarh Nicolae, ocrotitorul orașului. La ora 15.00, preacuviosul părinte Daniil Oltean, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Dunării de Jos, a fost întâmpinat, la Biserica Sfinții Arhangheli, de aproximativ 40 de preoți din Protopopiatul Brăila și mulțime de credincioși. Timp de o oră, în cântări de acatist, pelerinii s-au închinat la sfintele moaște. De acolo, o delegație a preoților brăileni le-a purtat pe Sfântul Nicolae către Catedrala Arhiepiscopală din Galați, al cărei hram și ocrotitor este. La ora 17.00 au sosit la Galați. Ultima intersecție dinaintea catedralei a fost aleasă drept loc de pelerinaj în

forma unei sfinte cruci. Dinspre Brăila, Sfântul Ierarh Nicolae era purtat de preoți, credincioși și copii purtători de făclii. Din față, dinspre Seminarul Teologic, Sfântul Apostol Andrei îi ieșea în întâmpinare, purtat de preoți profesori și tineri credincioși. Dinspre stânga, Sfântul Ierarh Vasile cel Mare a fost adus de slujitorii Serviciului Social și ai Așezământului Eparhial, împreună cu copiii și bătrânii beneficiari ai programelor sociale. Iar din partea dreaptă, Sfântul Ierarh Atanasie Patelarie a fost adus de preoții și credincioșii gălățeni. Cele patru rânduri de pelerini au fost întâmpinate la răscruce de drumuri de Înaltpreasfințitul Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, care a binecuvântat această procesiune. Cu toții au pornit spre Catedrala Arhiepiscopală, unde s-a săvârșit rugăciune de mulțumire. Pentru prima oară, la mai bine de un secol de la ctitorirea catedralei, Sfântul Ierarh Nicolae intra în lăcașul de cult al cărui hram și ocrotitor este. Apoi, cele patru racle au fost așezate pe baldachinul de pe esplanada catedralei, unde mulțimea de credincioși aștepta, la rând, să le veneraze. Sfântul Ierarh Nicolae este, acum, acasă la Sfântul Apostol Andrei. Sărbătoarea la Dunărea de Jos poate începe.

Alexandru Briciu,
student teolog

Slujbă de mulțumire în Catedrala din Galați

Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei la Seminarul Teologic din Galați

Anul 2009 a avut, pentru Seminarul Teologic din Galați o însemnătate aparte, dat fiind faptul că s-au împlinit 145 de ani de la înființarea Episcopiei Dunării de Jos și a seminarului eparhial de la Ismail, evenimente providențiale, coordonate de marele episcop căturar Melchisedec Ștefănescu, primul episcop al Dunării de Jos și personalitate marcantă care a contribuit la dobândirea autocefaliei, de către Biserica Ortodoxă Română.

Putem spune astfel că manifestările tradiționale legate de Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei au gravitat, anul acesta, în jurul acestui jubileu.

Sâmbătă, 28 noiembrie, în sala de conferințe a seminarului, a avut loc simpozionul *Tinerii seminariști între criza lumii contemporane și modelele veșnice. Aspecte concrete din viața și învățătura sfinților capadocieni, remedii la problemele și așteptările tinerilor de astăzi* la care au participat elevi ai Seminariilor Teologice din București, Buzău, Slobozia, Iași, Mănăstirea Neamț, Huși, Rm. Vâlcea și Galați.

La simpozion a luat parte și Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, însoțit de p.c. pr. consilier Lucian Petroaia și de domnul profesor Ghiță Nazare, inspector în cadrul Inspectoratului Școlar Județean - Galați. În cuvântul său, arhiepiscopul nostru a subliniat importanța operelor sfinților capadocieni pentru tânărul elev seminarist și actualitatea învățăturilor acestora. Referatele prezentate în cadrul simpozionului au vizat teme din viața tânărului seminarist de astăzi cu trimiteri la operele sfinților părinți capadocieni. Tot în cadrul simpozionului a fost lansat volumul *Apostolat și educație creștină în lumea de astăzi*, volum care reunește materialele prezentate în simpozionul cu același titlu, din 28 noiembrie 2008.

În seara aceleași zile a avut loc, la Teatrul Muzical „Nae Leonard” din Galați, tradiționalul concert *Toată suflarea să laude pe Domnul*, desfășurat cu ocazia sărbătoririi patronului spiritual al seminarului. Anul acesta, pe scena Teatrului Muzical au concertat, alături de Corul Seminarului Teologic „Sf. Ap. Andrei” din Galați, Corul „Teologos” al Facultății de Teologie Didactică din

Corneliu și referent la Sectorul Învățământ al Arhiepiscopiei Dunării de Jos, a fost hirotonit într-un preot pe seama Parohiei Bucești, jud. Galați.

Preasfințitul Corneliu, în cuvântul de învățătură ținut la Duminica a XXX-a după Rusalii, a subliniat importanța milosteniei în viața noastră și perisabilitatea lucrurilor adunate cu lăcomie în această viață.

Sfânta Liturghie arhierescă la capela Seminarului Teologic din Galați

Galați și Corul Seminarului Teologic „Sf. Ioan Casian” din Tulcea. Repertoriul formațiilor corale a fost alcătuit, ca în fiecare an, atât din piese psaltice și religioase legate de sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, cât și din piese laice și patriotice, dat fiind faptul că anul acesta se împlinesc, pe 1 Decembrie, 91 de ani de la Marea Unire. La concert alături de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Dr. Casian al Dunării de Jos, a luat parte și Preasfințitul Corneliu, Episcopul Hușilor.

Duminică, 29 noiembrie, la Capela Seminarului „Sf. Ap. Andrei” din Galați, a fost săvârșită Sfânta Liturghie Arhierescă, de către Preasfințitul Corneliu, Episcopul Hușilor. În cadrul Sfintei Liturghii a fost săvârșită, pentru prima oară în acest sfânt lăcaș, Taina Hirotoniei. C. Diac. Lucian Spătariu, fost ucenic și elev al Preasfințitului

Luni, 30 noiembrie, a fost săvârșită la Capela Seminarului, Sfânta Liturghie, la care au slujit părinții profesori ai seminarului și la care au participat profesori ai seminarului, elevi și părinții acestora. După Sfânta Liturghie a fost oficiată o slujbă de mulțumire pentru binefacerile revărsate de Dumnezeu asupra profesorilor și elevilor seminarului. Slujba de mulțumire a fost urmată de slujba parastasului pentru directorii, profesorii și elevii seminarului, trecuți la Domnul.

Manifestările de anul acesta legate de Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei s-au încheiat după oficierea Sfintei Liturghii, cu o agapă la care au participat profesori și elevi ai seminarului, dar și creștini care ajută permanent această instituție de învățământ.

Alexandru Bulgaru,
student teolog

Simpozion interseminarial

„Tinerii seminariști între criza lumii contemporane și modelele veșnice: Sfinții Capadocieni”

Sâmbătă, 28 noiembrie 2009, la Seminarul Teologic „Sf. Ap. Andrei” din Galați, în prezența elevilor seminariști, râvnitoarelor cadre didactice - părinții profesori și profesorii laici, a stimaților invitați - dl prof. Ghiță Nazare, reprezentant al Inspectoratului Școlar Județean Galați, p.c. pr. prof. Gabriel Badea de la Seminarul Teologic „Sf. Ioan Gură de Aur” din Slobozia, p.c. pr. prof. Viorel Laiu, Seminarul Teologic Ortodox „Veniamin Costachi” - Mănăstirea Neamț, prof. Ciprian Bogdan, Seminarul Teologic „Sf. Ioan Gură de Aur” - Huși, și, cu deosebire, a Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, programul manifestărilor spirituale, organizate de Arhiepiscopia Dunării de Jos, cu prilejul sărbătoririi Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul municipiului Galați, a continuat cu simpozionul științific: *„Tinerii seminariști între criza lumii contemporane și modelele veșnice: Sfinții Capadocieni”*.

Întâlnire de suflet, simpozionul a debutat într-o atmosferă deosebită, cu admirarea lucrărilor tinerilor seminariști de la specializarea Patrimoniu cultural, a căror evlavie, zugrăvită în cinstitele icoane, ne-a întâmpinat la intrare, spre bucuria și încântarea celor prezenți.

Ofertă a tinerilor seminariști către generația lor, în prezența duhovnicească a Sfântului Apostol Andrei și a Sfântului Ierarh Nicolae, prin cântarea cinstitelor tropare, s-au susținut referate bineîntocmite, cu motivații profunde, de ordin

teologic și duhovnicesc, între care remarcăm: Diaconescu Iancu - *„Să ne reîntoarcem la Sfinții Părinți”*; Brânzea Constantin - *„Despre Sfinții Capadocieni, calea spre Hristos”*; Florea Marian - *„Sfinții Capadocieni, mințile luminate ale creștinismului”*; Bărbieru Marius - *„Sfinții Capadocieni,*

simțirii profunde dintre tineri, cu nuanțe și convergență extraordinară. Am admirat tineri apostoli care vorbesc colegilor mai tineri, învățați tineri care învață pe alți tineri – deja o reușită și o performanță extraordinară și actualizare mângâietoare a Părinților Capadocieni.

Simpozion interseminarial la Seminarul „Sf. Ap. Andrei” din Galați

modele primordiale pentru viața în Hristos”; Ion Anastasiu - *„Probleme morale ale tinerilor”*; Victor Andrei Popa - *„Tânărul și provocările lumii în viziunea Sfântului Vasile cel Mare”*; Dogărescu Vasile Viorel - *„Sfinții Capadocieni, modele veșnice pentru tinerii seminariști de astăzi”*; Popescu Andrei - *„Sfânta Scriptură, lumina vieții tinerilor”*. Cu formulări dinamice, proaspete, antrenante, *„cu accentuarea unor dimensiuni care ne scapă”*, sublinia Înaltpreasfinția Sa, dezbaterile s-a dorit un semn al

Situate între timiditate și entuziasm, opiniile referenților au relevat, într-o atitudine elegantă, o *pledoarie pentru modele, fortificarea minții*, pentru vocația tânărului contemporan, și pentru un mesaj educativ, esențial trăirii vieții prin comuniunea în Hristos.

S-a remarcat, cu sensibilitate, puterea vieții cultice, liturgice - *prilej de a vorbi cu Sfinții*, cu Dumnezeu.

Astfel Sfinții Părinți, prin studiu, devin contemporani cu noi, împreună-vorbitori și împreună-

Prezidiul simpozionului interseminarial

luptători, în-dreptători și luminați povățuitori, spre un lucru atât de plăcut Domnului – o viață fără de păcat.

Cucerind apropierea de Dumnezeu, *cununa harului*, Părinții Capadocieni, în comuniune cu toți Sfinții, exercită o atracție extraordinară, devin o categorie aparte între Părinții cinstiți de Biserică.

Citind despre viața lor din operele acestora, tânărul seminarist este *un învățcel pe urmele lui Hristos*, spre cunoașterea Stăpânului, și cinstirea Sa, cu fapte bune.

Inspirate din Sfinții Părinți, referatele tinerilor seminariști au impresionat prin spontaneitate și sinceritate, prin dorința de a coborî la sensuri adânci din Sfânta Scriptură și din cele mai apropiate cuvinte ale Sfinților Părinți și ale oamenilor de cultură contemporani.

„*Felicit din toată inima tinerețea profundă, preocupată pentru studiu de la acest Seminar, spiritul acestei întâlniri, relația, comunicarea, dialogul. Iată o sărbătoare de la care, întotdeauna, avem de învățat, prin necesitatea de a găsi modele vii de urmat, o mai bună cooperare, îndepărtarea de formalism și apropierea de sinceritate, îndemnul de a duce mai departe cuvântul adevărului așa cum l-au dus Sfinții Capadocieni, vrednici de*

pomenire“, sublinia Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Casian.

Frumoasa inițiativă a Arhiepiscopiei Dunării de Jos, dezbaterile au scos la iveală semnificații concrete, arătând dimensiuni importante ale culturii și experienței Sfinților Părinți, de mai cu seamă perfectă lor actualitate.

Tineri blajini care promit mult dobândesc darul unui filtru propriu de analiză și sinteză, un mod admirabil de a învăța unii de la alții, prin schimb de experiență, reușind unitatea între cultura religioasă și cea laică, înțelepciunea unor fine distincții. „... Trebuie să ne oprim

asupra chipurilor oamenilor virtuoși, să alegem mierea și să ne ferim de otravă... să ne exersăm ochiul, cum privim soarele mai întâi în apă și apoi direct“, aprecia Bostan Cristian, elev la Seminarul Teologic „Veniamin Costachi“ - Mănăstirea Neamț.

Se impune, așadar, după chipul Părinților, chiar într-o lume a materialismului, *efortul spre desăvârșire*, să preluăm din darul vieții lor, din care, în orice etapă, se transmite o chemare spre comuniune. Simpozionul a reușit, așadar, formularea unui mesaj actual, drept și responsabil prin această teologie a gândirii profunde cu dimensiunea concretă a vieții de astăzi. S-au prezentat participanților marile modele, lupte și experiențe, persoane care luptă *în forța binelui*, ancorate, *prin cultură*, într-o capacitate de sinteză, concretă și completă.

Plină de speranțe, ziua a culminat cu un concert de muzică bisericească, la Teatrul Muzical „Nae Leonard“, prin participarea mai multor coruri. Bucurie extraordinară, roada buzelor curate, rostind adevăr și credință prin cântare, solidaritate și comuniune îndemnat spre gânduri bune, ne-a încurajat în lupta pentru mântuire prin slujirea curată a lui Dumnezeu și a semenilor noștri.

Prof. Ciprian Nazare

Susținerea lucrărilor în cadrul simpozionului

SĂRBĂTORILE SFÂNTULUI ANDREI

Concert de muzică bisericească

„Toată suflarea să laude pe Domnul”

In ziua de 28 noiembrie a.c., programul manifestărilor religioase, culturale, educaționale, social-filantropice, organizate de Arhiepiscopia Dunării de Jos, cu prilejul sărbătoririi Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul municipiului Galați, a culminat cu un reușit concert de muzică bisericească, așezat sub egenricul „Toată suflarea să laude pe Domnul!”. Au participat corul Seminarului Teologic „Sf. Andrei” din Galați și corul Seminarului Teologic „Sf. Ioan Casian” din Tulcea și corul „Theologos” al Departamentului Teologic al Facultății de Istorie, Filosofie și Teologie din Galați. Evenimentul a fost găzduit de Teatrul Muzical „Nae Leonard” și a generat emoție duhovnicească și bucurie curată tuturor spectatorilor: tineri de toate vârstele, cadre didactice, invitați.

În prezența preacuviosului arhim. Daniil Oltean, vicar administrativ al Arhiepiscopiei, a autorităților locale, seara a debutat cu o clipă de prețuire, prin premiile acordate de Primărie și Consiliul Local celor mai merituoși profesori universitari, studenți, elevi și sportivi ai orașului nostru.

După ce, la momentul cuvenit

Corul Seminarului Teologic din Tulcea - participanți la concert

s-au aflat în sală și ÎPS Arhiepiscop Casian al Dunării de Jos și PS Episcop Corneliu al Hușilor, a urmat concertul susținut de coralele amintite, în sincron cu evlavia creștinilor care venerau sfintele moaște, la Catedrala Arhiepiscopală, într-o atmosferă de înălțătoare bucurie.

Concertul a debutat cu troparele Sfântului Apostol Andrei și al Sfântului Ierarh Nicolae, repertoriul tradițional, moment de redescoperire a credinței și tradițiilor sănătoase, oferit de corul studentesc „Theologos”. Menționăm condacul „Fecioara

astăzi”, piesă psaltică din sec. al XVIII-lea, în limba greacă, interpretat de corul Seminarului „Sf. Ioan Casian” din Tulcea și piesa „Lăudați pe Domnul” a reputatului compozitor, dirijor și profesor Gheorghe Danga, personalitate marcantă a vieții muzicale românești de la mijlocul veacului XX. Cântecul patriotic și alte titluri inspirate din creația populară aparținând compozitorilor Nicolae Lungu și Vasile Spătărelu, au fost susținute de corala Seminarului Teologic „Sf. Andrei” din Galați, sub conducerea prof. dr. Eugen Dan Drăgoi.

Seara s-a încheiat în prezența duhovnicească a sfinților, cinstiți prin glasurile curate ale seminariștilor, concluzia fiind formulată de ÎPS Arhiepiscop Casian, în acordurile calde ale colindului, cu îndemnul de a primi „colindul sfânt și bun”, în cântări smerite, „raze slobozind mereu slujitori lui Dumnezeu”.

Felicităm interpretarea tinerilor seminariști, prestigioasa instituție gălățeană - Seminarul Teologic „Sf. Ap. Andrei” și pe organizatorii concertului interseminarial.

Prof. Ciprian Nazare

Concert de muzică bizantină la Teatrul Muzical „Nae Leonard” - Galați

Prăznuirea Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul cetății Galaților

Pe tot parcursul lunii noiembrie, dar mai ales în ultimele zile ale acesteia, credincioșii gălățeni cinstesc prin diferite manifestări religioase pe ocrotitorul urbei lor, Sfântul Apostol Andrei.

De 17 ani cu Sfântul Andrei

Orașul Galați este primul oraș din țară care a primit ocrotirea spirituală a întâiul chemat la apostolie de către Mântuitorul Iisus Hristos, încă din 1992, iar anul acesta, sărbătorile închinat lui au ajuns la cea de-a XVII-a ediție.

Alături de Catedrala Arhiepiscopală, și celelalte biserici din oraș, care îl au ca hram pe Sfântul Apostol Andrei au fost în sărbătoare. Este vorba de capela Seminarului Teologic (prima instituție din România care a

fost pusă sub patronajul Sf. Ap. Andrei în urmă cu 101 ani) și biserica de pe platforma siderurgică ArcelorMittal (prima de acest fel din România) și capela Spitalului Județean de Urgență. Încă din ajunul prăznuirii Sfântului Andrei, două dintre aceste biserici au fost binecuvântate prin slujire arhierască și prin pelerinajul cu sfintele moaște.

Sărbătoarea din 30 noiembrie a fost pregătită de nenumăratele activități educaționale, sociale și misionare consemnate în paginile anterioare ale revistei noastre.

Sfânta Liturghie arhierască în Catedrala Dunării de Jos

Momentul culminant al Sărbătorilor Sfântului Apostol Andrei l-a constituit săvârșirea Sfintei Liturghii arhieresti în Catedrala Arhiepiscopală

din Galați, în ziua prăznuirii Sfântului. Din soborul ierarhilor slujitori, au făcut parte, alături de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Casian: Înaltpreasfințitul Petru, Mitropolitul Basarabiei și Exarh al Plaiurilor, Preasfințitul Corneliu, Episcopul Hușilor, Preasfințitul Vincențiu, Episcopul Sloboziei și Călărașilor și Preasfințitul Visarion, Episcopul Tulcii.

Invitat special la această sărbătoare a fost Înaltpreasfințitul Mitropolit Daniil de Kesariani (Grecia).

Mesajul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel

La finalul sfintei slujbe, la care au mai luat parte oficialități locale, militare, studenți, elevi, seminariști, slujitori și o mare mulțime de credincioși, s-a dat citire mesajului de felicitare al Preafericitului Părinte

30 noiembrie a.c. - Prăznuirea Sfântului Apostol Andrei la Catedrala Arhiepiscopală a Dunării de Jos

SĂRBĂTORILE SFÂNTULUI ANDREI

Procesiune către Catedrala Arhiepiscopală

Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, din care spicuim:

„Cu deosebită bucurie, am primit scrisoarea prin care ne vestiți organizarea celei de-a XVII-a ediții a Sărbătorii Sfântului Apostol Andrei, Cel Întâi Chemat, organizată cu vrednicie și jertfelnicie în Arhiepiscopia Dunării de Jos.

Ca în anii precedenți, remarcăm și în acest An al Sfinților Capadocieni, al împlinirii a 650 de ani de existență a Mitropoliei Țării Românești și al înălțării Eparhiei Dunării de Jos la rang de Arhiepiscopie, bogăția programului pe care l-ați pregătit și care cuprinde manifestări bisericești, culturale, educaționale, misionare și social-filantropice deosebite, dintre care subliniem, în primul rând, programul liturgic în cadrul căruia vă veți bucura și de prezența Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Daniil de Kesariani, din Atena – Grecia, apoi concursurile școlare de la Galați și Brăila, în cadrul programului „Hristos împărtășit copiilor”, simpozionul național și concertul tradițional al tinerilor de la mai multe seminarii din țară, inaugurarea Centrului „Speranța” de la Așezământul „Sfântul Vasile cel Mare” din Galați și a Centrului multifuncțional „Speranțe pentru vârsta a treia” de la parohia gălățeană cu hramurile „Pogorârea Duhului Sfânt” și „Sfântul Stelian”.

Toate aceste evenimente sunt expresii binecuvântate ale unei vieți bisericești foarte active și diversificate, menită să încălzească prin sfânta lumină a credinței și a faptelor bune, sufletele credincioșilor din eparhie pe care, cu multă jertfă și bogăție de roade, o păstoriți. În această lumină, sufletește și duhovnicește, Ne alăturăm și Noi Înaltpreasfinției Voastre, Înaltpreasfințite Părinte Casian, și tuturor preoților și credincioșilor din Arhiepiscopia Dunării de Jos, binecuvântând cu părintească dragoste Sărbătoarea Galaților ca fiind o minunată lucrare spirituală a Ortodoxiei Românești.”

„Recunoștința se transformă în rugăciune!”

A urmat cuvântul Înaltpreasfințitului Daniil de Kesariani, care a subliniat legătura frățească dintre Biserica Ortodoxă a Greciei și Biserica Ortodoxă Română, sub ocrotirea Sfântului Apostol Andrei: „Sfântul Apostol Pavel spune că «noi suntem trupul lui Hristos», iar dacă un membru al trupului se bucură de slava lui Dumnezeu, atunci și celelalte membre sărbătoresc!

Astăzi se slăvește și se prăznuiește eparhia dumneavoastră și împreună sărbătorim pe Sfântul Apostol Andrei. Așadar, am venit și noi, astăzi, la invitația Înaltpreasfințitului, să sărbătorim împreună, să coslujim la această sărbătoare mare. Și mulțumesc în mod deosebit Înaltpreasfințitului Casian care m-a invitat să fiu astăzi în mijlocul dumneavoastră și Vă rog să îmi permiteți să fac doar un mic comentariu din Evanghelia de astăzi, despre întâlnirea celor doi frați: Sfântul Apostol Andrei și Sfântul Apostol Petru. Așa este și legătura dintre Bisericile și popoarele noastre! Sf. Ap. Andrei i-a spus fratelui său, Sf. Ap. Petru: «Am găsit pe Mesia!», iar astăzi, dăm mărturie înaintea poporului român că am găsit pe Mesia! Frații mei, trebuie să ne gândim că Dumnezeu

Slujba Sfinte Liturghii

SĂRBĂTORILE SFÂNTULUI ANDREI

ne-a binecuvântat cu Sfântul Apostol Andrei, să avem Evanghelia – singurul adevăr din viața noastră și să trăim ani binecuvântați! Cunoaștem foarte bine legăturile dintre greci și români, în eparhia dumneavoastră și cât de multă ospitalitate le-ați arătat grecilor în vremurile grele, când ei s-au refugiat aici. De aceea, recunoștința se transformă în rugăciune, pentru a vesti adevărul împreună.

Suntem foarte bucuroși să auzim de progresele țării dumneavoastră, ale eparhiei dumneavoastră și ale tuturor eparhiilor din Biserica Ortodoxă Română. Lucrul care ne unește este că avem același Dumnezeu. Ne-a dat Dumnezeu dreptul ca împreună să avem același Tată și împreună să spunem astăzi, la Liturghie: «Tatăl nostru...». Avem același Botez, de la cristelnița ortodoxă și avem aceeași speranță: sperăm și mergem împreună ca să găsim Adevărul și viața veșnică! Toate legăturile sunt puternice și neîntrerupte; care au fost date de la Sfântul Duh și niciodată nu vor fi distruse!

Sfântul Apostol Andrei a zis către Sfântul Apostol Petru: «Am găsit pe Mesia!», ceea ce înseamnă că tot ceea ce caută omul de azi poate fi găsit în persoana lui Dumnezeu! Noi căutăm lumină, iar Dumnezeu ne spune: «Eu sunt Lumina!»; omul de azi caută hrana spirituală, iar Dumnezeu spune:

Înaltpreasfințitul Mitropolit Daniil de Kesariani oferă Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Casian o icoană cu Sfântul Apostol Andrei

«Eu sunt hrana cea adevărată!»; omul de astăzi este însetat, iar Dumnezeu spune «Eu sunt apa cea vie!». Avem foarte multe ispite, suntem bolnavi și obosiți, iar Dumnezeu spune: «Veniți la Mine toți cei împovărați și osteniți!...»; omul de astăzi este înspăimântat de moarte, iar Dumnezeu și ne spune: «Eu sunt Învierea!»».

Așadar, iubiții mei, tot ceea ce au găsit Sfinții Apostoli în persoana lui Hristos, să găsim și noi astăzi!

Ierarhul grec i-a oferit apoi Înaltpreasfințitului Părinte Casian o icoană de argint, cu Sfântul Apostol Andrei, replică fidelă a icoanei Sfântului din Catedrala din Patras.

O lucrare a Sfântului Apostol Andrei

Mulțumind înaltului oaspete pentru cuvintele de prețuire, ÎPS Casian, gazda acestei sărbători, a spus: „Sfântul Apostol Andrei este învățător al Evangheliei, dar Sfântul Apostol Andrei este și un mare misionar al prieteniei: el a venit pe teritoriul patriei noastre împreună cu Sfântul Filip.

De aceea noi nu putem săvârși slujba Sfântului Andrei singuri, ci trebuie să fie aici și însoțitorii de la Hristos – ierarhii-frați și prieteni. Turma lui Hristos nu o putem păstori de unii singuri!

De aceea Sinodul – unitatea și întâlnirea fraților - este icoana pentru noi a întâlnirii Înaltpreasfințitelor și Preasfințitelor ierarhi în dragoste și comuniune ca să ne încurajeze și ca să ne arate că Eparhia Dunării de Jos este a întregii Ortodoxii, că este a Bisericii Ortodoxe Române, că este a națiunii române, că este a națiunii europene, că face parte din lumea aceasta. Noi suntem astăzi aici de alte naționalități împreună sub același Pantocrator – Dumnezeu ne ține pe toți!

Sfântul Andrei este și un mare filantrop: filantropia nu este doar împărțirea de pâine. Ar fi prea puțin. Filantropia este împărțirea din Hristos cel viu, prin fratele meu cel viu.

Credincioși participanți la sărbătoarea hramului orașului Galați

SĂRBĂTORILE SFÂNTULUI ANDREI

Înaltpreasfințitul Casian dăruind ierarhului - oaspete o icoană cu Sfântul Andrei

Miile de frați care de trei zile vă rugați și stați ca să sărutați Sfintele moaște, de fapt sărutați mâna Domnului, iar El vă sărută fruntea și Vă inundă inima și vă dă sănătatea Lui, și puterea Lui, și răbdarea Lui, și iubirea Lui!

Și în partea social-educativă, Sfântul Apostol Andrei este dascălul nostru: Preafericitul Părinte Patriarh a reținut în mesajul său din programele de la Dunărea de Jos închinare Sfântului Andrei pe cele educaționale: concursul de religie. Opt delegații de tineri de la seminariile teologice ce s-au întâlnit aici ne-au învățat cum să depășim criza morală pentru a avea, prin Sfântul Vasile cel Mare, soluții spirituale în viața noastră.

De asemenea, parohia «Pogorârea Sfântului Duh» și Mănăstirea «Sfântul Vasile cel Mare» au deschis în această săptămână porțile speranței pentru 140 de suflete: 50 de bătrâni care sunt sluiți precum Hristos în casele lor și 60 de copii ai căror părinți sunt plecați în străinătate. Toate acestea printr-un program PHARE sprijinit de Guvernul României și susținut de Primăria Galați.

Sfântul Apostol Andrei este primul nostru dascăl și primul învățător și făptuitor al filantropiei. La înmulțirea celor cinci pâini și doi pești, Andrei este cel care a văzut un copil care avea în traistă cele cinci pâini și doi pești. Andrei i-a dat Domnului pâinile și peștii, iar Mântuitorul le-a ridicat, a

mulțumit și a binecuvântat și a săturat cei cinci mii de bărbați.

Iată de ce, programele de la noi, din municipiu, la sărbătoarea orașului sunt o lucrare a Sfântului Apostol Andrei prin preoți, prin monahi, prin monahii în Anul Sfinților Capadocieni, dar mai ales al Sfântului Vasile cel Mare, dascălul tinerilor, dascălul familiei, dascălul filantropiei și dascălul spiritualității creștine.”

De asemenea, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Casian i-a oferit Înaltpreasfințitului Daniil o icoană cu Sfântul Andrei, ca semn al legăturii frățesti create de Sfântul Apostol.

A urmat apoi un emoționant moment: primarul orașului Slobozia, dl Gabi Ionașcu, i-a mulțumit

Înaltpreasfințitului Părinte Casian pentru bucuria prilejuită slobozenilor în data de 6 noiembrie a.c., prin aducerea în Eparhia Sloboziei și Călărașilor a moaștelor Sfântului Andrei. Oferindu-i chiriarhului Dunării de Jos însemnele municipiului Slobozia, domnia sa a mai spus: „Vă iubim pentru darul pe care ni l-ați făcut nouă, slobozenilor, și vă prețuim pentru dragostea și prietenia pe care le-ați revărsat asupra noastră, asupra concetățenilor mei și asupra credincioșilor din Episcopia Sloboziei și Călărașilor!”

În această atmosferă deosebită a avut loc premiera elevilor care au câștigat primele locuri la Concursul de religie „Sfinții – prietenii lui Dumnezeu și îndrumătorii tinerilor”, organizat de către Arhiepiscopie în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Galați.

La sfârșit, p. cuv. arhim. Daniil Oltean, vicar administrativ al Arhiepiscopiei, a adus o nouă bucurie: urmare săpăturilor arheologice efectuate în localitatea Betsaida, unde s-au descoperit urme creștine din primul secol, o mărturie a acestor vestigii a fost oferită Eparhiei Dunării de Jos, pentru a întări și mai mult legătura spirituală dintre orașul natal al Sfântului Andrei, Betsaida Galileii și orașul spiritual al Sfântului Andrei de la Dunăre, Galațiul.

Adrian Portase

Laureații concursului de religie premiați la Catedrala Arhiepiscopală din Galați

SĂRBĂTORILE SFÂNTULUI NICOLAE

Pelerinaj cu moaștele Sfântului Nicolae la Penitenciarul Brăila

„În temniță am fost și ați venit la Mine!...”

Moaștele Sfântului Ierarh Nicolae la Penitenciarul Brăila

De foarte multe ori auzim glasul Sfintei Evanghelii la sfintele slujbe, glas care ne cheamă, ne îndeamnă, ne povățuiește și ne arată calea bunei viețuiri pe care trebuie s-o parcurgem cel mai adesea nu numai cu pași duhovnicești, ci în mod real, mai ales prin scurtarea distanțelor dintre oameni. Toate acestea pentru a ne arăta dragostea noastră și totala disponibilitate a ființei noastre de a cerceta, de a ne ruga și de a ajuta pe cel în suferință.

„Flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și Mi-ați dat să beau, străin am fost și M-ați primit, gol am fost și M-ați îmbrăcat, bolnav am fost și M-ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la Mine!” (Matei 25, 35-36) sunt cuvintele faptelor creștinești pe care trebuie să le săvârșim pentru mântuirea noastră, în care Hristos Domnul ne arată că, întrucât am făcut unuia dintre aceștia mici, Lui am făcut, așa încât nu mai putem fi insensibili la suferința aproapelui nostru.

Cu ocazia sărbătorilor spirituale dedicate Sf. Ierarh Nicolae, ocrotitorul

municipiului Brăila, Arhiepiscopia Dunării de Jos, a organizat cu binecuvântarea ÎPS Arhiepiscop Casian diferite manifestări liturgice, pastorale, misionar-filantropice și sociale desfășurate în biserici, centre sociale, cămine de copii, aziluri de bătrâni, spitale, penitenciare, prin programe cum ar fi: „Ajută-ți aproapele!”, „În căutarea celor triști și singuri”, acțiuni filantropice îndreptate către persoanele lipsite de posibilități materiale, copiii singuri, bătrâni, bolnavi și cei întemnițați, „Călători pe cărările sfinților”, program ocazionat de aducerea moaștelor Sf. Ierarh Nicolae pe traseul biserica „Sf. Arhanghel” – biserica „Sf. Nicolae”, toate acestea arătând grija ierarhului, preoților și credincioșilor ca nimeni dintre cei ce suferă să nu fie nemângăiați, prilejuindu-le astfel de bucurii.

Manifestările spirituale în municipiul Brăila au debutat însă cu un program deosebit intitulat „Bucură-te, Sfinte Nicolae!”. La inițiativa și cu participarea ÎPS Arhiepiscop Casian, însoțit de către p. cuv. arhim. Daniil

Oltean, de reprezentanții biroului de asistență socială ai eparhiei, precum și de pc preoți din slujirea socială, au fost aduse spre închinare deținuților din Penitenciarul Brăila moaștele Sf. Ierarh Nicolae.

Mai întâi, cei care s-au închinat au fost lucrătorii acestui penitenciar în frunte cu direcțiunea acestei instituții, care au așteptat la intrarea în penitenciar sosirea sfintelor moaște, apoi cu toții s-au deplasat în curtea interioară unde, pe o masă special amenajată, a fost așezată racla cu sfintele moaște.

Prezența la acest moment a fost foarte numeroasă, 300 de persoane private de libertate, așezate într-un careu, înconjurând astfel racla, așteptând într-o liniște deplină, emoționantă, pe marele lor oaspete, pe ocrotitorul și ajutorul celor ce se află în necazuri, pe prietenul și trimisul lui Dumnezeu, Sf. Nicolae.

După rostirea de către toți a rugăciunilor începătoare, a fost oficiat Acatistul Sfântului Ierarh Nicolae, la sfârșitul acestei slujbe ÎPS Arhiepiscop adresând celor prezenți un cuvânt de învățătură: „Începem astăzi, în acest loc, împreună cu dumneavoastră sărbătorile spirituale ale municipiului Brăila. Ne-am gândit, unde este locul cel mai potrivit pentru a veni de la Arhiepiscopie în Brăila, care își sărbătorește ocrotitorul ei, pe Sfântul Nicolae, mai ales când avem o părticică din degetul de la mâna Sfântul Nicolae în această sf. raclă, care a fost adusă spre a binecuvânta orașul acesta pentru a îndemna copiii și bătrânii, tinerii și vârstnicii să se apropie mai mult prin credință, prin dragoste și prin înțelegere în biserică unii de alții și mai ales pentru a învăța să întindem mâna pentru a-l salva, pentru a-l ajuta, pentru a-l mângâia, pentru a-l îndemna, să întindem o mână de ajutor către aproapele nostru. Și mâna Sfântului Nicolae ne ajută, ne învață

SĂRBĂTORILE SFÂNTULUI NICOLAE

Mângâiere și ajutor de la Sfântul Ierarh Nicolae

ce înseamnă să întindem mâna fără să facem rău, ce înseamnă să întindem mâna pentru a împreuna cele trei degete care arată pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh și să ajungem la frunte, la piept și la umeri, și când am făcut aceasta Dumnezeu coboară în noi, în mintea noastră, în mâinile noastre, coboară la noi și ne oprește să facem orice lucru rău. Când avem în minte un lucru rău, imediat ridicăm mâna dreaptă, unim cele trei degete și pleacă de la noi toată întunecarea din minte sau din inimă și-L rugăm pe Dumnezeu să ne salveze din necaz, din suferință și din boală, din lipsuri și mai ales aici, unde suntem temporar împreună, unde am venit să vă vedem cum locuiți o perioadă de timp a vieții. Am găsit aici primul loc din Brăila pentru a deschide ceremoniile acestui oraș împreună cu creștinii de aici, care pentru noi sunt creștini, sunt frați, sunt oameni, și care au viață, cum și noi avem viață, și care prin credință, prin biserică de aici și prin preot sunt în legătură permanentă cu lumea de acasă, cu rudeniile de acasă. Prin biserică și prin preot, prin capelă și, mai ales, prin sfințele moaște, viața din interiorul penitenciarului devine mai liniștită. Nu contează locul în care suntem, ci contează ce gânduri avem. Când avem pe Dumnezeu în inimi, suntem oameni

liberi în penitenciar, iar când nu-L avem pe Dumnezeu în inimi și în minte, nici pe mijlocul străzii nu suntem oameni liberi, nici în casa personală nu suntem oameni liberi. A fi oameni liberi nu înseamnă să disprețuim pe cel de lângă noi.

Iubiți frați, aici puteți să ajutați foarte multă lumea, așa cum stați acum unul lângă altul.

Lumea își închipuie că sunteți oameni fioroși, dar sunteți oameni normali, lumea își închipuie că sunteți oameni violenți sau răi, dar sunteți oameni cu rațiune care transformați timpul acesta într-o școală a vieții. Nu este astăzi o rușine a fi aici, așa cum nu este o rușine să fii în spital. Este o rușine dacă am ieșit de aici cu gândul să facem rele. Dacă veți avea răbdare să stați de vorbă cu duhovnicul și cu preotul, vă va arăta că însuși Domnul nostru Iisus Hristos a fost dus în temniță ca să sfințească temnița, că Sf. Ap. Petru și Pavel au fost închiși și au sfințit prin viața lor curată și prin cuvântul lor temnița. Să căutați în Sinaxarul Bisericii câți sfinți au fost întemnițați. În fiecare zi să le vorbiți deținuților mai ales despre sfinții care au fost la închisoare, iar noi îi cinștim pentru că au făcut din închisoare un loc normal. În respect putem deveni mai coerenti. Același cuvânt îl putem spune

cu zâmbetul pe buze și câștigăm un prieten și vă îndemn să vă faceți prieteni între dumneavoastră, cu conducerea care are îndatorirea sfântă de a vă ajuta, nu de a vă pedepsi. Dumneavoastră înșivă nu doriți pedepse. Sunteți oameni care înțelegeți că viața dumneavoastră nu este aici decât pentru o perioadă de timp scurtă, și că puteți ajuta lumea de dincolo de zidurile acestui penitenciar, să nu ajungă aici. Scopul nostru este să nu mai fie penitenciare. Și nu vor mai fi penitenciare când ne vom respecta unul pe altul. Iată unde ajungem când nu ne respectăm, când nu credem!

Ne-a dat Dumnezeu atâta pământ, atâta soare, atâta apă să ne ajungă la toți, dar din păcate diavolul ne întunecă mintea și greșim. Sfânta noastră Biserică nu are de condamnat pe nimeni, ci are de iubit pe fiii ei, preaiubiții ei fii și noi am venit să-i vedem pe preaiubiții fii și frați duhovnicești.

Frumoase sunt toate ceremoniile în Biserică, dar trebuie să țineți minte că arhiepiscopul a ales ca prima ceremonie din Brăila, la hramul orașului să fie săvârșită împreună cu credincioșii din penitenciar, nu ca o laudă, nu pentru a arăta că este o faptă mare, ci pentru a arăta că Dumnezeu există și ne iubește și vine mai aproape de cei care sunt aici. Căutați în Sf. Scriptură și veți găsi acolo scris de Domnul nostru Iisus Hristos Care spune așa: „...în temniță am fost și ați venit la Mine”. Când avem credința Mântuitorului Iisus Hristos și avem răbdare să ne apropiem de fiecare persoană de aici, Mântuitorul Iisus Hristos ne învață după aceea cum să vorbim, cum să ne apropiem și cum să facem. De aceea, iubiți frați, veți săruta mâna Sfântului Nicolae care a trăit acum 1.600 de ani și este ocrotitorul văduvelor, bătrânilor, și al celor din penitenciare.

Aici este viața Sfântului Nicolae și acatistul lui. Dorim să dăm această carte celor ce doresc să învețe viața Sfântului Nicolae, să o citească, să se roage cu cuvintele Sfântului Nicolae, să-l simtă pe părintele sfânt. Dorim să vă dăm un dar de Sfântului Nicolae, să-l puneți sub pernă, să adormiți cu Sfântul Nicolae

sub pernă. De aceea, prin Sectorul nostru social am dorit și dorim ca toate persoanele din acest penitenciar să simtă o fărâmitură din dragostea noastră!

Sunt bune și cadourile la copiii de acasă, dar aici e nevoie de acest gest și acest semn. Luați-le cu credință, primiți-le din credință. Aici este un mic dar pentru fiecare. Pe măsură ce veniți aici și sărutați sfintele moaște veți primi acest semn în care să vedeți prețuirea și binecuvântarea noastră. Să fiți sănătoși!”

După cuvântul de învățătură, în intonarea troparului sfântului, toți cei prezenți au venit și au sărutat sfintele moaște, acest act de cinstire având pentru fiecare în parte o importanță deosebită, când luminându-se la față la vederea și venerarea lor, au simțit

binecuvântarea lui Dumnezeu, puterea de a trece mai ușor peste încercările ce au venit asupra lor, pomenindu-i cel mai adesea și pe cei care au rămas acasă și rugându-se pentru ei ca bunul Dumnezeu să-i păzească sănătoși și feriți de orice nenorocire.

Și pentru că Sf. Nicolae nu oferă numai daruri spirituale, toți cei 600 de deținuți ai penitenciarului au primit din partea Arhiepiscopiei daruri constând în iconițe și cărți cu viața și acatistul sfântului, precum și pachete cu produse de igienă, valoarea ajutoarelor ridicându-se la suma de 5.000 de lei, o parte din această sumă fiind contribuția Protoieriei Brăila.

Ne rugăm Sfântului Ierarh Nicolae ca, prin mijlocirile sale, să ne dăruiască tuturor puterea de a săvârși cât mai

multe fapte de ajutorare a semenilor noștri, ca semne ale dragostei și lucrării jertfitoare, pentru Dumnezeu și aproapele nostru, cu care suntem datori să trăim în pace și în dragoste sfântă.

Apreciem în mod deosebit lucrarea pastoral-misionară săvârșită de către pc. pr. capelan Bogdan Dănuț, care, ca și ceilalți preoți din slujirea socială de la penitenciare, în condiții grele, cu sprijinul lucrătorilor din instituțiile în care activează, al preoților care prin diferite programe parohiale îi vizitează și se implică prin diferite activități, aduce speranță, credință și dragoste celor care, vremelnice, o parte din viața lor o petrec în închisoare.

Pr. Ionel Rotaru,
consilier social - misionar

Sfințirea noii incinte a Cantinei „Sf. Nicolae și Sf. Vasile” din Brăila

Cu ocazia manifestărilor spirituale prilejuite de Sf. Nicolae, ocrotitorul municipiului Brăila, duminică, 6 decembrie 2009, a avut loc sfințirea noului sediu al Cantinei sociale având ca ocrotitori pe „Sf. Vasile și Sf. Nicolae” de la parohia „Nașterea Domnului”. Sfințirea acestui așezământ social a avut loc după încheierea Sfintei Liturghii și la acest moment au mai participat pc. preoți consilieri, slujitori la Centrul Eparhial, pc. protoiereu de Brăila, oficialități locale, membri ai Consiliului și ai Comitetului parohial, donatori și voluntari care își desfășoară activitatea în acest centru social.

Cantina socială „Sf. Vasile și Sf. Nicolae” oferă, zilnic, 100 porții de hrană persoanelor nevoiașе din parohie și face parte din cele 21 de centre sociale eparhiale care oferă în total hrană la peste 1.000 de persoane nevoiașе.

Mulțumim pe această cale tuturor celor care s-au implicat în ridicarea acestui centru social, preoți slujitori și credincioși care au înțeles că

dimensiunea și importanța slujirii sociale este covârșitoare într-o lume secularizată în care primează numai interesul individului, într-o lume în care nu mai auzim glasul celor care strigă după ajutor.

Chemarea făcută de Mântuitorul prin glasul Evangheliei din Duminica Înfricoșătoarei Judecăți: „Flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și Mi-ați dat să beau, străin

am fost și M-ați primit, gol am fost și M-ați îmbrăcat, bolnav am fost și M-ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la Mine” (Matei 25, 35-36), este cu atât mai actuală anul acesta, când îl cinstim pe marele „Dascăl al filantropiei”, pe Sfântul Vasile cel Mare, care ne arată prin faptele vieții sale cât de jertfelnici trebuie să fim în lucrarea de slujire a aproapelui nostru.

Constantin Căuș

Slujba de sfințire

Sfântul Ierarh Nicolae ocrotește Brăila

La numai o săptămână distanță de praznicul Sfântului Apostol Andrei, ocrotitorul Eparhiei Dunării de Jos, o altă sărbătoare importantă prilejuiește bucurie duhovnicească în inimile creștinilor de la Dunăre. Este vorba de Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae, ocrotitorul spiritual al orașului Brăila.

Practic, această sărbătoare este o continuare firească a celei de la Galați, atunci când suflarea creștinească de aici și-a serbat patronul spiritual. De fapt, în Arhiepiscopia Dunării de Jos, programele religioase pregătite pentru aceste serbări se îmbină unele cu altele, astfel că, la praznuirea Sfinților lui Dumnezeu, întreaga eparhie este în sărbătoare, nu numai orașele Galați și Brăila.

Pelerinaj pe „calea sfinților”

Astfel, pe parcursul lunii noiembrie și începutul lunii decembrie, credincioșii brăileni l-au cinstit, prin diferite manifestări religioase, organizate de Arhiepiscopie în colaborare cu municipalitatea, pe Sfântul Ierarh Nicolae, ocrotitorul urbei.

În toate parohiile din municipiu, Sărbătoarea Sfântului Nicolae a fost pregătită prin slujba acatistului, urmată de cateheze și meditații duhovnicești, acțiuni social-filantropice etc.

O constantă a acestor sărbători o reprezintă pelerinajul cu moaștele sfinților. Anul acesta au fost scoase în pelerinaj moaștele Sfântului Ierarh Nicolae, pe care eparhia, prin ierarhul ei, Înaltpreasfințitul Casian, le-a primit de la parohia „Sf. Gheorghe”-Nou din București, cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel.

În seara zilei de 4 decembrie, sfintele moaște au fost purtate în pelerinaj, „pe cărările sfinților” din preajma bisericii-monument istoric

„Sfinții Arhangheli” la biserica „Sf. Nicolae” din Brăila și apoi depuse spre închinare într-un frumos baldachin, unde pelerinii au putut să le venereze timp de trei zile. La eveniment au participat, alături de credincioșii de la parohiile brăilene și autoritățile locale, tineri liceeni și seminariști, precum și elevi din cadrul programului „Hristos împărtășit copiilor”.

Prăznuirea Sfântului Nicolae

La aceeași biserică, în ziua prăznuirii Sfântului, Sfânta Liturghie arhierescă a fost săvârșită de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Casian, alături de un numeros sobor de preoți și diaconi de la parohiile din oraș. La slujbă au asistat oficialități locale, elevi și profesori, împreună cu o mare mulțime de credincioși.

În cuvântul de învățătură Înaltpreasfințitul Casian a evidențiat actualitatea vieții Sfântului Ierarh Nicolae ca model pentru educația creștinească a copiilor: „Centrul acestei sărbători a Măritului Ierarh Nicolae îl ocupă copiii. Atunci când pomenim numele copiilor se face o tăcere în gândurile noastre, pentru că avem

multe de învățat de la Sfântul Nicolae în legătură cu rolul copilului în viața și societatea noastră!

Mama Sfântului Nicolae era atât de evlavioasă, încât atunci când era copil, Sfântul refuza să se alăpteze de la sânul stâng al mamei sale. De aceea, nu există sfânt care să nu amintească, în viața lui, despre mama lui sfântă! De multe ori mamele sfinților au fost canonizate de Biserică tocmai pentru darul mare pe care l-au făcut Bisericii. O mamă care oferă Bisericii un fiu care devine slujitor, sau rugător, sau monah, sau profesor, care devine om pentru ceilalți oameni, aceea este o mamă sfântă!

Ca să putem vorbi corect despre creșterea creștină a copiilor de azi, este bine să vedem dacă mai putem spune ceea ce spuneau chiar și păgânii, în secolul al IV-lea, cu admirație: «Ce mame au creștinii!»

Astăzi, învățăm să fim învățători mai buni pentru copiii noștri, căci Sfântul Nicolae ne arată darul lui Dumnezeu, care sunt, în primul rând, copiii!”

Și pentru că Sfântul Ierarh Nicolae, cel ce aduce daruri nu se dezmințe niciodată, la sfârșit, copiii au avut motiv de bucurie: din grija Consiliului și Comitetului parohial și împreună cu Primăria Brăila, au fost pregătite

Procesiune cu moaștele Sfântului Nicolae către biserica cu același hram din Brăila

Premierea elevilor câștigători din Brăila ai concursului de religie

300 de pachete cu daruri care au fost oferite celor mici.

Tot în acest cadru, au fost premiați și câștigătorii Concurșului de religie „Sfinții – prietenii lui Dumnezeu și îndrumătorii tinerilor”, organizat de către Arhiepiscopia în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Brăila. Aceștia au primit diplome din partea ÎPS Casian, cărți și daruri.

La rândul ei, parohia-gazdă i-a premiat pe cei mai buni elevi la același concurs, de la Liceul Teoretic „Nicolae Iorga”, cu care parohia are o bună conlucrare.

Adrian Portase

Concurs eparhial pe teme religioase

„Sfinții – prietenii ai lui Dumnezeu și îndrumători ai tinerilor”

Dintre programele desfășurate de Arhiepiscopia Dunării de Jos în rândul tinerilor, cu prilejul cinstirii ocrotitorilor orașelor Galați și Brăila, a Sfântului Apostol Andrei și a Sfântului Ierarh Nicolae, amintim și concursul „Sfinții – prietenii ai lui Dumnezeu și îndrumători ai tinerilor”.

Desfășurarea concursului a constat într-o etapă de masă, ce a avut loc la nivel de școală, și o alta pentru cei mai buni elevi, calificați la faza pe municipiu. Subiectele de concurs au făcut referire la viața și lucrarea sfinților Andrei, Nicolae, Atanasie Patriarhul, Stelian, Vasile cel Mare, Ioan Gură de Aur și Rafail de la Bursucani și au fost alcătuite pentru trei niveluri de clasă: primar, gimnazial și liceal. Comisiile pentru elaborarea subiectelor și pentru evaluarea lucrărilor au fost formate din profesori de religie din cuprinsul Arhiepiscopiei.

În cea de-a doua etapă, desfășurată în ziua de 25 noiembrie, au fost desemnați câștigătorii fazei pe oraș. În municipiul Galați, primele trei

locuri au fost ocupate de următorii elevi, repartizați pe niveluri de clasă: Halip Alexandru (Șc. nr. 25); Bejan Alexandru (Șc. nr. 29); Oprea Ioana (Lic. Pedagogic); Țugui Ștefania (CNVA); Dogaru Simona (Șc. nr. 33); Codreanu Narcisa (Șc. 17); Țugui Elena (CNVA); Bostan Daniela (CNMK); Bulai Lavinia (CNVA).

În municipiul Brăila, elevii clasați pe primele trei locuri au fost: Grecu Cristian (Șc. „M. Eminescu”); Oprea Larisa (Șc. „I.L. Caragiale”); Pârlog Patricia (Șc. „M. Sadoveanu”); Iaco Mădălina (Gr. Șc. Fănuș Neagu); Bănică Anca Maria (Gr. Șc. „Al. Ioan Cuza”); Orlea Martina (Gr. Șc. „Fănuș Neagu”); Martiș Mădălina (Colegiul „N. Bălcescu”); Negulici Marius (Gr. Șc. „A. Saligny”); Negoită Maria Mihaela (Lic. Pedagogic). Toți acești elevi au fost premiați de Centrul Arhiepiscopal în zilele de prăznuire a Sfântului Apostol Andrei (în municipiul Galați) și a Sfântului Ierarh Nicolae (în municipiul Brăila). Ei au primit diplome, cărți și premii în bani. La nivelul primar, sumele au

fost distribuite astfel: premiul I – 100 lei, premiul II – 75 lei, premiul III – 50 lei. La nivelul gimnazial s-au acordat următoarele sume: premiul I – 250 lei, premiul II – 150 lei, premiul III – 75 lei. Sumele distribuite la nivel liceal au fost: premiul I – 300 lei, premiul II – 200 lei, premiul III – 100 lei. Premiile au fost înmânate de Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos.

Elevii care au obținut rezultate bune la etapa pe școală au primit din partea parohiilor din cuprinsul protoierilor Galați și Brăila, cărți cu folos duhovnicesc.

Cu siguranță, această activitate adresată elevilor Eparhiei noastre, de a studia viețile marilor sfinți care ne ocrotesc, are un mare impact misionar în rândul lor, care prin felul acesta se simt și mai familiarizați cu învățăturile Bisericii noastre. Dăm slavă lui Dumnezeu că ni se oferă nenumărate posibilități de a face cunoscut adevărul Său în rândul celor mai tineri dintre noi.

Pr. Lucian Spătariu

Sondaj de opinie printre elevi

„De Crăciun, Îl rog pe Domnul Hristos să se nască în sufletul meu și să rămână acolo!”

Stare de bine, bunătate, bucurie în Domnul, curăție sufletească, iubire de sărbătoare... iată cum redau elevii din școli și licee frumusețea duhovnicească a sărbătorii Nașterii Domnului, la care ne invită să participăm și noi:

Liceul de Artă „Dimitrie Cuclin” din Galați:

„De Crăciun sunt foarte veselă și nimic nu mă poate supăra.” (Irina Șelaru, cls. a VI-a A)

„Sărbătoarea Nașterii Domnului o primesc cu bucurie și bunătate în suflet. Învăț cu adevărat cum trebuie să fac fapte bune și să-mi ajut aproapele. Atunci toată lumea trebuie să fie mai bună!” (Andreea Fășie, cls. a VI-a A)

„Sfânta Sărbătoare a Nașterii Domnului este mai aproape de sufletul creștinului deoarece cu Nașterea Domnului Iisus Hristos s-a arătat mântuirea lumii și oamenii s-au făcut mai buni, recunoscând în fața lui Dumnezeu păcatele pe care le-au săvârșit.” (Teodora Mihalache, cls. a VI-a A)

„Nașterea Domnului este o sărbătoare importantă deoarece Domnul Iisus a fost trimis de către Dumnezeu Tatăl tuturor pentru ca Fiul Său să fie răstignit pe cruce pentru păcatele noastre.” (Monica Onofrei, cls. a VI-a A)

„De când Dumnezeu nostru Iisus Hristos S-a născut, se simte o credință mai mare în noi!” (Tiberiu Remeny, cls. a VI-a B)

„La Sfânta sărbătoare a Nașterii Domnului simt o căldură sufletească și o bucurie că ni s-a născut un Împărat.” (Cosmin Butură, cls. a VI-a B)

„Atmosfera Crăciunului mă face

Câștigătorii concursului de religie inițiat de Arhiepiscopia Dunării de Jos

mereu să fiu mai bună și mai darnică. În general mă duc la colindat, pentru a aduce bună-stare înainte de Crăciun celor pe care îi colind.” (Alexandra Basalic, cls. a IX-a C)

„Eu simt Sărbătoarea Nașterii Domnului altfel decât orice altă sărbătoare de peste an. Atmosfera creată e una de basm, în aer plutește armonia Sărbătorilor mult așteptate de copii.” (Geanina Rusu, cls. a IX-a C)

„Crăciunul este o sărbătoare care schimbă unele lucruri în bine și ne face să avem cât mai multă încredere în noi toți și în Dumnezeu. Ne bucurăm că de Crăciun ne simțim bine și ne înțelegem cu toții, fiindcă Dumnezeu ne-a oferit atâtea sărbători frumoase tocmai pentru a fi mai credincioși și să vedem lucrurile altfel... În seara de Crăciun merg la Biserică și simt cum dispar toate grijile și gândurile rele din minte și din suflet, mă simt iubită și împlinită datorită Sfintei Biserici.” (Roxana Nechifor, cls. a IX-a C)

„În pragul acestei sărbători și nu numai, trebuie să ne deschidem inima și să dăruim.” (Iulian Munteanu, cls. a IX-a C)

„Sărbătoarea Nașterii Domnului este un prilej de bucurie pentru toți oamenii creștini-ortodocși. Sărbătorim Nașterea Domnului și o vestim prin colinde. Sărbătoarea este foarte aproape de sufletul nostru.” (Nicoleta Zaharia, cls. a IX-a C)

„Sărbătoarea Nașterii Domnului Iisus Hristos o simt ca și cum Domnul ar fi intrat în mine și mi-ar vesti că din momentul în care s-a născut credința trebuie să stea în mine și să respingă tot răul și păcatul ce vine asupra mea. Deci această sărbătoare este cea mai plăcută pentru toți creștinii deoarece este ziua Mântuitorului.” (Vlăduț-Marius Stan, cls. a IX-a B)

„Eu simt Nașterea Domnului ca și cum aș fi fost martor la acest moment din viața Mântuitorului și cred că de aceea s-a născut, pentru a ne mântui.

Nașterea Mântuitorului stă ca dovadă la baza existenței lui Dumnezeu.” (Gabriel Marinescu, cls. a IX-a B)

„Un prunc sau o naștere este simbolul bucuriei și al iubirii. De aceea de Crăciun toți oamenii simt bucuria de a dăru și iubirea transmisă de mesajul Nașterii Domnului prin colinde. De Crăciun sentimentele pe care le am și pe care le simțim cu toții se reunesc într-unul singur, minunat - iubirea. Vă doresc Sărbători cu bucurie!” (Petru Cosmin Bălan, cls. a VIII-a B)

„Sărbătoarea de Crăciun este o zi importantă în viața fiecărui om, fie adult, fie copil. Deși majoritatea nu o privește din punct de vedere creștin, eu cred că ceea ce ne unește în ziua de Crăciun este Însuși Domnul nostru Iisus Hristos. Pentru mine este cea mai importantă zi a anului, nu numai pentru că primesc cadouri, ci și pentru că pot petrece Nașterea Mântuitorului alături de cei dragi. În această zi, pur și simplu, nu ai voie să te cerți! Îmi place foarte mult să mă duc la biserică în dimineața de Crăciun și îmi pare

adevărată semnificație a Crăciunului. Dar poate că și eu am fost așa! Dar cel mai semnificativ lucru este acela că toți avem o față veselă. Simțim cu toții acea căldură din suflet de nedescris. Chiar și acum, când înșir aceste cuvinte pe hârtie mă apucă un dor de acea zi specială. Mi-e dor să mă trezesc în dimineața de Crăciun cu sufletul și cu trupul odihnit și să îmi pup mama urându-i «Crăciun fericit, mamă!»”. Mi-e dor să plec grăbit dimineața la Biserică și să devin una cu aceasta și toate sufletele creștinilor care cântă și vestesc Nașterea Domnului. În ziua de Crăciun cu toții primim un dar: darul familiei. De aceea trebuie să îl prețuim mai mult.” (Cristian Adelin Blănaru, cls. a VIII-a B)

„Crăciunul a devenit în timp cu totul altceva decât era odată. Cu toate acestea, încă mai sunt unii oameni ce nu au uitat adevărata semnificație. Crăciunul nu e doar o sărbătoare, e chiar trăire profundă, pace sufletească, o alinare după tot anul greu, după atâtea probleme. Această sărbătoare unește familia, de altfel unește și sufletul

jertfită pentru noi.” (Alina Gârneț, cls. a VIII-a B)

„Sărbătorile Nașterii Domnului sunt un bun prilej de meditație asupra relației noastre cu Dumnezeu. După o cercetare sinceră, eu mă gândesc serios dacă Domnul Iisus este Stăpân în cetatea sufletului meu. Dacă îmi dau seama că prin păcate L-am alungat, Îl rog să se nască în sufletul meu și să rămână acolo, inundând fiecare colțisor cu Lumină Sfântă.” (Iustiana Iordache, cls. a VIII-a B)

„Eu simt Crăciunul ca fiind un dar de la Dumnezeu pentru mine și familia mea, deoarece o sărbătoresc împreună cu cei dragi Nașterea Domnului. În preajma Sfințelor Sărbători ale Crăciunului am un sentiment că acestea îmi dau o căldură interioară ce simt să o dăruiesc celor dragi.” (Vicențiu-Gabriel Mantu, cls. a VIII-a B)

„Când e Sărbătoarea Nașterii Domnului simți că Domnul Iisus Hristos este în fiecare casă și în fiecare zi te ajută; este la fiecare pas când ai nevoie de El.” (Mihaela Manolache, cls. a VIII-a B)

„De Crăciun tradiția e să dăruiești. Când vine Crăciunul avem ocazia de a ne arăta recunoștința față de persoanele dragi, să dăruim și noi la rândul nostru. Să cântăm colinde și să vestim prin case Nașterea Domnului.” (Alexandra Penciu, cls. a VIII-a B)

„Anunțată an de an prin obiceiul copiilor de a merge cu colindul, Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos este una dintre cele mai importante sărbători religioase, fiind un prilej de pace, bucurie și liniște spirituală. De asemenea, este perioada anului în care avem ocazia de a petrece timp prețios alături de familie și prieteni.

Pe lângă mâncarea tradițională care nu lipsește din nicio casă cu ocazia acestei sărbători, brad, cadouri, reunirea întregii familii și colinde, Crăciunul este o stare de spirit, care se răsfrânge asupra fiecărei persoane în funcție de intensitatea individuală a trăirilor sufletești și de capacitatea fiecăruia dintre noi de a ne bucura și de a fi mai buni unii cu alții.

Ora de cateheză la Parohia „Sf. Ioan” din Brăila

rău că nu sunt înconjurat de mulți copii. În orice direcție mă îndrept, întâlnesc numai bătrâni. Copiii sunt prea fericiți, datorită cadourilor pe care le găsesc sub brad, pentru a înțelege

nostru cu Dumnezeu.” (Livia Fălcaru, cls. a VIII-a B)

„Iisus Hristos e singura Cale spre Dumnezeu și viața Lui poate deveni a noastră, dacă noi vrem să o primim

De Crăciun nimeni nu trebuie să fie supărat, ci toți trebuie să ne bucurăm de această sărbătoare sfântă care ne aduce lumină în suflete!” (Roxana Ajder, cls. a XII-a B)

Colegiul Tehnic „Traian”- Galați:

„Crăciunul este sărbătoarea care îmi dă o stare de bine. Simt că devin o persoană mai bună, mai aproape de Dumnezeu și de cele sfinte. E bucuria noastră. Simt că iubesc această sărbătoare.” (Eliza Ciripenco, cls. a XII-a C)

„Eu mă simt cu sufletul mai curat. Ajunul Crăciunului, când colindătorii ne luminează sufletele și casele, mă copleşte. Este cea mai frumoasă sărbătoare.” (Silvia Ionescu, cls. a XII-a B)

„Venirea Sfintei sărbători îmi umple sufletul de bucurie. Simt că Dumnezeu este mai aproape acum decât de obicei. Iată ocazia să-ți deschizi sufletul în fața lui Dumnezeu.” (Andreea Manoliu, cls. a X-a A)

sunt mai uniți și uită toate relele pe care le au. Atunci și familia este mai unită și mai puternică ca niciodată.” (Georgiana Stan, cls. a X-a A)

„Este unul dintre momentele importante ale anului, pentru că, pe lângă Sfintele Paști și Sfânta Maria, atunci simt cu adevărat căldura oferită de Dumnezeu mie, cât și celor din jurul meu. Este ziua în care ar trebui să ne apropiem mai mult de El, împlinindu-I poruncile, nu o simplă zi în care ne bucurăm doar de lucrurile pământești. Cine înțelege cu adevărat spiritul acestei sărbători cunoaște și fericirea trecătoare, dar și cea nemuritoare. Crăciunul este speranța lui Dumnezeu că vom fi ce Și-a dorit, fără a ne abate prea mult de la calea cea dreaptă!” (Ștefania Movilă, cls. a XII-a A)

„O zi a familiei este Crăciunul, întâmpinarea minunatei Întrupări a Fiului lui Dumnezeu din Preasfânta Lui Maică, Fecioara Maria. O mângâiere, zi din veci gândită de Dumnezeu, cu Fiul Său, spre plinirea comuniunii, în iubire. Așa înțeleg eu sărbătoarea

simt că Dumnezeu Însuși ar veni pe pământ. Iar odată cu El și Pruncul Domnului...” (Marius Lupuliac, cls. a X-a B)

„Este cea mai frumoasă sărbătoare. Toți copiii așteptăm daruri, suntem o familie, avem sufletul plin de sărbătoare.” (Laurențiu Oprea, cls. a IX-a D)

„Sărbătoarea Nașterii Domnului este un prilej de bucurie pentru toți creștinii, mai ales pentru copii, care, de mici, învață de la părinți și bunici însemnătatea acestei mari sărbători. An de an, în aceste zile, o mare parte din timp o dedicăm celor dragi, și, împreună, ne bucurăm de Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos” (Dănuț Gîță, cls. a X-a B)

„Postul Crăciunului îmi oferă puțința curățirii trupesti și sufletești. Gândindu-ne la importanța acestei sărbători, ne îndemnăm să ținem post și să ne împărtășim. Odată cu venirea sărbătorii, avem bucatele tradiționale pregătite, dar și trupul și mintea binecuvântate de Sfânta Naștere a Mântuitorului și Sfânta Împărtășanie. După ce L-am slăvit pe Pruncul Iisus la Biserica, ne întoarcem acasă împăcați, bucurându-ne de sărbătoare!” (Andreea Rusu, cls. a IX-a A)

„Odată cu Nașterea Lui, au intrat în lume: speranța, viața, bucuria. S-a deschis o cale spre viață. Din păcate foarte mulți oameni au pierdut însemnătatea Crăciunului, au uitat valoarea acestuia și în afară de cadouri și cumpărături, pentru ei Crăciunul nu mai reprezintă nimic!” (Daniela Stroia, cls. a XII-a A)

„Prinfaptul că El, cumarea bunătate și imensa Lui iubire, a coborât în locul cel mai de jos ca să ne ridice, chiar și pe cei mai căzuți, la înălțimea cerului și a veșniciei... sărbătoarea Nașterii cu trup a Domnului este Sărbătoarea fericirii sufletești!” (Călina Trifan, cls. a XIII-a A).

Cateheză la Parohia Unirea, Protopopiatul Însurăței

„Este ziua în care Ocrotitorul nostru, Domnul Iisus Hristos, S-a născut. Un prilej, în plus, de a fi mai buni unii cu alții și a oferi mai multă dragoste decât de obicei. Iar oamenii

Nașterii Domnului.” (Adrian Nechita, cls. a X-a B)

„Când vine Crăciunul simt că mă lipsesc de Dumnezeu. Trăiesc eliberarea păcatelor, primesc mai multă încredere,

Sondaj realizat
de prof. Monica-Ștefana Trifan
și prof. Ciprian Nazare

Ridicarea în rang de arhiepiscopie a trei eparhii istorice și vrednice

Sărbătoare în Patriarhia Română

Trei eparhii cu trecut istoric și cu lucrare misionară deosebită, de la Buzău, de la Vâlcea și de la Arad, au fost în sărbătoare în luna noiembrie a.c., prin ridicarea în rang de Arhiepiscopie.

Întrucât și eparhia noastră face parte din salba celor rânduite a înmulți lucrarea și a prețui mai mult lucrarea înaintașilor vrednici și valoroși, prezentăm buchetul de sărbători ale Bisericii noastre, eparhiile înălțate la rang de Arhiepiscopii și pentru că ierarhul nostru este buzoian, iar Înaltpreasfințitul Epifanie a fost hirotonit arhieru în zona Dunării de Jos. De asemenea, Înaltpreasfințitul Gherasim a fost hirotonit arhieru acum 40 de ani, la Galați.

Multe sunt legăturile duhovnicești și între ierarhii Dunării de Jos cu Aradul, iar Înaltpreasfințitul Timotei era rugat de octogenarul ierarh Antim Angelescu să-l îndrume pe tânărul student de atunci al Buzăului, actualul nostru chiriarh, spre monahism.

Mai presus de acestea sunt binefăcătoare comuniunea, frățietatea și cooperarea între ierarhi și eparhii.

Ridicarea la rang de Arhiepiscopie a Eparhiei Buzăului și Vrancei

În data de 8 noiembrie 2009, în Catedrala din municipiul Buzău a avut loc festivitatea de ridicare a Episcopiei Buzăului și Vrancei în rang de arhiepiscopie. Sărbătoarea a început cu slujba de sfințire a altarului noii Catedrale cu hramurile „Înălțarea Domnului” și „Sfinții Trei Ierarhi” din municipiul Buzău și cu Sfânta Liturghie oficiată de către Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii noastre, înconjurat de un sobor de 18 ierarhi, membri ai Sfântului Sinod.

După Sfânta Liturghie a avut loc festivitatea solemnă de ridicare a Episcopiei Buzăului și Vrancei la rangul de Arhiepiscopie. Tomosul sinodal a fost citit de Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăoanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului: „Facem cunoscută tuturor clericilor și credincioșilor înălțarea Episcopiei Buzăului și Vrancei la rangul de Arhiepiscopie, cu titulatura Arhiepiscopia Buzăului și Vrancei, precum și ridicarea Preasfințitului Părinte Epifanie la demnitatea de Arhiepiscop al Buzăului și Vrancei. Prin urmare, de acum înainte, la slujbele religioase, Înaltpreasfințitul Epifanie va fi pomenit și cinstit cu titulatura Înaltpreasfințitul Epifanie, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei.

Încredințăm pe Înaltpreasfințitul Epifanie, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei, milostivirii lui Dumnezeu, rugăciunilor Sf. Mucenic Sava de la Buzău, Sf. Ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi, precum și Sf. Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, și astfel, cu un cuget și cu o inimă, să preamărim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o Ființă și nedespărțită. Amin.”

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel i-a oferit, apoi, ierarhului Buzăului și Vrancei însemnele demnității arhiepiscopale: mantia de arhieru, crucea patriarhală pentru arhieru, engolpionul și cârja arhierască.

La final, Înaltpreasfințitul Epifanie, Arhiepiscopul Buzăului și Vrancei a mulțumit Bunului Dumnezeu pentru toate binefacerile primite, precum și celor prezenți la acest moment istoric: „Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru clipa zilei de astăzi, o clipă cât veșnicia, o clipă care devine piatră de hotar în istoria eparhiei noastre și, implicit, a Ortodoxiei Românești. Evenimentul solemn la care am fost martori cu toții reprezintă o recunoaștere a ostanelilor pe care fiii duhovnicești ai acestor meleaguri le-au jertfit dintru început și până astăzi pentru biserica strămoșească. În numele clerului, al viețuitorilor din mănăstiri și al credincioșilor, dorim să mulțumim din inimă și cu respect Preafericirii Voastre.

De asemenea, cuvânt de recunoștință aducem înalților ierarhi, mitropoliți, arhiepiscopi, episcopi, episcopi-vicari și arhieru-vicari care au binevoit a fi prezenți la aceste solemnități, și celorlalți membri ai Sf. Sinod care, din binecuvântate pricini, nu se află acum

aici. Le încredințăm ca moștenire sfântă și mărturisire de slujire generațiilor care vor urma după noi întru cunoașterea, păstrarea și apărarea dreptei credințe și ocrotirea dumnezeieștilor locașuri de închinare. Pentru dăinuirea și propășirea spirituală a poporului român celui binecredincios, iar Bunului Dumnezeu cel în Treime închinat și mărit, Tatăl, Fiul și Sf. Duh, îi aducem mulțumire în vecii vecilor. Amin”.

timpul hirotoniei unei persoane care devine arhiereu pe capul său se pune Sfânta Evanghelie deschisă. Însemnele hirotoniei le-ați văzut, mai întâi se oferă sacosul, care este o haină distinctă de felonul preotului, care simbolizează pe Hristos Arhiereul și care face legătura între preînchipuirea lui Hristos din Vechiul Testament, prin Arhiereul Legii vechi și Hristos Arhiereul cel Veșnic, care trimite în lume arhieriei, așa cum

Ortodoxe Române, prin hotărârea nr. 3621 din 19 iunie 2009, a aprobat Ridicarea Episcopiei Râmnicului la rangul de Arhiepiscopie și înscrierea acesteia în Statutul pentru Organizarea și Funcționarea Bisericii Ortodoxe Române cu titulatura Arhiepiscopia Râmnicului. În temeiul prevederilor canonului 12 al Sinodului IV Ecumenic și al art. 6. alin. 2 din Statutul pentru Organizarea și Funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, potrivit căroră, titulatura mitropolitelor, arhiepiscopilor și episcopilor este aceeași cu a eparhiei pe care o păstoresc, Sfântul Sinod, prin aceeași hotărâre, a aprobat conferirea rangului de arhiepiscop Preasfințitului Părinte Gherasim, care va purta titulatura Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim, Arhiepiscopul Râmnicului”.

După citirea Tomosului patriarhal, Preafericitul Părinte Daniel a oferit daruri Înaltpreasfințitului Părinte Gherasim, Arhiepiscopul Râmnicului și Preasfințitului Episcop-Vicar Emilian Lovișteanul: „Pentru că aveți atâta evlavie față de Sf. Calinic de la Cernica, ne-am gândit să vă oferim o icoană cu Sfântul, în dreptul engolpionului, care nu este pictat, ci lucrat în aur, aveți aici ca dar din partea Sfintei Patriarhii o părticică din moaștele Sf. Calinic de la Cernica, moaște care se află acum în biserica zidită de el, și anume biserica Sf. Gheorghe de la Cernica. Rugăm pe Sf. Calinic de la Cernica să vă dăruiască sănătate, ajutor mult și să vă întărească.”

Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim a adresat un cuvânt de mulțumire Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pentru că a venit să recunoască vrednicia Eparhiei Râmnicului: „Emoțiile vin din faptul că, Preafericirea Voastră, știam că veniți, dar nu într-o vizită obișnuită, una dintre acelea în care veneați cu daruri deosebite, alese, știam, Preafericirea Voastră, că veniți să aduceți cinstire marilor ierarhi care au condus aici.”

La finalul manifestărilor Preasfințitul Emilian Lovișteanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului a mulțumit lui Dumnezeu și celor

14 noiembrie 2009 - Arhiepiscopia Râmnicului

Ridicarea Eparhiei Râmnicului la rang de Arhiepiscopie

Manifestările religioase prilejuite de ridicarea Episcopiei Râmnicului la rangul de Arhiepiscopie au început sâmbătă, 14 noiembrie a.c., prin slujba Sfintei Liturghii, oficiată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, înconjurat de un sobor de 19 ierarhi, membri ai Sfântului Sinod. În cadrul slujbei a avut loc hirotonia întru arhiereu a Părintelui Arhimandrit Emilian Nica, Episcop-Vicar al Eparhiei. Preasfinția Sa va purta titulatura de „Lovișteanul”. În predica din cadrul Sfintei Liturghii Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a rostit un cuvânt de învățătură în care a subliniat importanța misiunii arhieresti din Biserică: „Arhiereul are o legătură directă cu Hristos pe care îl reprezintă, de aceea există această precizare în

i-a trimis pe apostoli, ca să îl reprezinte și să săvârșească prin harul Lui, cu mâinile lor, lucrarea sfințitoare din Biserică. Arhiereul singur poate săvârși toate Sfintele Taine, inclusiv hirotonia diaconilor, preoților, dar când săvârșește hirotonia unui arhiereu trebuie să aibă alături încă doi arhieriei. Este înfricoșătoare răspunderea, este mare demnitatea, dar este îmbucurătoare lucrarea sfântă pe care Dumnezeu prin slujitorii sfințiți chemați să aducă poporul la mântuire, în Împărăția Cerurilor, iar Biserica este locul de pregătire, arvuna Împărăția Cerurilor, anticamera, laboratorul duhovnicesc al învierii noastre.”

Ridicarea Episcopiei Râmnicului la rangul de Arhiepiscopie a avut loc la finalul Sfintei Liturghii la care au participat mii de credincioși, Preasfințitul Lucian, Episcopul Caransebeșului dând citire Tomosului patriarhal: „Sfântul Sinod al Bisericii

trei prin care a primit darul arhieriei: „În aceste momente sfinte din viața mea, aduc în primul rând mulțumire lui Dumnezeu pentru darul vieții și harul arhieriei, pe care l-am primit astăzi prin punerea mâinilor și prin rugăciunile citite și săvârșite de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, de către Înaltpreasfințitul Părinte Irineu și Înaltpreasfințitul Părinte Gherasim și de ceilalți ierarhi ai Sf. Sinod aflați de față. Vă mulțumesc, Preafericirea Voastră, pentru pilda, povățuirea și dragostea pe care mi-ați arătat-o de când m-ați chemat la Mănăstirea Neamț la Centrul Eparhial din Iași, unde în preajma Preafericirii Voastre am învățat ce înseamnă a fi ierarh în toată frumusețea, complexitatea și greutatea acestei înalte slujiri.”

Episcopia Aradului a devenit Arhiepiscopie

Sâmbătă, 28 noiembrie 2009, în Catedrala cu hramurile „Sfânta Treime” și „Sfântul Nicolae” din municipiul Arad a avut loc festivitatea de ridicare a Episcopiei Aradului la rang de arhiepiscopie. Sărbătoarea a început cu slujba Sfintei Liturghii săvârșită de Patriarhul Bisericii noastre, înconjurat de un sobor de 13 ierarhi, membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, și de PS Luchian, Episcopul sărbilor ortodocși din Ungaria și Timișoara.

La finalul Sfintei Liturghii, Patriarhul nostru a rostit un cuvânt prin care a evidențiat că acest moment sărbătoresc de la Arad este un moment marcant pentru viața Bisericii. „Ne-am adunat aici pentru a serba un moment deosebit de semnificativ, de solemn și sfânt pentru viața Bisericii noastre. Și anume ridicarea în rang a Episcopiei Aradului la rang de arhiepiscopie după o perioadă de peste 300 de ani de smerită, statornică și bogată activitate de mărturisire a credinței în mod neîntrerupt, de apărare a credinței dreptmăritoare și de cultivare a vieții roditoare de cultură, educație și de spiritualitate creștină românească.

Vrednicia acestei eparhii este mare.

Aici, la Arad, ne aflăm într-o cetate a credinței creștine, care are începuturi mult mai vechi decât eparhia ca atare. În părțile acestea au existat sfinți daco-romani, au existat episcopi în secolul al VIII-lea, au existat mărturisitori ai credinței, care, împreună, se roagă în ceruri ca Hristos Domnul, Capul Bisericii, să ajute pe slujitorii Lui și pe toți credincioșii Lui să se pregătească

demnitate, și a rostit un cuvânt de mulțumire în care a arătat că acest moment sărbătoresc și istoric, în același timp, este și „o recunoaștere a vredniciei înaintașilor. Episcopatul arădean a fost totdeauna alături de popor, căutând a răspunde întocmai exigențelor misiunii ce-i revenea. Parte din titularii scaunului vlădicesc arădean au fost promovați tocmai datorită acestui fapt la mai înalte

28 noiembrie 2009 - Arhiepiscopia Aradului

pentru a intra în împărăția cerurilor”, a spus Patriarhul României.

În continuare, PS Iustin Sigheteanul, Arhiepiscop-Vicar al Episcopiei Maramureșului și Sătmarului, a citit Tomosul patriarhal prin care s-a vestit Hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și s-au făcut cunoscute tuturor clericilor și credincioșilor înălțarea Episcopiei Aradului la rangul de arhiepiscopie, cu titulatura Arhiepiscopia Aradului, precum și ridicarea Preasfințitului Părinte Timotei în demnitatea de arhiepiscop al Aradului, care va purta titulatura Înalt Preasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului. S-au evidențiat, de asemenea, motivele acestei hotărâri canonice și statutare. La finalul citirii Tomosului, Patriarhul Daniel a oferit Chiriarhului arădean însemnele arhiepiscopale.

Noul arhiepiscop a binecuvântat poporul drept-credincios, în noua

slujiri, cel mai adesea ca mitropoliți în centrele Patriarhiei Române - Iași, Sibiu, Craiova, Timișoara - și chiar la demnitatea patriarhală, atât la București, cât și la Belgrad. S-au numărat, de asemenea, între fruntașii participanților la marile evenimente ale patriei, ca de exemplu la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. Au fost membri ai Academiei Române și laureații altor instituții fundamentale ale țării. Rămân înscriși ca și ctitori de sfinte lăcașuri, edificii sau instituții de pe întreg cuprinsul eparhiei”, a spus IPS Timotei.

În încheiere, IPS Timotei al Aradului i-a oferit Părintelui Patriarh Daniel o icoană a Maicii Domnului, iar Preafericirea Sa i-a mulțumit și l-a felicitat pe noul arhiepiscop pentru demnitatea la care a fost chemat.

Preluare după
www.basilica.ro

Noi ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române

In data de 29 octombrie 2009, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române s-au reunit în ședință plenară de lucru la Reședința patriarhală din București.

În cursul dimineții, Sfântul Sinod l-a ales - prin vot secret - pe Preasfințitul Părinte Gurie Gorjeanul, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Craiovei, în postul de Episcop al Episcopiei Devei și Hunedoarei, cu reședința în municipiul Deva și jurisdicția în județul Hunedoara.

În continuare, ierarhii Sfântului Sinod au ales - prin vot secret - pe părintele arhimandrit dr. Varlaam Merticariu în postul vacant de Episcop-Vicar patriarhal, cu titulatura Ploieșteanul, pe părintele arhimandrit Ieronim Crețu în cel de-al doilea post de Episcop-Vicar patriarhal vacant, cu titulatura Sinaitul, și pe părintele arhimandrit dr. Emilian Nica în postul vacant de Episcop-Vicar al Episcopiei Râmnicului, cu titulatura Lovișteanul.

Ședința Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a continuat în Sala Sinodală din Reședința patriarhală, pe ordinea de zi aflându-se teme de actualitate ale vieții și activității bisericești din țară și străinătate.

Preasfințitul Gurie Gorjeanul s-a născut la 31 decembrie 1968 la Huta-Chiuiești, județul Cluj. A absolvit Seminarul Teologic din Craiova în 1992, iar în 1996 Facultatea de Teologie din Craiova. Între 1996-1997 a urmat cursuri de Teologie Sistematică la Facultatea de Teologie Catolică din Padova, Italia, iar între 1997-2001 a urmat cursuri de doctorat la Institutul de Teologie Pastoral-Misionară de la Padova. A fost tuns în monahism în 1990 la Mănăstirea Lainici. Între 1992-1996 a fost eclesiarh al Catedralei mitropolitane din Craiova, iar în 2001 a devenit Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei din Craiova.

A înființat comunitățile ortodoxe române din Padova, Pordenone, San Vito di Altivole-Treviso, Verona și a susținut conferințe pe diferite teme ale spiritualității ortodoxe în parohii și comunități monastice din nordul Italiei. A publicat diferite articole în presa religioasă locală din Italia și a susținut cursuri și seminarii la disciplina Teologie Pastorală în cadrul Facultății de Teologie din Craiova. A publicat articole în periodicul de spiritualitate, informare și atitudine al Arhiepiscopiei Craiovei, Cetatea creștină. A fost coautor la volumele „Meditații duhovnicești la sfârșit de modernitate” și „Despre mântuirea sufletului în Era postindustrială”. Ca președinte al Fundației „Cuvântul care zidește”, a coordonat mai multe campanii, activități și proiecte ale acesteia.

A reprezentat Biserica Ortodoxă Română la Congresul cu tema „Aquileia între Orient și Occident: de la rădăcini la aripi. Un dialog pentru Europa”, desfășurat în anul 2003, în Italia. A participat, de asemenea, și la alte întruniri ecumenice, culturale și

religioase în Italia.

În primăvara anului 2006 a fost alături de credincioșii județului Dolj, care au suferit de pe urma inundațiilor, și a coordonat unele activități misionare, catehetice și culturale ale asociațiilor, care își desfășoară activitatea cu binecuvântarea Arhiepiscopiei Craiovei, participând la simpozioane și mese rotunde. Este coordonatorul activităților Asociației „Vasiliada”.

„Evenimentul de astăzi mă înobilează, dar în același timp mă responsabilizează extrem de mult. Doresc să mulțumesc în primul rând lui Dumnezeu și apoi membrilor Sfântului Sinod pentru încrederea pe care mi-au acordat-o. Puterile mele sunt limitate, sunt reduse, dar am mare încredere în harul lui Dumnezeu, care va interveni și mă va ajuta în lucrarea misionar-pastorală care îmi stă în față în noua Episcopie a Devei și Hunedoarei. Acest ținut al Episcopiei Devei și Hunedoarei a dat oameni de seamă pentru neamul românesc, pentru cultura românească, pentru Biserica noastră Ortodoxă. Am nădejde în Dumnezeu că mă va ajuta în această lucrare sfântă care îmi stă în față și nădăjduiesc și într-o colaborare strânsă și fructuoasă cu responsabilii județului, responsabilii din partea conducerii locale a municipiului Deva. Gândul meu se îndreaptă acum și spre credincioșii din Eparhia Devei și Hunedoarei, dorind ca viața lor să fie mereu îndreptată spre calea care duce la Hristos, spre o convertire continuă și spre o sfințire a vieții. Nădăjduiesc că voi reuși cu ajutorul lui Dumnezeu să impulsionez viața pastoral-misionară a preoților. Un gând special îl îndrept spre monahii și monahiile din această eparhie care sunt oameni de jertfă, de luptă și de lucrare sfântă”.

Arhimandritul Varlaam Merticariu s-a născut la data de 28 octombrie 1960, în localitatea

Știubieni, județul Botoșani. Absolvent al Seminarului Teologic de la Mănăstirea Neamț, județul Neamț, în 1982, și al Institutului Teologic Universitar din București, în 1987, între 1987-1990 a urmat cursurile de doctorat în Teologie în cadrul aceluiași institut, susținând teza „Spiritualitate și istorie pe teritoriul României în epoca bizantină și postbizantină”, în iunie 2003, sub coordonarea științifică a acad. prof. dr. Emilian Popescu. Din 1990 este asistent, iar din 1996 lector la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din cadrul Universității „Al. I. Cuza” din Iași. Între 1 octombrie 1991 și 30 mai 1992 a participat la cursurile de specializare ale Institutului Ecumenic de la Bossey - Geneva, din Elveția. În domeniul științific are o activitate bogată. A publicat numeroase studii și recenzii în volume colective și reviste de specialitate. De asemenea, a participat și organizat numeroase comunicări științifice, conferințe și simpozioane naționale și internaționale.

În monahism a intrat în 1998, la Mănăstirea Neamț. Peste trei zile, în 12 august, a fost hirotonit ierodiacon, iar în 19 august a fost hirotonit ieromonah și hirotesit protosinghel, arhimandrit fiind hirotesit în 2001. Din toamna anului 1998 și până în februarie 2009, a fost vicar administrativ

al Arhiepiscopiei Iașilor. A fost și președinte al Comisiei Liturgice a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei.

„Sunt copleșit de măreția slujirii arhieresti la care am fost chemat, după cum sunt copleșit și de încrederea pe care mi-a arătat-o Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, chemându-mă la această slujire la București. Mă bucură foarte mult această încredere, pentru că îmi confirmă contribuția în timpul colaborării cu Preafericirea Sa, în cei 11 ani în care am lucrat în administrația eparhială la Arhiepiscopia Iașilor. Exemplele strălucite de slujire arhierescă și teologică sunt atât de numeroase, încât aș fi nedrept dacă aș alege pe cineva, pentru că aș trece cu vederea alte persoane de ale căror activitate și operă sunt realmente îndrăgostit. Am o multitudine de exemple care îmi călăuzesc acțiunile și gândurile de fiecare zi. Mai ales că, anul acesta, Sinodul Bisericii noastre l-a consacrat sărbătoririi Sfinților Capadocieni; pentru răsăriteni modelul ideal de slujire arhierescă, de lucrare teologică și pastorală, misionară și socială rămâne Sfântul Vasile cel Mare, al cărui nume părinții mei mi l-au dat la Botez și sigur că rămâne Sfântul care îmi patronează nu doar viața, ci și idealurile“.

Părintele Ieronim Crețu-anăscut în comuna Brăiești, județul Buzău, la 21 noiembrie 1959. A urmat cursurile Seminarului Teologic din București, în perioada 1976-1981, iar între 1982-1986 a urmat cursurile Institutului Teologic de Grad Universitar din București. În prezent este înscris la colocviul doctoral, la disciplina Istoria bisericească universală, la Facultatea de Teologie din cadrul Universității din Craiova.

În 1986 a fost închinoviat la Mănăstirea Bistrița, din județul Neamț, unde, în 1987, a depus voturile monahale. Începând cu 29 aprilie 1988 a fost numit preot slujitor la Catedrala patriarhală și responsabil al Bibliotecii Centrale patriarhale, iar de la 2 martie 1990, mare eclesiarh al

Catedralei patriarhale. A fost hirotonit protosinghel la 25 decembrie 1990.

Între 14 octombrie 1992 și 28 februarie 1993 a participat la sesiunea de iarnă a Institutului Ecumenic de la Bossey, sub auspiciile Universității din Geneva și ale Consiliului Ecumenic al Bisericilor, unde a prezentat lucrarea „Teofaniile biblice. Studiu pentru o mai mare inclusivitate a folosirii imaginilor sacre în viața Bisericilor“.

A fost hirotonit arhimandrit la 10 aprilie 1994, iar de la 5 august același an a devenit reprezentant al Patriarhiei Române la Locurile Sfinte și Superior al Așezămintelor românești de la Ierusalim și Iordan. În această calitate a inițiat restaurări, lucrări curente și de înfrumusețare a Așezământului românesc din

Ierusalim. Obiectivul următor a fost redimensionarea Așezământului din Ierusalim, care după șaizeci de ani de vitregii și de folosire se cerea regândit ca funcționalități interioare și extins.

De asemenea, s-a ocupat de demersurile privind construcția unui Așezământ românesc la Ierihon, ale cărui lucrări au debutat la 21 iunie 1999.

Așezământul, însumând cca 4.500 mp de construcție, a fost deja realizat, lucrându-se în prezent la instalații,

finisaje și dotări. În 1996 a primit Crucea Ierusalimului, devenind „Cavaler al Sfântului Mormânt” al Învierii Domnului, din Ierusalim, prin decizia patriarhului Diodor I al Ierusalimului, în același an fiind distins cu Crucea Patriarhală rusă de către patriarhul Alexei al II-lea. În 2003 a primit, din partea președintelui României, Ordinul „Serviciul Credincios” în rang de „Cavaler”. „Sunt, pe de o parte, onorat, iar pe de altă parte privesc cu multă responsabilitate spre noua demnitate și slujire care mi se acordă prin această alegere. Sunt timpuri în care solicitările au sporit, iar Preafericitul Părinte Patriarh și Sfântul Sinod s-au gândit să sporească numărul ierarhilor și să le încredințeze noi însărcinări pentru propășirea Sfintei noastre Biserici, pentru pregătirea duhovnicească a tinerei generații și a poporului nostru în conformitate cu tradițiile noastre strămoșești, care ne-au dăruit de-a lungul veacurilor continuitate și permanență. Acestea sunt sentimentele care mă copleșesc în momentul acesta, deopotrivă cu o recunoștință deosebită Preasfintei Treimi pentru binecuvântarea și semnul acesta pe care mi l-a dat în slujire. Sunt, de asemenea, recunoscător pe de o parte școlilor noastre de teologie de aici, de la București, care au contribuit la formarea mea, parohiei de la Bușteni, Mănăstirii Sinaia, din apropiere, și poate nu întâmplător voi purta acest nume de Sinaitul, fiindcă Mănăstirea Sinaia, cu proximitatea sa față de orașul Bușteni, era cea care m-a atras ca un magnet încă din copilăria mea, mergând și participând deseori la slujbele de acolo. Mă voi strădui, desigur, în noua responsabilitate să împlinesc ceea ce Preafericitul Părinte Patriarh și Sfânta Biserică îmi vor încredința ca ascultare, pentru ca să împlinim toate sarcinile deosebite pe care le are Sfânta Patriarhie, care nu sunt nici ușoare, nici puțin numeroase în zilele noastre. Solicitățile sunt deosebite și mari și nădăduiesc să le fac față cu toată dragostea și dăruirea,

mai ales că în ultimii 15 ani am avut încercări deosebite slujind într-o zonă care mai așteaptă încă porumbelul păcii să treacă pe deasupra și totuși o zonă cu locuri sfinte, cu mult har, cu multe binecuvântări și cu multe încercări. Aceasta, pe care am avut-o în Țara Sfântă, cred că o să-mi dea și energia, și puterea deosebită de a împlini noile responsabilități”.

Arhimandritul Emilian Nica s-a născut pe 12 februarie 1972, în localitatea Berezeni, jud. Vaslui. Absolvent al Seminarului Teologic Liceal „Veniamin Costachi”, Mănăstirea Neamț, în 1995, al Facultății de Litere și Teologie, Universitatea „Ovidius”, Constanța (2000) și al masterului în specializarea Istorie veche-medievală în cadrul Facultății de Istorie, a aceleiași universități (2002), a susținut doctoratul cu teza „Mitropolia Moldovei și Sucevei: Arhiepiscopia Iașilor în prima jumătate a secolului al XX-lea (1900-1948)”, sub îndrumarea acad. prof. univ. dr. Emilian Popescu, în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, între anii 2003-2008. Menționez că a susținut din 2005 cursurile de Teologie din cadrul Colegiului Teologic Resurrection, Marea Britanie. Din 2004 a fost asistent universitar în cadrul Facultății de

Teologie Ortodoxă, Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, actualmente fiind lector. În domeniul științific are o activitate constantă. A publicat numeroase studii și recenzii în volume colective și reviste de specialitate. De asemenea, a fost angrenat în numeroase comunicări științifice, conferințe și simpozioane naționale și internaționale, dar și emisiuni de radio și televiziune.

Nou alesul arhieru-vicar al Episcopiei Râmnicului, arhim. Emilian Nica, a fost mare eclesiarh al Mănăstirii Neamț între 1998-2001, an în care a fost ales referent la Centrul Eparhial Iași. Din 2002 până 2005 a fost preot spiritual al Facultății de Teologie Ortodoxă, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași. Membru în Comisia liturgică a Arhiepiscopiei Iașilor din 2006 până în prezent, a fost președinte al Consistoriului monahal din Arhiepiscopia Iașilor (2007-2008) și consilier cultural al Arhiepiscopiei Iașilor (2008-2009). Din 2009 este exarh pentru județul Iași. „Este un moment sfânt din viața mea, pentru că Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin votul înalților ierarhi, m-a chemat să slujesc Biserica Ortodoxă Română de pe treapta arhieriei. În acest moment mă încredințez rugăciunilor Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care a spus că «fără de Mine nu puteți face nimic» sau «iată, sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor». Mă încercă un gând de bucurie, dar și de responsabilitate, pentru că merg într-o eparhie unde sunt multe mănăstiri, multe parohii, și doresc să slujesc cu toată responsabilitatea alături de Preasfințitul Gherasim, Episcopul Râmnicului, Biserica din această eparhie. Rog pe Sfânta Parascheva de la Iași, de acolo de unde plec în aceste momente, și pe Sfinții Ierarhi Calinic de la Cernica și Antim Ivireanul, ocrotitorii Eparhiei Râmnicului, să mă ajute în continuare în slujirea Bisericii Mântuitorului Iisus Hristos”.

Părintele Arhimandrit Teofil Părăian a trecut la cele veșnice

Părintele Arhimandrit Teofil Părăian, duhovnicul Mănăstirii Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, a trecut la cele veșnice în dimineața zilei de joi, 29 octombrie 2009, la Spitalul Militar din Cluj-Napoca. După o suferință de câteva luni, Părintele Teofil Părăian s-a mutat din această viață la vârsta de 80 de ani, pe care i-a împlinit anul acesta la data de 3 martie.

Slujire sfântă

Părintele Teofil s-a născut la 3 martie 1929, într-o familie de plugari din satul Topârcea, din apropierea Sibiului, primind la botez numele de Ioan și fiind primul dintre cei patru frați. S-a născut fără vedere, motiv pentru care urmează cursurile unei școli primare pentru nevăzători la Cluj-Napoca, între anii 1935 – 1940. Își continuă cursurile la o școală de nevăzători la Timișoara, între anii 1942 – 1943, iar până în 1948 urmează tot la Timișoara cursurile liceale într-un liceu teoretic pentru văzători. În această perioadă îl cunoaște pe părintele Arsenie Boca de la care deprinde rugăciunea minții: „Doamne Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”, rugăciune pe care continuă să o exerseze încă înainte de intra în monahism. Preocuparea pentru viața religioasă și pentru aprofundarea

cunoștințelor teologice îl determină să urmeze cursurile Facultății de Teologie din Sibiu, între anii 1948 – 1952, iar la 1 aprilie 1953 ia hotărârea de a intra în obștea Mănăstirii Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus. După patru luni este călugărit în ziua praznicului Adormirii Maicii Domnului și primește numele de Teofil, cuvânt provenit din limba greacă ce se traduce cu „iubit de Dumnezeu”. La șapte ani de la călugărie, tot de praznicul Adormirii Maicii Domnului, părintele Teofil este hirotonit diacon de către Mitropolitul Nicolae Colan, iar la 13 mai 1983, după 23 de ani de diaconie este hirotonit preot de către Mitropolitul Antonie Plămădeală. Tot atunci primește și hirotosirea întru duhovnic. În anul 1986 părintele Teofil este hirotosit protosinghel, iar în anul 1988 arhimandrit.

Din anul 1992 părintele a început să răspundă invitațiilor din țară și participă în aproape toate orașele importante din România la conferințe duhovnicești, de obicei în perioada Postului Mare sau în perioada Postului Crăciunului. Părintele Teofil Părăian

a fost un om al bucuriei, un om care și-a propus să înmulțească bucuria și credem că a reușit cu prisosință. Darul deosebit al părintelui Teofil de a vorbi și mai ales de a aprofunda cuvintele Scripturii și în special ale Noului Testament, preocuparea pentru cărțile fundamentale ale spiritualității ortodoxe, cum ar fi Patericul și Filocalia, dar și pentru textele liturgice cuprinse în cărțile de slujbă, l-au făcut să fie iubit și în același timp să fie un părinte duhovnicesc cu autoritate și discernământ.

Dar al lui Dumnezeu, om al bucuriei, bătrân frumos, duhovnic odihnitor de oameni, echilibrat, realist, cu zâmbetul mereu pe chip, părintele Teofil Părăian a fost un om împlinit, un om fericit. Nevăzător, dar luminat, om al rugăciunii, Părintele Teofil și-a întemeiat viața pe credință și cultură. Părintele Teofil a fost și rămâne un reper luminos și sigur, o persoană care a întrupat concret bucuria și certitudinea credinței, un propovăduitor al credinței lucrătoare prin iubire. A fost un ziditor de suflete și a renăscut pe mulți la

viața duhovnicească în Hristos și în Biserică prin predicile, conferințele sau îndrumările sfinției sale. A plecat din această viață cu nădejdea că Domnul Hristos îl va primi în Împărăția Sa alături de Maica Domnului și de toți sfinții, pentru că toată viața și-a închinat-o slujirii lui Dumnezeu și a oamenilor. Prin mutarea la cele veșnice, Părintele Teofil ne lasă aici o moștenire impresionantă întrupată în viața sa, în cuvintele sfinției sale, în cărțile, în înregistrările cu predicile, conferințele sau interviurile realizate în ultimii 20 de ani în toată țara.

Părintele Teofil, iubit și de credincioșii de la Dunărea de Jos

Și în inimile credincioșilor din Arhiepiscopia Dunării de Jos este mare tristețea pricinuită de mutarea la cele veșnice a părintelui Teofil Părăian de la Mănăstirea „Sfinții Brâncoveni” - Sâmbăta de Sus, cel ce ne-a dăruit prin cuvânt și faptă „gânduri bune pentru gânduri bune” sau „prescuri pentru cuminecături”. Pentru „ucenicii” precuvioșiei sale de la Dunărea de Jos, întâlnirea cu părintele arhimandrit Teofil era o adevărată bucurie duhovnicească, iar părintele împărțea tuturor „lumini de gând” pentru zidirea sufletului. În fața tinerilor studenți sau a obștei de monahi, alături de preoțime sau de cei simpli, părintele revenea cu drag aici, an de an sau uneori chiar mai des, ori de câte ori era invitat, de către chiriarhul Dunării de Jos, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Casian ori de către filiala ASCOR Galați.

Astfel, părintele era un obișnuit al vizitelor la Galați, Brăila sau Tecuci, mai ales în perioada Postului Mare, când, în fața unei mari mulțimi de tineri și bătrâni, deopotrivă, conferința pe diferite teme de actualitate ale vieții creștine. Părintele Teofil venea cu multă dragoste mai ales la Galați, deoarece precuvioșia sa îndrăgea mult versurile maicii Teodosia Lațcu, viețuitoare la Mănăstirea Maicii Domnului – Tudor

Părintele Teofil la Galați

Vladimirescu, pe care le știa pe de rost și cu care „pigmenta” cuvântările sale. De asemenea, părintele Teofil iubea mult Filocalia, îndemnând la „gustarea”, lecturarea Sfinților Părinți și îndeosebi a cuvintelor Sfântului Marcu Ascetul.

Nu se pot uita serile calde sufletește, pline de învățătura părintelui Teofil, care, în stilul său original și inconfundabil, ne îndemna „să zâmbim lui Dumnezeu prin fapte bune” ori să săvârșim „faptele bune ca manifestare a credinței”! Ultima întâlnire cu creștinii gălățeni a fost în vara acestui an, când, în cadrul serbării Seminarului Teologic „Sf. Andrei”, precuvioșia sa ne-a oferit câteva pagini de suflet dintr-un „abecedar al credinței”. Și atunci, ca și la celelalte întâlniri, părintele Teofil ne promitea revederea, cu gândul că până data viitoare vom împlini „programul său duhovnicesc în cinci puncte”: „mergerea la biserică în duminici și sărbători, rugăciunea zilnică dimineța, seara și la masă, citirea zilnică a cel puțin două capitole din Noul Testament, păzirea minții prin rugăciunea cea de toată vremea și postul!”

Rugăm pe multmilostivul Dumnezeu ca blândul și duhovnicescul părinte Teofil, care i-a povățuit pe credincioșii de la Dunărea de Jos cu dragoste și înțelepciune, să fie așezat în ceata dreptilor întru Împărăția

Sa, de unde să ne trimită îndemnuri și binecuvântare în urcușul nostru pe calea virtuților! Dumnezeu să îl odihnească în pace!

„La școala părintelui Teofil”

Neputând participa la slujba înmormântării părintelui Teofil Părăian, chiriarhul Dunării de Jos, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Casian, a adresat Înaltpreasfințitului Laurențiu, Mitropolitul Ardealului, un mesaj, pe care îl redăm în cele ce urmează:

„Înaltpreasfințite Părinte Mitropolit,

Cu nespusă durere sufletească, dar și cu mare încredere în mila și în ajutorul lui Dumnezeu, particip, spiritual, la momentul petrecerii Precuviosului Părinte Arhimandrit Teofil din lumea noastră trecătoare, spre cea veșnică unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.”

Am dorit mult să iau parte, cu toți cei prezenți, la mănăstirea Sâmbăta, într-o zi de sâmbătă, zi a rugăciunii pentru cei adormiți în Domnul, să fiu lângă părintele Teofil, care astăzi nu ne mai vorbește în limbajul de aici, ci noi încercăm să-i vorbim Stăpânului vieții despre cel mai harnic misionar al Învierii și al luminii cerești, chiar dacă el n-a văzut niciodată lumina de aici!

Tocmai el ne-a călăuzit atât de precis, spre frumusețea luminoasă a iubirii de Dumnezeu și de oameni, în Sfânta Biserică Ortodoxă dreptmăritoare.

Participarea la înmormântarea mitropolitului cu viață cuvioasă și sfântă de la Durostor, în același timp cu prohodirea părintelui Teofil, mă îndeamnă să sper în iertare pentru a nu fi fost astăzi lângă trupul său istovit de atâta lucrare jertfelnică și sfântă. Legăturile spirituale dintre noi, de aproape patru decenii și, mai ales, contribuția părintelui Teofil la aprofundarea relației prieteniei trainice, ca și hărnicia sa fără de egal în slujirea liturgică, culturală și misionară devin peceți sfinte peste recunoștința neștearsă și iubirea nesfârșită. Omul cu faptă și nume rupte din iubirea de Dumnezeu se așază cu trupul în mormânt, dar cu lucrarea și personalitatea sa în inimile și sufletele noastre pentru totdeauna.

Preacuviosul Părinte Teofil slujește de astăzi împreună cu ctitorii Lavrei de la Sâmbăta, mănăstire care l-a înțeles, l-a iubit și l-a ajutat mai mult decât o mamă, și pe care el a cinstit-o mai mult decât pe o familie duhovnicească, sfântă și armonioasă. A făcut-o cunoscută în toată lumea creștină, devenind un alt părinte Cleopa al Transilvaniei și nu numai. Dumnezeu l-a chemat când a știut că ne poate fi de folos mai multora dintr-o nouă și mare slujire cerească.

Pentru atâtea "ctitorii" de suflețe, de oameni credincioși, virtuoși, demni și curați, atât din cinul monahal, cât și din lume, pentru semănatul îndelungat și secerișul mănos de pe întinsul "lanului" sufletesc al inimilor ucenicilor răsfirați în toate categoriile vieții spirituale și sociale, pentru rara sa disponibilitate de apostolat, mai ales în rândul tinerilor, în toată țara și dincolo de hotarele ei,

„la școala părintelui Teofil”, pentru multe prilejuri de lucrare sfântă misionară și la Dunărea de Jos, ultima chiar în această vară, fie-mi îngăduiți a-i mulțumi încă o dată părintelui Teofil și a-L ruga pe Dumnezeul iubirii de oameni să-i prelungească lucrarea oferindu-ne, neîncetat, în momente de neputințe, de încercări și de suferințe voioșia chipului său, profunzimea gândirii sale și bogăția teologhisirii pe înțelesul tuturor.

Să ne ajute a înțelege mai profund testamentul lui, adresat oricărui creștin: „Să te mântuiești”!

Dumnezeu să-l ierte și să-l așeze în rândul sfinților!

Veșnică să-i fie pomenirea!”

Pr. Gelu Aron,
secretar eparhial

Mitropolitul Ilarion de Durostorum a plecat la Domnul

In seara zilei de 27 octombrie 2009, a trecut la cele veșnice Mitropolitul Ilarion al Durostorumului, cu sediul în actuala localitate Silistra din Bulgaria. S-a născut în satul Elena, Regiunea Velico – Târnovo în anul 1912. Iubitor de sfinți și de sfințenie, Înaltpreasfințitul Ilarion și-a îndreptat pașii de tânăr către lăcașurile Domnului, alegând calea vieții și a nevoițelor monahale.

În anul 1944 este numit stareț al mănăstirii Bacicova, apoi ocupă pe rând posturile de îndrumător spiritual la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Sofia, de secretar cultural al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe a Bulgariei, director al Muzeului Sfântului Sinod, iar ca o încununare a acestor activități a fost ales episcop-vicar al Eparhiei de Varna. Din 1972 este chemat la slujirea de episcop-vicar patriarhal. În anul 2003 este ridicat la rangul de Mitropolit și ales pentru scaunul

vacant al Mitropoliei Durostorumului, Silistra de astăzi. A publicat 45 de cărți de teologie.

Legăturile sale spirituale cu Biserica Ortodoxă Română și cu Eparhia Dunării de Jos

Părintele Mitropolit Ilarion a fost un mare prieten și apropiat al ierarhilor, preoților, monahilor și credincioșilor ortodocși din România. Legăturile sale cu Biserica Ortodoxă Română au debutat încă din perioada tinereții când, chemat de Patriarhul Justinian Marina, având binecuvântarea marelui Patriarh Chiril al Bulgariei, a făcut studii teologice la București și i-a cunoscut pe marii duhovnici Paisie Olaru și Ilie Cleopa, lângă care ucenicește și urmează programul de viață duhovnicească mai bine de șase luni. Mitropolitul Ilarion a fost

un prieten și cunoscător al vetrelor monahale din Țara Românească și Moldova, mereu dornic de a învăța și transmite și altora experiența spirituală a părinților din mănăstirile noastre.

În ultimele cinci decenii a vizitat aproape în fiecare an vetre monahale din România, interesându-se cu precădere de programul de rugăciune, meditație duhovnicească și lucrare misionară al monahilor și monahiilor.

Începând cu anul 2004, la invitația ÎPSPărinte Casian, Mitropolitul Ilarion a vizitat și Eparhia Dunării de Jos legând o frumoasă relație de prietenie și dragoste frățească cu chiriarhul nostru. Ca semn al prețuirii și bucuriei acestei legături, Înaltpreasfințitul Ilarion a binecuvântat aducerea la Galați, în data de 27 noiembrie 2004, la sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, a moaștelor (mâna dreaptă) Sfântului Mucenic Dasie, soldatul martirizat la Silistra în vremea împăratului

Dioclețian. Astfel, pe baldachinul de pe esplanada Catedralei din Galați, au stat alături Sfântul Andrei – apostolul aducător al Evangheliei în zona Dobrogei – și Sfântul Dasie – împlinitor al Cuvântului Domnului prin jertfă mucenicească. În anul următor, 2005, la aceeași mare sărbătoare a municipiului Galați, ÎPS Părinte Ilarion a poposit din nou în cetatea Sfântului Andrei, aducând și dăruind de această dată, pentru tezaurul spiritual al eparhiei noastre, părțile din moaștele sfinților martiri Dasie și Emilian de la Durostorum.

De fiecare dată, credincioșii prezenți la slujbele și la evenimentele la care a participat și Înaltpreasfinția Sa la Catedrala din Galați (28 noiembrie

slujba Sfintei Liturghii și a prohodirii trupului neînsuflăit al acestui mare ierarh, săvârșite la Catedrala mitropolitană din Silistra în ziua de vineri, 30 octombrie a.c., a participat, cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, alături de alți ierarhi bulgari și români, și Înaltpreasfințitul Părinte Casian al Dunării de Jos, însoțit de preacuviosul părinte vicar administrativ, arhim. Daniil Oltean.

Cu acest prilej, s-a dat citire mesajului de condoleanțe adresat Sanctității Sale Maxim, Patriarhul Bulgariei de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel:

„Cu profundă durere creștinească, am primit vestea trecerii din această

comuniunea sfinților Săi, împreună cu cei dreپți și cu îngerii din ceruri.”

Referindu-se la viața pilduitoare a celui ce a fost Mitropolitul Ilarion al Durostorumului, Înaltpreasfințitul Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, spunea într-un interviu: „Mitropolitul Ilarion de Durostorum și Silistra din Bulgaria s-a întors «acasă» unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci veșnică slujire cu Hristos Domnul în împărăția iubirii Prea Sfintei Treimi pentru toți cei ce-n viața pământească au purtat cu bucurie crucea și au făcut prin jertfă, prin asceză și multă lucrare pentru aproapele, trepte spre mântuire.

Vlădica Ilarion, la 97 de ani, a fost poate printre puținii isihasți cu chip de pustnic și cu privire de copil blând și iubitor, unind asceza și asprimea propriei nevoițe cu bunătatea și deschiderea spre alții. Mitropolitul Ilarion a semănat fără osebire semințele credinței, ale evlaviei, ale bunătății și ale rugăciunii neîncetate nu doar între credincioșii săi ci-n toată Biserica Ortodoxă a Bulgariei.

A fost un ascet deschis, fără să judece pe cineva, a rezolvat marile ispite și necazuri duhovnicește și nu justițiar și nu a impus nimănui norme de viață, preferând să arate exemplul său ca o icoană a sfințeniei smerite și culte. A fost poet, scriitor și respectat om de cultură. A fost onorat cu distincții bisericești. S-a remarcat îndeobște printr-o mare deschidere frățească și prietenoasă față de Biserica Ortodoxă Română. A studiat în tinerețe câteva luni la Institutul Teologic Universitar din București.

Devenit mitropolit de Durostorum a amplificat relațiile cu Biserica Ortodoxă Română, fiind apropiat nu numai geografic, ci mai ales spiritual de mulți ierarhi români. De multe ori ne-a vizitat la Dunărea de Jos și a rămas pentru noi toți o icoană vie a iubirii de Dumnezeu și de aproapele.”

Veșnica lui pomenire!

Pr. Gelu Aron,
secretar eparhial

Noiembrie 2005 - Mitropolitul Ilarion de Durostorum la Galați

2004) sau la biserica de pe platforma siderurgică (29 noiembrie 2005), la Brăila cu ocazia sărbătoririi Zilei Eroilor revoluționari bulgari (2 iunie 2005) au fost impresionați de chipul său luminos, blând și duhovnicesc, dător de bucurie și speranță.

Ierarh plin de evlavie și dragoste față de Dumnezeu și de semenii, rugător neîncetat, purtător și aducător de pace și bucurie, trăitor în sfințenie, prin propria nevoiță și hotărâre în credință, dar și prin misiunea sa deosebită, dusă la îndeplinire cu mult zel, Mitropolitul Ilarion s-a mutat la Domnul, la vârsta de 97 de ani. La

lume a iubitului nostru frate în Hristos și împreună-slujitor, de binecuvântată memorie, Ilarion, Mitropolitul Durostorumului. Plecarea sa dintre noi, după o îndelungată activitate pastorală și misionară în diferite eparhii din Bulgaria, reprezintă un moment de tristețe nu doar pentru Biserica Ortodoxă Bulgară, ci și pentru noi, cei ce l-am întâlnit de multe ori, ca vecin și prieten din străvechea cetate a Durostorumului. Aducem un omagiu pios de prețuire și de rugăciune înaintea Tronului Ceresc, fiind încredințați că Hristos Domnul, Cel pe Care L-a slujit întreaga sa viață, îi va așeza sufletul în

Părintele Vasile Ispas s-a mutat la cele veșnice

Părintele Vasile Ispas alături de chirirahul Dunării de Jos,
la sfințirea bisericii „Sf. Ioan Botezătorul” din Ianca - 11 noiembrie 2007

Sâmbătă, 6 noiembrie 2009, la biserica „Sfântul Ioan Botezătorul” din orașul Ianca, județul Brăila, a fost săvârșită slujba parastasului de 40 de zile pentru preotul iconom stavrofor Vasile Tomi Ispas care a trecut la Domnul în urma unei fulgerătoare lovituri a morții, la vârsta de 58 de ani. Slujba a fost oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Dr. Casian Crăciun, Arhiepiscopul Dunării de Jos, împreună cu un numeros sobor de preoți din protopopiatele Făurei și Însurăței. De asemenea, au participat o mulțime de credincioși, care s-au rugat împreună pentru fericita odihnă a păstorului lor duhovnicesc.

Cu această ocazie Înaltpreasfinția Sa a elogiat personalitatea și slujirea exemplară a părintelui care și-a înnobilat misiunea preoțească cu o frumoasă pregătire teologică, pastorală și culturală, lăsând în urmă o familie îndoliată – soția și fiica, dar și o întreagă comunitate care s-a bucurat vreme de 35 de ani de cuvintele pline de înțelepciune și blândețe ale parohului lor.

La eveniment au participat atât cei apropiați părintelui Vasile, dar și reprezentanți ai autorităților locale, care i-au conferit diploma de Cetățean

de onoare a orașului Ianca, post-mortem. De asemenea, a fost lansată cartea părintelui Vasile Tomi Ispas „Arvună pentru veșnicie”, editată la Editura Arhiepiscopiei Dunării de Jos cu sprijinul Primăriei Ianca, volum ce cuprinde *„sinteza hărniciei spiritual-culturale și pastorale... a unui autentic păstor al credincioșilor cu care s-a identificat, ca un autentic părinte, prieten, frate, dar și a unui teolog de ținută morală și intelectuală”*, cum a afirmat ÎPS Casian în prefața antologiei.

Părintele Vasile Toma Ispas s-a născut la 8 ianuarie 1951, în satul So-rești, comuna Blăjani, din județul Buzău. A fost al cincilea copil al preotului Bănică Ispas și al preotesei Elena. La vârsta de patru ani a rămas fără mamă, fapt ce a marcat semnificativ formarea sa. Tânărul Vasile a plecat mai târziu la Ploiești, unde s-a înscris la Școala de muzică și arte plastice, apoi a urmat Liceul Teoretic nr. 2 între 1966-1970 și timp de patru ani a frecventat cursurile Institutului Teologic din Sibiu, obținând licența în Teologie Pastorală, specialitatea Drept bisericesc, cu media 8,50. A fost hirotonit în data de 11 mai 1975 pe seama parohiei Sfântul Ioan Botezătorul din Ianca, jud. Brăila, pe atunci în cadrul Episcopiei Buzăului, slujind aici cu mult devotament timp de 35 de ani.

Ca preot paroh s-a ocupat, cu ajutorul enoriașilor, de refacerea locașului de cult după cutremurul devastator din 1977. Paralel cu lucrările de consolidare și restaurare a picturii bisericii, între anii 1980-1981 a fost construită în curtea bisericii o frumoasă casă parohială, iar în 23 martie 1983, biserica a fost resfințită, părintele primind rangul de sachelar. În anul 1988 primește

7 noiembrie 2009 - Pomenirea părintelui Vasile Ispas

rangul onorific bisericesc de iconom. Din 1990 a fost membru al Adunării Eparhiale a Episcopiei Dunării de Jos și misionar protopopesc, primind pentru activitatea sa merituosă rangul de iconom stavrofor, din partea Preasfințitului Părinte Dr. Casian Crăciun. În data de 8 noiembrie 2008, pc pr. Vasile Ispas s-a bucurat de prezența chiriarhului locului care a resfințit biserica parohiei, după ce a fost supusă unui amplu proces de renovare și restaurare.

Din voia lui Dumnezeu, preotul Vasile Ispas, în vârstă de 58 de ani, s-a

stins din viață vineri, 25 septembrie 2009, fără a se mai putea bucura și participa la ridicarea la rang de Arhiepiscopie a Episcopiei Dunării de Jos, pe care a slujit-o, cu neștrămutată credință, zeci de ani. Soția și fiica, rudele, cât și enoriașii au primit cu multă durere vestea trecerii la Domnul a părintelui. Slujba de înmormântare a avut loc luni, 28 septembrie, la biserica în care vreme de 35 de ani preotul Vasile Ispas a slujit, a povățuit, a învățat și a îndrumat generații de iencani, care i-au adus cu dragoste și recunoștință un ultim omagiu celui care le-a fost

părinte duhovnicesc. Preotul Vasile Ispas a fost foarte activ din comunitatea în care și-a desfășurat activitatea în calitate de preot și profesor, sprijinind editarea și apariția unor reviste școlare, pregătindu-și, din amvon ori de la catedră, credincioșii parohiei.

Ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să-l primească întru Împărăția Sa pe vrednicul părinte Vasile și să-l așeze în rândul celor ce au știut să-și arvunească încă din viață petrecerea cea fericită întru Domnul.

Pr. Cristian Ion

Părintele Teodor Cudrițescu s-a mutat la cele veșnice

La câteva zile după praznicul Înălțării Sfintei Cruci a adormit în Domnul părintele iconom stavrofor Teodor Cudrițescu, cel care, o întreagă viață de om, aproape 70 de ani, „s-a lepădat de sine” și i-a urmat Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ducând „crucea” preoției.

Părintele Teodor s-a născut la 22 februarie 1917 în Basarabia, care pe atunci era parte integrantă a României Mari, în satul Echinăuți din județul Orhei. Prin truda tatălui său, care, în ciuda condițiilor grele, a asigurat școlarizarea celor patru copii ai săi, a absolvit școala elementară din satul natal, după care a urmat cursurile Seminarului de la Chișinău. După terminarea cursurilor ce au durat opt ani, a cunoscut-o pe Tatiana Machedon, absolventă a Liceului General Berthelot, cu care s-a căsătorit în data de 21 februarie 1941. La numai un an după căsătorie, în data de 23 februarie, tânărul Teodor Cudrițescu a fost hirotonit pe seama Parohiei Puhoi din județul Lapușna. Datorită condițiilor vitrege ale acelor timpuri, după numai doi ani, părintele, din dragoste față de limbă și țară, s-a refugiat cu familia în zona Târnăvenilor. Mai apoi a slujit în zona Olteniei, la Segarcea, timp de

trei ani, dar dragostea față de Moldova îl aduce pe meleagurile Eparhiei Dunării de Jos. Din 1947 până în 1956, părintele Teodor slujește ca paroh la Bălăbănești, iar din 1956 a slujit lui Dumnezeu și enoriașilor din parohia Berești-Târg până în acest an, când Bunul Dumnezeu l-a chemat la slujirea cea de sus.

Trupul său, ostenit de povara celor 92 de ani, a fost depus chiar în seara zilei de 17 septembrie 2009 în biserica parohială, unde credincioșii păstoriți vreme de peste 50 de ani, au venit să-i mulțumească, să-l pomenească în rugăciune și să-i sărute pentru ultima dată dreapta sa plină de binecuvântare.

Slujba de prohodire s-a oficiat în ziua de 20 septembrie 2009 de un sobor de preoți, sub protia Înaltpreasfințitului Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos. În cuvântul rostit, Înaltpreasfinția Sa a amintit de momentele importante din viața părintelui Teodor, făcând referire și la multele încercări pe care a trebuit să le înfrunte de-a lungul vieții sale. A fost amintită, de asemenea, prietenia și prețuirea pe care a avut-o vrednicul de pomenire Arhiepiscop Antim Nica față de părintele Teodor. Nu a fost uitat nici muzeul de la Berești-Meria,

fondat de părintele cu multă jertfă și dragoste. Totodată, cuvântul rostit de Înaltpreasfinția Sa ne-a adus aminte de entuziasmul și de grija pe care părintele a știut să o poarte celor mai mici. A fost evocată în cuvinte alese calitatea de proistos a părintelui Teodor, care a știut să adune în jurul său preoții tineri și să-i învețe ceea ce nu poate fi învățat din cărți. Trebuie amintit faptul că nouă dintre copiii ce au învățat de la părintele cum se slujește lui Hristos urmează astăzi pilda înaintașului lor și slujesc la Sfântul Altar.

Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Casian a încheiat cuvântarea sa prin evocarea chipului plin de iubire al părintelui, al celui ce din dragoste față de enoriașii săi a păstorit mai bine de 50 de ani parohia aceasta.

După încheierea cuvântului, sicriul cu trupul adormit al părintelui Teodor a fost depus în cavoul familiei, din curtea bisericii parohiale, locul în care, cu doi ani înainte a mers spre veșnică odihnă și doamna preteasă Tatiana Cudrițescu, cea care a fost sprijinitoarea tainică a activității pastoral-misionare a părintelui în cei peste 90 de ani de viață.

Pr. Traian Chirilă,
Parohia Berești-Târg

Agenda Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Casian

LITURGICE

30 octombrie – slujește, alături de un sobor de ierarhi bulgari și români, la Sfânta Liturghie săvârșită în Catedrala mitropolitană din Silistra – Bulgaria, urmată de slujba de prohodire a ÎPS Mitropolit Ilarion de Durostorum.

1 noiembrie – săvârșește, la Catedrala Arhiepiscopală, slujba Sfintei Liturghii în cadrul căreia hirotonește întru diacon pe tânărul teolog Marius Bărbieru și rostește cuvânt de învățătură; săvârșește slujba de pomenire a Mitropolitului Ilarion de Durostorum (Bulgaria), a Episcopului Cosma Petrovici al Dunării de Jos și a părintelui arhimandrit Teofil Părăian.

5 noiembrie – săvârșește slujba Sfintei Liturghii la biserica „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din municipiul Brăila, cu ocazia conferinței pastoral-misionare de toamnă; hirotonește întru diacon pe tânărul teolog Cristi-Cosmin Ion și rostește cuvânt de învățătură.

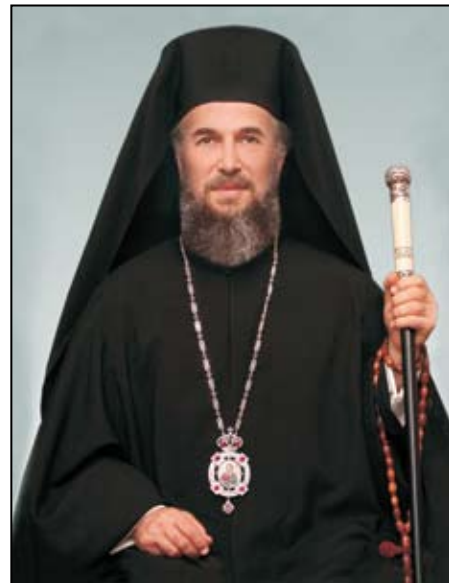
6 noiembrie – la invitația PS Vincențiu, Episcop al Sloboziei și Călărașilor, conduce delegația eparhiei

cu prilejul aducerii raclei cu moaștele Sfântului Apostol Andrei la Catedrala episcopală din Slobozia și apoi la Mănăstirea „Sfinții Arhangheli” – Slobozia, cu ocazia hramului acestui așezământ monahal.

7 noiembrie – participă la slujba Sfintei Liturghii săvârșită la biserica parohiei Ianca I, protopopiatul Făurei, județul Brăila, după care slujește la parastasul de 40 de zile de la trecerea la Domnul a preotului Vasile Ispas, rostind un cuvânt de evocare a personalității acestui vrednic slujitor.

8 noiembrie – slujește, alături de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și de un sobor de ierarhi, la slujba de sfințire a altarului noii Catedrale Arhiepiscopale cu hramul „Înălțarea Domnului și Sf. Trei Ierarhi” din Buzău, urmată de Sfânta Liturghie și ceremonia de ridicare a Episcopiei Buzăului și Vrancei în rang de Arhiepiscopie și a chiriarhului locului, Preasfințitul Episcop Epifanie, în rang de Arhiepiscop.

10 noiembrie – participă la slujba Sfintei Liturghii la biserica parohială din localitatea Pechea III, județul Galați,

săvârșită cu ocazia conferinței pastoral-misionare de toamnă și rostește cuvânt de învățătură.

11 noiembrie – participă la slujba Sfintei Liturghii săvârșită la biserica „Sf. Mc. Mina, Victor și Vichentie” din municipiul Galați și rostește cuvânt de învățătură cu ocazia hramului acestui sfânt lăcaș.

12 noiembrie – săvârșește slujba Sfintei Liturghii la biserica parohială din localitatea Târgu-Bujor, cu ocazia conferinței pastoral-misionare de toamnă, hirotonește pe c. diac. Marius Bărbieru întru preot pe seama parohiei Slivna, protopopiatul Târgu-Bujor și rostește cuvânt de învățătură.

13 noiembrie – Sf. Ioan Gură de Aur – participă, la capela Centrului Pastoral „Sf. Ioan Gură de Aur”, la slujba Sfintei Liturghii și rostește cuvânt de învățătură, cu prilejul hramului acestui sfânt lăcaș.

14 noiembrie – slujește, alături de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și de un sobor de ierarhi, la slujba Sfintei Liturghii și hirotonia întru arhieru a pc. arhim. Emilian Nica, noul Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului, urmate de ceremonia de ridicare a Eparhiei Râmnicului în rang de Arhiepiscopie și a chiriarhului locului, Preasfințitul Episcop Gherasim, în rang de Arhiepiscop.

15 noiembrie – săvârșește slujba Sfintei Liturghii la Catedrala Arhiepiscopală, hirotonește întru diacon

27 noiembrie 2009 - Sfințirea Centrului Multifuncțional pentru copii „Speranța”

pe tânărul teolog Nicolae Dănilă, iar întru preot pe c. diac. Cristi-Cosmin Ion pe seama parohiei Ianca I, protopopiatul Făurei și rostește cuvânt de învățătură.

20 noiembrie – participă, la Catedrala Arhiepiscopală, la slujba Sfintei Liturghii și rostește cuvânt de învățătură, cu ocazia prăznuirii Sf. Grigorie Decapolitul și a Sf. Mucenic Dasie.

21 noiembrie – Intrarea Maicii Domnului în Biserică – săvârșește slujba Sfintei Liturghii la biserica „Intrarea Maicii Domnului în Biserică” – Vovidenia din municipiul Galați; hirotonește întru diacon pe tânărul teolog Claudiu Trică, iar pe c. diac. Nicolae Dănilă întru preot pe seama parohiei Șendreni, protopopiatul Galați și rostește cuvânt de învățătură; săvârșește slujba de sfințire a Centrului social-cultural „Acoperământul Maicii Domnului” al parohiei Vovidenia.

22 noiembrie – săvârșește slujba Sfintei Liturghii la Catedrala Arhiepiscopală și hirotonește pe tânărul teolog Nicușor Vede întru diacon, iar pe c. diac. Claudiu Trică întru preot pe seama parohiei Spiru Haret, protopopiatul Însurăței, rostind cuvânt de învățătură.

26 noiembrie – Sf. Cuv. Stelian Paflagonul – participă la slujba Sfintei Liturghii și rostește cuvânt de învățătură la biserica „Pogorârea Sfântului Duh” din municipiul Galați, cu ocazia celui de-al doilea hram al acestui sfânt locaș; săvârșește slujba de binecuvântare și inaugurare a Centrului Multifuncțional de Servicii Sociale „Speranțe pentru vârsta a III-a”, aflat sub patronajul Eparhiei.

27 noiembrie – săvârșește, la Așezământul social-filantropic „Sf. Vasile cel Mare” din Galați, slujba de binecuvântare și inaugurare a Centrului de Servicii Sociale „Speranța” pentru copiii aflați în dificultate, aflat sub patronajul așezământului;

– participă la momentul liturgic și pelerinajul „Călători pe cărările sfinților” prilejuit de primirea la Galați a moaștelor Sf. Ierarh Nicoale, aduse de la biserica „Sf. Gheorghe”- Nou din

5 decembrie 2009 - Priveghere la biserica „ Sf. Nicolae ” din Brăila

București, la inițiativa Înaltpreasfinției Sale și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române; săvârșește, la Catedrala Arhiepiscopală, slujba Vecerniei cu Litie și rostește cuvânt de învățătură.

29 noiembrie – săvârșește slujba Sfintei Liturghii la Catedrala Arhiepiscopală și hirotonește pe tânărul teolog Leonard Tănase întru diacon, iar pe c. diac. Nicușor Vede întru preot pe seama parohiei Drăgușeni, protopopiatul Tg. Bujor, rostind cuvânt de învățătură;

– participă la capela „Sf. Ap. Andrei și Sf. Ierarh Nicolae” de pe platforma siderurgică ArcelorMittal la slujba de pomenire a muncitorilor trecuți la cele veșnice;

– participă la slujba Privegherii săvârșită la Catedrala Arhiepiscopală, cu prilejul sărbătorii Sfântului Apostol Andrei.

30 noiembrie – Sf. Ap. Andrei – săvârșește, la Catedrala Arhiepiscopală, slujba Sfintei Liturghii, împreună cu Înaltpreasfințitul Mitropolit Daniil de Kesariani (Grecia), Înaltpreasfințitul Petru – Mitropolitul Basarabiei și Exarh al Plaiurilor, Preasfințitul Corneliu – Episcopul Hușilor, Preasfințitul Vincențiu – Episcopul Sloboziei și Călărașilor, Preasfințitul Visarion –

Episcopul Tulcii, cu prilejul prăznuirii Sfântului Apostol Andrei – ocrotitorul spiritual al orașului Galați și al întregului neam românesc.

3 decembrie – săvârșește, din încredințarea și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Sfânta Liturghie la biserica mănăstirii Cernica, cu ocazia prăznuirii Sf. Cuv. Gheorghe – trăitor în această așezare monahală.

SOCIAL - CULTURALE

5 noiembrie – participă, la Teatrul Muzical „Nae Leonard” din municipiul Galați, la conferința „Viața și opera Sfinților capadocieni: Vasile cel Mare și Grigorie Teologul”, susținută de dl prof. Stylianos Papadopoulos de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Atena.

7 noiembrie – participă la biserica parohiei Ianca I, Protopopiatul Făurei, județul Brăila, la lansarea volumului „Arvună spre veșnicie” avându-l ca autor pe preotul Vasile Ispas, fost slujitor al acestei parohii, trecut la Domnul.

9 noiembrie – prezidează, la Așezământul eparhial „Sfântul Vasile cel Mare” din municipiul Galați, lucrările Simpozionului „Sfântul Vasile cel Mare – promotor al medicinei”, organizat de sectorul Social-filantropic al Centrului eparhial, în colaborare cu Asociația

Medicilor Ortodocși și Facultatea de Medicină din Galați.

17 noiembrie – prezidează, la Biblioteca „Arhiepiscop Antim Nica” a Centrului Eparhial – Galați, întrunirea masteranzilor din cadrul Facultății de Istorie, Filosofie și Teologie, cu ocazia împlinirii a 145 de ani de la înființarea Eparhiei Dunării de Jos.

19 noiembrie – susține conferința cu tema „Praznicul Nașterii Domnului – Hristos împărtășit tinerilor”, în Sala „Episcop Melchisedec Ștefănescu” a Centrului Eparhial - Galați, în cadrul conferințelor ASCOR din perioada Postului Crăciunului.

28 noiembrie – prezidează, la Seminarul teologic „Sfântul Apostol Andrei” din Galați, lucrările Simpozionului „Tinerii seminariști între criza lumii contemporane și modelele veșnice: Sfinții Capadocieni”, cu participarea mai multor seminarii din țară, în cadrul căruia are loc lansarea volumului „Apostolat și educație creștină în lumea de astăzi”.

- participă la concertul tradițional de muzică bizantină susținut de corurile seminarelor teologice din Galați și Huși, la Teatrul Muzical „Nae Leonard” - Galați.

30 noiembrie – binecuvântează participanții la ceremonialul alegoric-istoric: „Pe calea strămoșilor și a sfinților” desfășurat de la Catedrala arhiepiscopală pe străzile Domnească

și Brăilei, organizat de Teatrul Muzical „Nae Leonard” – Galați cu prilejul sărbătorii Sf. Andrei și a Zilei Naționale a României.

ADMINISTRATIV - SINODALE

3 noiembrie – prezidează, la sediul Protoieriei Galați, conferința pastoral-misionară de toamnă, având ca temă de dezbatere „Familia preotului și rolul ei în educarea tinerilor din parohie, în lumina învățăturilor Sfinților capadocieni”.

5 noiembrie – prezidează, la Teatrul „Maria Filotti” din municipiul Brăila, conferința pastoral-misionară pe semestrul II cu preoții slujitori din județul Brăila, pe tema „Familia preotului și rolul ei în educarea tinerilor din parohie, în lumina învățăturilor Sfinților Capadocieni”, având ca invitat special pe dl prof. Stylianos Papadopoulos de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Atena.

10 noiembrie – prezidează, la sediile protoieriei Tecuci și Covurlui, conferința pastoral-misionară de toamnă, având ca temă de dezbatere „Familia preotului și rolul ei în educarea tinerilor din parohie, în lumina învățăturilor Sfinților capadocieni”.

12 noiembrie – prezidează, la sediul Protoieriei Tg. Bujor, conferința pastoral-misionară de toamnă, având ca temă de dezbatere „Familia preotului

și rolul ei în educarea tinerilor din parohie, în lumina învățăturilor Sfinților Capadocieni”.

1 decembrie – vizitează Așezământul Social-Filantropic „Sf. M. Mc. Pantelimon” din localitatea Lacu Sărat, jud. Brăila.

2 decembrie – participă, la Palatul Patriarhiei, la ședința Subcomisiei de muzică psaltică și liniară, afiliată Comisiei teologice, liturgice și didactice a Sfântului Sinod, pentru alcătuirea unui Dicționar de muzică bisericească.

PRIMIRI

5 noiembrie – primește o delegație alcătuită din dl prof. Stylianos Papadopoulos – Universitatea din Atena - Grecia și pr. prof. Constantin Coman de la Facultatea „Justinian Patriarhul” din București.

11 noiembrie – primește, la Reședința Arhiepiscopală, pe dl Aurel Simionescu, primarul municipiului Brăila și pe dl Dumitru Nicolae, primarul municipiului Galați.

18 noiembrie – primește, la Reședința Arhiepiscopală, pe dl prof. Florin Marinescu de la Universitatea din Atena.

19 noiembrie – primește, la Reședința Arhiepiscopală, pe dl Grigore Lazarovici – director general adjunct al cotidianului „Viața liberă” - Galați.

24 noiembrie – primește, la Reședința Arhiepiscopală, o delegație de specialiști în construcție conduși de dl ing. Mircea Chiriac – director general al S.C. Proiect S.A. Galați.

29-30 noiembrie – primește la Reședința Arhiepiscopală pe Înaltpreasfințitul Daniil - Mitropolit de Cezareea Atenei, Înaltpreasfințitul Petru – Mitropolitul Basarabiei și Exarh al Plaiurilor, Preasfințitul Corneliu - Episcopul Hușilor, Preasfințitul Vincențiu – Episcopul Sloboziei și Călărașilor, Preasfințitul Visarion - Episcopul Tulcii, pc. pr. prof. univ. dr. Nicolae Necula de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” din București.

Pr. Gelu Aron,
secretar eparhial

26 noiembrie 2009 - Inaugurarea Centrului Multifuncțional „Speranța pentru vârsta a treia”